

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน
พระพุทธศาสนาแห่งชาติ
กลุ่ม 10

พระชนะ ชยธมฺโม (ชนะชัย)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2555

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน
พระพุทธศาสนาแห่งชาติ
กลุ่ม 10

พระชนะ ชยธมฺโม (ชนะชัย)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2555

**ACADEMIC ADMINISTRATION OF SCRIPTURE SCHOOLS
ADMINISTRATORS UNDER NATIONAL
OFFICE OF BUDDHISM
GROUP 10**

PHRA CHANA CHAYATHAMMO (CHANACHAI)

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
DEPARTMENT OF EDUCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E.2555 (2012)**

หัวข้อวิทยานิพนธ์	: การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก สามัญศึกษา กลุ่ม 10
ชื่อนักศึกษา	: พระชนะ ชยธมโม (ชนะชัย)
สาขาวิชา	: การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ประยุทธ์ ชูสอน
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: พระมหาปัญญา ปญญาโร (ดร.)
ปีการศึกษา	: 2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ตามความความคิดเห็นของครูผู้สอน 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ตามความความคิดเห็นของครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียนต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 196 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบความแปรปรวนชนิดทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านจัดสื่อการเรียนรู้
- 2) ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน และครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม10 ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้ คือด้านการวางแผนงานวิชาการได้ควรกระตุ้นให้บุคลากรทุกฝ่ายสนับสนุนและให้ความร่วมมือด้านการบริหารหลักสูตรควรสนับสนุนและส่งเสริมงานเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ควรส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียนด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ควรมีการสอบถามปัญหาของนักเรียนแต่ละคนด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ ควรจัดหาสื่อเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ ซีดี ทวี ดีวีดีและด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ควรมีการทดสอบทุกรายวิชาเช่นฝึกทำแบบฝึกหัด

Thesis Title : **Academic Administration of Administrators in Ecclesiastical Schools under National Office of Buddhism 10**

Student's Name : **Phra Chana ChanaChai**

Department : **Educational Administration**

Advisor : **Dr. Prayuth Chusorn**

Co – Advisor : **Phramaha Panya Panyawaro (Dr.)**

Academic Year : **B.E. 2555 (2012)**

ABSTRACT

The objectives of this thesis paper were as follows: 1) to study academic administration of administrators in Ecclesiastical Schools under National Office of Buddhism 10, 2) to compare academic administration of administrators in Ecclesiastical Schools under National Office of Buddhism 10 along with opinions of teachers with different working experiences, and size of schools, and 3) to study suggestions on academic administration of administrators in Ecclesiastical Schools under National Office of Buddhism 10. The samples used in this research were 196 teachers teaching in 2nd semester of academic year 2554 in Ecclesiastical Schools under National Office of Buddhism 10. The tool used to collect the data was a questionnaire. The statistics used in this research were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and One-Way ANOVA. If there was difference, it was analyzed in pair using Scheffe's method.

The results of the research were as follows:

1) Teachers' opinion towards academic administration of administrators in Ecclesiastical Schools under National Office of Buddhism 10 as a whole was at the high level. The aspect with highest mean was aspect of learning evaluation and the aspect with lowest mean was aspect of managing learning medium.

2) Teachers with different working experiences and size of schools had different opinion towards academic administration of administrators in Ecclesiastical Schools under National Office of Buddhism 10 at a statistically significant level of .05.

3) Suggestions on academic administration of administrators in Ecclesiastical Schools under National Office of Buddhism 10 were as follows: aspect of academic plan making, administrators should encourage staffs from all sides to have participation; aspect of syllabus administration, administrators should support and promote syllabus works; aspect of learning management, administrators should promote learning for students; aspect of developing and promoting academic matters, administrators should interrogate students about problems, aspect of managing learning medium, administrators should arrange technologies viz. computer, CDs, TV, video, and aspect of learning evaluation, administrators should test students using exercise of all subjects.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จลงได้เพราะได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือและความกรุณาจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณสถาบัน องค์กร และบุคคลที่ได้ให้ความช่วยเหลือดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสานและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนสามารถนำความรู้มาเขียนวิทยานิพนธ์และได้กรุณาชี้แนะแนวทางในการศึกษาค้นคว้า

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญได้แก่ พระราชสารมุนี พระครูศรีวิสุทธิวิวัฒน์ ดร.จักรพล แสนเมือง ที่ได้ตรวจสอบวิทยานิพนธ์และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจนแล้วเสร็จเรียบร้อย

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ทุกท่านที่ได้อุทิศแรงกายและแรงใจในการให้บริการที่ดีเยี่ยมสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้วยการเติมเต็มสิ่งที่ขาดแคลนและคอยให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา ขออนุโมทนา ดร.ประยูทธ ชูสอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และพระมหาปัญญา ปญญาวโร (ดร.) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำเร็จ เวชสุนทร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่กรุณาแก้ไข เพิ่มเติมเนื้อหาและคอยแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องตามรูปแบบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ทุกท่านที่กล่าวมาได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาแนะนำองค์ความรู้ ให้บริการ และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของวิทยานิพนธ์นี้จนแล้วเสร็จสมบูรณ์

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ ตลอดจนทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามไว้ในที่นี้แต่ได้มีส่วนช่วยส่งเสริมให้วิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จลงได้ด้วยดีทุกประการ

พระชนะ ชยธมฺโม (ชนะชัย)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผู้นำการบริหารวิชาการ	8
2.2 การบริหารวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	13
2.3 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา	37
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	54
2.5 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	61

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	62
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	62
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	63
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	65
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	66
3.5 ตัวแปรที่ศึกษา	67
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	67
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	68
3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	71
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	72
ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม	74
แผนกสามัญศึกษาสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	
กลุ่ม 10	
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	81
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการ	102
บริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม	
แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	
กลุ่ม 10	
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	104
5.1 สรุปผลการวิจัย	105
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	107
5.3 ข้อเสนอแนะ	111

บรรณานุกรม	114
ภาคผนวก	120
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	121
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	127
ภาคผนวก ค หนังสือขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ	129
ภาคผนวก ง แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม	133
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	137
ภาคผนวก ฉ คำสัมภาษณ์อีแอลฟา	142
ประวัติผู้วิจัย	145

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงเรียน 63
ตารางที่ 4.1	จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง 72
ตารางที่ 4.2	จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทการ ทำงาน 73
ตารางที่ 4.3	จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขนาดของ โรงเรียน 73
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยรวม 74
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยรวมด้านการวางแผนงานวิชาการ 75
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร 76
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ 77
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้าน วิชาการ 78

ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้	79
ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้	80
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยรวมจำแนกประสบการณ์ทำงาน	81
ตารางที่ 4.12	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยรวมจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน	82
ตารางที่ 4.13	การวิเคราะห์ความแตกต่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 เป็นรายคู่โดยรวมที่มีประสบการณ์ทำงาน ต่างกันด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé)	83
ตารางที่ 4.14	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยรวม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	83
ตารางที่ 4.15	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 โดยรวม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	84
ตารางที่ 4.16	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านวางแผนงานวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	84
ตารางที่ 4.17	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	85

ตารางที่ 4.18	การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงาน วิชาการเป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสพการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ้ (Scheffé)	86
ตารางที่ 4.19	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการ บริหารหลักสูตร จำแนกตามประสพการณ์ในการทำงาน	86
ตารางที่ 4.20	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติ ธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร จำแนกตาม ประสพการณ์ในการทำงาน	87
ตารางที่ 4.21	การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร เป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสพการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)	88
ตารางที่ 4.22	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการ จัดการเรียนรู้ จำแนกตามประสพการณ์ในการทำงาน	89
ตารางที่ 4.23	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติ- ธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตาม ประสพการณ์ในการทำงาน	89
ตารางที่ 4.24	การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ เป็น รายคู่ โดยรวม ที่มีประสพการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ้ (Scheffé)	90
ตารางที่ 4.25	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการ พัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ จำแนกตามประสพการณ์ในการ ทำงาน	91

ตารางที่ 4.26	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	91
ตารางที่ 4.27	การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการเป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)	92
ตารางที่ 4.28	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	93
ตารางที่ 4.29	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	93
ตารางที่ 4.30	การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้เป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)	94
ตารางที่ 4.31	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	94
ตารางที่ 4.32	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	95
ตารางที่ 4.33	การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)	96

ตารางที่ 4.34	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการ วางแผนงานวิชาการ จำแนกตามขนาดโรงเรียน	96
ตารางที่ 4.35	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติ- ธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการ จำแนกตาม ขนาดโรงเรียน	97
ตารางที่ 4.36	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการ บริหารหลักสูตร จำแนกตามขนาดโรงเรียน	97
ตารางที่ 4.37	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติ- ธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร จำแนกตามขนาด โรงเรียน	98
ตารางที่ 4.38	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการ จัดการเรียนรู้ จำแนกตามขนาดโรงเรียน	98
ตารางที่ 4.39	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติ- ธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามขนาด โรงเรียน	99
ตารางที่ 4.40	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านพัฒนา และส่งเสริมทางด้านวิชาการ จำแนกตามขนาดโรงเรียน	99
ตารางที่ 4.41	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติ- ธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ จำแนกตามขนาดโรงเรียน	100
ตารางที่ 4.42	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัด สื่อการเรียนรู้จำแนกตามขนาดโรงเรียน	100

ตารางที่ 4.43	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติ- ธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้จำแนกตามขนาด โรงเรียน	101
ตารางที่ 4.44	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการ วัดผลและประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตามขนาดโรงเรียน	101
ตารางที่ 4.45	การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติ- ธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ จำแนกตามขนาดโรงเรียน	102

สารบัญแผนภาพ

	หน้า	
แผนภาพที่ 2.1	แผนภาพกองพุทธศาสนศึกษา	47
แผนภาพที่ 2.2	แผนภาพโครงสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	48
แผนภาพที่ 2.3	แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	61

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศ การพัฒนาประเทศไทยในอนาคตมีจุดมุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจน และยกระดับคุณภาพของคนส่วนใหญ่ของประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีกินดีมีความสุขและสร้างค่านิยมร่วมให้คนไทยตระหนักถึงความจำเป็นและปรับเปลี่ยนกระบวนความคิด ทักษะคิด และกระบวนการทำงาน โดยยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญานำทางให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารจัดการประเทศแนวใหม่ที่มุ่งสู่ประสิทธิภาพและคุณภาพ และก้าวตามโลกได้อย่างรู้เท่าทัน การศึกษานับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคนในสังคม ซึ่งคนเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน และเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ส่งผลให้ประเทศไทยเกิดการปฏิรูปการศึกษาครั้งยิ่งใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาตามมาเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างกระบวนกรเรียนการสอนกระบวนกรมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป้าหมายที่สำคัญ คือพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข¹

การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยปฏิรูปกระบวนกรพัฒนาครูที่มีอยู่ควบคู่กับการปรับปรุงกระบวนกรผลิตครูเพื่อให้ได้ คนดี คนเก่ง มาเป็นครู โดยพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับการพัฒนาวิชาการ และทักษะในการถ่ายทอดความรู้ที่มีระบบประกันคุณภาพที่ได้มาตรฐานทุกขั้นตอน พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูได้พัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันกับความก้าวหน้าทางวิทยาการอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างความพร้อมของสถาบันการศึกษา และฝึกรวมทั้งในด้าน โครงสร้างการบริหาร จัดบทธาบทของประเทศในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิทยาการของภูมิภาค

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้การปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประสบความสำเร็จ

¹กระทรวงศึกษาธิการ, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2542), หน้า 4.

ดังนั้น การกิจด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ผู้บริหารยุคปฏิรูปต้องปรับเปลี่ยนบทบาทและวิธีการบริหารของตนใหม่โดยจะต้องมีคุณสมบัติความเป็นผู้นำทางวิชาการมีความรอบรู้มีวิสัยทัศน์ มีคุณธรรมจริยธรรมและมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะพัฒนาองค์กรของตนให้มีความเป็นเลิศด้านการจัดการศึกษาแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาและผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งโดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ในการใช้พฤติกรรมทางบริหารงานวิชาการ หรือ งานทางวิชาการของตน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนคุณธรรม จริยธรรม และความเลิศทางพระพุทธศาสนาเพื่อที่ผู้บริหารโรงเรียนปริยัติธรรมจะมีคุณภาพในการบริหารภายในองค์กรของตน เพื่อยกระดับคุณภาพนักเรียนให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาการบริหารงานด้านวิชาการถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาทุกระดับเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอกซึ่งทุกโรงเรียนทุกสถาบันต้องมีการวางแผนและส่งเสริมในด้านวิชาการให้มากที่สุดเพื่อให้ให้นักเรียนนักศึกษาเล่าเรียนแล้วจบออกมามีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยเฉพาะ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ก็ต้องเน้นการบริหารงานวิชาการให้ทันต่อโลกต่อสถานการณ์ที่เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้งเพื่อพระภิกษุสามเณรจะได้มีความรู้ความสามารถทั้งทางโลก ทางธรรม สืบต่อพระพุทธศาสนาตราบนานเท่าอนันต่อไปในปัจจุบัน

ปัจจุบัน การจัดการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีปัญหาสำคัญหลายประการกล่าวคือ ด้านบุคลากรวิชาการ พบว่าโรงเรียนพระปริยัติ แผนกสามัญยังขาดแคลนครูที่มีวุฒิและคุณสมบัติที่เหมาะสม ในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนก็ยังคงขาดแคลนเป็นจำนวนมากเช่นกันและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนปริยัติธรรมรวมทั้งปัญหาด้านการบริหารงานของโรงเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรพบว่าโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญไม่มีบุคลากรประจำ ครูผู้สอนเป็นเพียงแต่จ้างสอนเป็นชั่วคราวรวมทั้งผู้บริหารไม่มีการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดปัญหาการเปลี่ยนแปลงบุคลากรผู้สอนบ่อยครั้งขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานต่ำอุปกรณ์การเรียนการสอนขาดแคลน ไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร โดยเฉพาะสมุดหนังสือ วัสดุครุภัณฑ์

โต๊ะ เก้าอี้ สำหรับนักเรียนไม่เพียงพอกับพระภิกษุสามเณรที่เข้ามาศึกษาส่วนมากเป็นผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษารอบครัวยากจนจึงต้องบวชเรียน²

ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ประจำการสอนโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 เนื่องจากต้องการทราบว่าภาวะผู้นำทางด้านการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยภาพรวมเป็นอย่างไร ซึ่งผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะสามารถนำไปเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดได้ นำไปประกอบการตัดสินใจในการพัฒนาได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพที่แท้จริง เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้รับการพัฒนาให้เป็นงานทางวิชาการต่อผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความคาดหวังของสถาบันพระพุทธศาสนาสังคมและประเทศชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

²ปัญญา ภูภักดี อ่างใน พระมหาสมพร สุริโย การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 7, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏ-เลย), 2547, หน้า 2.

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 การบริหารวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนตามความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความแตกต่างกัน

1.3.2 ครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ซึ่งประกอบไปด้วยโรงเรียนตั้งอยู่ในจังหวัด ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มหาสารคาม นครพนม ปีการศึกษา 2554 จากความคิดเห็นของครูผู้สอนตามกรอบแนวคิดของสำนักงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งชาติ (สพฐ.) ที่ได้ยกขอบข่ายของงานวิชาการมาไว้ 4 ด้านคือ 1) การบริหารหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ 3) การจัดสื่อการเรียนรู้อื่นๆ 4) การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียนและได้จากงานวิจัยของพระมหาอภิสิทธิ์ จักรแก้ว ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยใช้ตัวแปรที่เป็นขอบข่ายของการบริหารวิชาการ 6 ตัวแปรคือ 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารหลักสูตร 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ 5) ด้านจัดสื่อการเรียนรู้อื่นๆ 6) ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อื่นๆ

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ ครูผู้สอน โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ซึ่งประกอบไปด้วยโรงเรียนตั้งอยู่ในจังหวัดร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มหาสารคาม นครพนม ปีการศึกษา 2554 จำนวน 42 แห่ง มีจำนวนประชากร รวมทั้งสิ้น 400 รูป/คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ
2. ด้านการบริหารหลักสูตร
3. ด้านการจัดการเรียนรู้
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
5. ด้านจัดสื่อการเรียนรู้อื่นๆ
6. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อื่นๆ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 รูป/คน

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ปีการศึกษา 2554

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1.5.1 ทำให้ทราบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

1.5.2 ทำให้ทราบผลเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานและขนาดของโรงเรียน

1.5.3 ทำให้ทราบเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรม สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10

1.5.4 สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นประโยชน์ในด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนพระปริยัติธรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน โดยมีกรอบเนื้อหา 6 ด้าน ดังนี้

การวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การรวบรวมข้อมูล และการจัดทำระเบียบแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ การทำแผนงานวิชาการ

การบริหารหลักสูตร หมายถึง หลักสูตรที่เป็นตัวกำหนดกำกับงานวิชาการเพื่อใช้ในสถานศึกษาในการกำหนดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด ว่าเป็นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

การพัฒนาและการส่งเสริมงานด้านวิชาการ หมายถึง การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การจัดสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร การพัฒนาครูทางด้านวิชาการ จำนวนครูที่ผ่านการอบรมหรือฝึกอบรมทางด้านวิชาการในรอบ 2 ปี การสร้างบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน การส่งเสริมการวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

การจัดสื่อการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะตามมาตรฐานหลักสูตร

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ การสร้างและปรับปรุงเครื่องมือการวัดผลการเรียนรู้ การจัดให้มีเอกสาร และแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ งานทะเบียนนักเรียน

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา หมายถึง สถาบันที่วัดจัดตั้งขึ้นในวัดหรือที่ธรณีสงฆ์หรือที่ดินของมูลนิธิทางพระพุทธศาสนาโดยได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการด้วยความเห็นชอบของคณะสงฆ์ให้การศึกษาแก่พระภิกษุ สามเณร ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เปิดทำการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ม.1 – ม.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4 – ม.6 สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม หมายถึง พระภิกษุที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานศึกษา มีวุฒิทางธรรมไม่ต่ำกว่าชั้นเปรียญธรรม 3 ประโยค มีพรรษา 5 หรือปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิตหรือปริญญาศาสนศาสตรบัณฑิตหรือปริญญาตรีทางการศึกษาหรือสาขาอื่นแต่ต้องมีวิชาชีพครู เป็นครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการและต้องประจำอยู่ที่โรงเรียนตลอดเวลาที่โรงเรียนเปิดทำการสอน

ครู หมายถึง พระภิกษุหรือคฤหัสถ์ อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้สอนจากกรมการศาสนา

ผู้เรียน หมายถึง พระภิกษุ สามเณร ที่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าอาวาสที่ปกครองดูแลให้เข้าศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาของการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา แบ่งออกเป็น

1. ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี
2. ประสบการณ์ 5-10 ปี
3. ประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ขนาดโรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่มีจำนวนตามเกณฑ์ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2535 แบ่งเป็น 3 ขนาดดังนี้

1. ขนาดเล็ก มีนักเรียนไม่ถึง 200 รูป
2. ขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 200 รูปไม่ถึง 500 รูป
3. ขนาดใหญ่ มีนักเรียนจำนวนตั้งแต่ 500 รูปขึ้นไป

กลุ่มที่ 10 หมายถึง โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดมหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด นครพนม ตามประกาศคณะกรรมการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เรื่องกำหนดกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2546

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ใน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดในการศึกษา ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
- 2.2 การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา
- 2.3 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

ได้มีนักวิชาการที่ให้ความหมายของการบริหารวิชาการไว้ดังนี้

2.1.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

อนุศักดิ์ สมิตสันต์¹ ได้ให้ความหมายการบริหารวิชาการว่า หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกประเภทในโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การปรับปรุง กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ การสอน หลักสูตร และรวมถึงการพัฒนาคู เพื่อนำผลแห่งการพัฒนาทั้งหลายทั้งปวงนั้นมาเอื้ออำนวยและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดีมากยิ่งขึ้น¹

กมล ภูประเสริฐ ได้ให้ความหมายว่า การบริหารวิชาการในสถานศึกษา หมายถึง การบริหารเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจสถานศึกษา²

¹อนุศักดิ์ สมิตสันต์, การบริหารวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540), หน้า 6.

²กมล ภูประเสริฐ, การบริหารวิชาการในสถานศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : พลการพิมพ์, 2544), หน้า 6.

รุจิร ภู่อาระ และจันทราณี สงวนนาม ได้ให้ความหมายการบริหารวิชาการว่า การบริหารวิชาการหมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ³

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้ให้ความหมาย การบริหารงานวิชาการว่า การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน⁴

กล่าวโดยสรุป ตามแนวคิดของผู้วิจัยว่า คือการมุ่งเน้นให้เกิดประสิทธิภาพการทำงานในหน่วยงานหรือองค์กรของตนเองไม่ว่าจะจัดกิจกรรมใดที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาหรือหน่วยงานของตนเองต้องเป็นแม่บทในการผลักดันวิชาการเหล่านั้นให้บรรลุผลวิชาการคอยเป็นผู้จัดการในการเปลี่ยนแปลงระบบที่เกิดในสถานศึกษาและจัดการปรับหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการของหน่วยงานนั้นๆและบริหารกิจกรรมทุกประเภทในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการสอนหลักสูตรและรวมถึงการพัฒนาครูเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและขับเคลื่อนงานด้านวิชาการให้ทันเหตุการณ์ต่อสภาวะสังคมตลอดนั้นคือวิชาการ

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้ให้ความหมายความสำคัญการบริหารวิชาการว่าเป็นงานสำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องการบริหารวิชาการ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นหลักจุดหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษาด้วย⁵

อุทัย บุญประเสริฐ ได้อธิบายกล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักมีลักษณะคล้ายกับส่วนที่เป็นร่างกายของเด็กหรือร่างกายของผู้เรียนเป็นส่วนงานที่ใหญ่ที่สุดของระบบ โรงเรียนซึ่งจะผิดพลาดมิได้เป็นงานที่เป็นหัวใจโดยหลักสูตรของงานวิชาการเป็นหลักที่ใช้กำกับกระบวนการ

³รุจิร ภู่อาระและจันทราณี สงวนนาม, การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : บั๊ก พอยท์, 2545), หน้า 56.

⁴ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : สุเนตรฟิล์ม, 2545), หน้า 2.

⁵เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

ดำเนินงานในส่วนต่างๆของโรงเรียนให้ตอบสนองและสนับสนุนการทำงานวิชาการของโรงเรียนคือให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพให้ได้คนดีที่เป็นคนที่สมบูรณ์⁶

ปัญญา แก้วกียร และสุภัทร พันธุ์พัฒนกุล ได้ให้ความหมายว่า การบริหารวิชาการเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาในระดับสถานศึกษาการบริหารวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการพัฒนาผู้เรียน⁷

วิชัย ต้นสิริ ได้ให้ความสำคัญว่า การศึกษาระดับขั้นพื้นฐานเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญมาก บทบาทของสถานศึกษาคือการสร้างผู้นำในวิชาชีพต่างผู้นำทางวิชาการด้านความคิด ผู้นำทางการเมืองผู้นำในวงราชการสถาบันการศึกษาจึงมีต่อเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมหากจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานของการสร้างทรัพยากรบุคคลของชาติ⁸

ศันสนีย์ เครื่องอะเอม ได้ศึกษาค้นคว้าและให้ความสำคัญของงานพบว่าผู้บริหารใช้เวลาในการบริหารงานด้านต่างๆโดยมีงานบริหารวิชาการมากที่สุดคือ

1. การบริหารวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40
2. การบริหารงานบุคคล คิดเป็นร้อยละ 20
3. การบริหารกิจการนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 20
4. การบริหารการเงิน คิดเป็นร้อยละ 5
5. การบริหารอาคารสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 5
6. การบริหารงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5⁹

⁶อุทัย บุญประเสริฐ, การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนเป็นฐานหรือเขตพื้นที่เป็นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : วิ.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น, 2554), หน้า 26.

⁷ปัญญา แก้วกียร และสุภัทร พันธุ์พัฒนกุล , การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนเป็นฐานหรือเขตพื้นที่เป็นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : วิ.ที.ซี.มิวนิเคชั่น, 2545), หน้า 28.

⁸วิชัย ต้นสิริ, โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคตแนวคิดสู่การปฏิรูปในพระราชบัญญัติการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 113.

⁹ศันสนีย์ เครื่องอะเอม, ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา, สังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร, **ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต** , (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2546, หน้า 22.

รุจิร ภู่อาระ และจันทราณี สงวนนาม ได้ให้ความสำคัญว่าการบริหารวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งส่วนการบริหารงานด้านอื่นๆ นั้นแม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกันแต่ก็เป็นส่วนที่ส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามหลักสูตร¹⁰

วินัย วีระวัฒนานนท์ ได้กล่าวว่าการบริหารวิชาการมีความสำคัญคือการบริหารวิชาการมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาเศรษฐกิจได้ก่อให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมทางสังคมวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและปัญหาคุณภาพประชากรจึงทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนทางสังคมขนาดใหญ่ตามบัญญัติในธรรมนูญที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาต้องปรับปรุงทางวิชาการให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ฉะนั้นหลักการที่สำคัญที่สุดในการดูแลระบบการศึกษาของเราในศตวรรษหน้าคือ การเปิดรับความหลากหลาย นับตั้งแต่ของประเภทภารกิจที่ต่าง ๆ กันรูปแบบการถ่ายทอดความรู้เข้าถึงความหลากหลายของรูปแบบการบริหารจัดการระดับทรัพยากรด้วยความหลากหลายเช่นนี้¹¹

อนุศักดิ์ สมิตสันต์ ได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ว่าสถานศึกษาทุกประเภทและโรงเรียนทุกแห่งไม่ว่าจะจัดงานบริหารโรงเรียนออกเป็นรูปแบบใดหรือจำแนกงานบริหารโรงเรียนออกเป็นกี่ประเภท จำนวนมากหรือน้อยแตกต่างกันไปตามสภาพและขนาดของโรงเรียนเช่นใดก็ตามทุกหน่วยงานทุกหน่วยงานก็ต้องจัดให้มีงานวิชาการในสถานศึกษาของตนด้วยกันทั้งสิ้นงานด้านวิชาการนับว่าเป็นงานที่มีความสำคัญหรืออาจเรียกได้ว่า เป็นงานหลักของสถานศึกษาหรืองานหลักของโรงเรียนที่เดิยวส่วนงานบริหารบุคคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการ หรืองานอื่นๆ ล้วนสนับสนุนงานวิชาการให้มีคุณภาพดีมากยิ่งขึ้น ดังนั้นงานวิชาการจึงมิให้เพียงมุ่งให้นักเรียนอ่านหนังสือออก เขียนได้ หรือคิดเลขตามที่กล่าวมาแล้วเท่านั้นแต่ต้องรวมถึงการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขรู้จักวิธีแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอย่าง

¹⁰รุจิร ภู่อาระและจันทราณี สงวนนาม,การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา (กรุงเทพมหานคร : บั๊ค พอยท์, 2554), หน้า 23.

¹¹วินัย วีระวัฒนานนท์, ความจำเป็นที่ต้องปรับตัวอุดมการศึกษาในอุดมศึกษาสัมพันธ์ (กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542), หน้า 22.

ต่อเนื่องไปจนตลอดชีวิตงานวิชาการจึงเป็นที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของบุคคลจึงเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในอันที่จะออกไปช่วยพัฒนาประเทศในอนาคตต่อไป¹²

กมล ภูประเสริฐ ได้ให้ความสำคัญของการบริหารวิชาการว่าเป็นการบริหารคุณภาพที่คาดหวัง คือคุณสมบัติอันพึงประสงค์ที่จะให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ได้แก่ความรู้ ความเข้าใจความคิด ทักษะความสามารถสุขภาพกายและจิตและคุณลักษณะในด้านบุคลิกภาพค่านิยมคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งคาดหวังโดยกำหนดในหลักสูตรคาดหวังกำหนดโดยชุมชนและสังคมคาดหวังโดยสถานศึกษาและคาดหวังโดยตัวผู้เรียน

จิราภรณ์ จันทรสุพัฒน์ ได้กล่าวว่าการบริหารวิชาการเป็นงานที่กลายเป็นศูนย์กลางการบริหารโรงเรียน ที่จะครอบคลุมงานบริหาร โรงเรียนทั้งระบบ ทั้งโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนใดที่งานวิชาการก้าวหน้า โรงเรียนนั้นมักจะมีชื่อเสียง เป็นที่นิยม เป็นที่ยอมรับกัน ส่วนโรงเรียนใดงานวิชาการล่าช้าล้าหลังอ่อนด้อยโรงเรียนนั้นมักจะไม่เป็นที่นิยมจะไม่เป็นที่ยอมรับจะขาดคนศรัทธาหรือความศรัทธามักจะเสื่อมถอยลง¹³

สรุปการบริหารวิชาการ เป็นงานที่ต้องทำงานนั้นให้บรรลุเป้าหมายที่คาดไว้และเป็นหัวใจสำคัญหลักในหน่วยงานองค์กรเพื่อที่จะให้เกิดประสิทธิภาพมองดูแล้วมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานเพราะงานทางด้านวิชาการเป็นงานที่ทำทนายความรู้สามารถของบุคคลที่ดำเนินงานด้านฝ่ายวิชาการเพื่อให้งานวิชาการนั้นปรากฏชัดต่อการมีประสิทธิภาพของหน่วยงานและองค์กรดังนั้นงานด้านวิชาการถือว่าเป็นหัวใจหลักที่สำคัญอีกประการหนึ่งของหน่วยงานหรือองค์กร โดยเฉพาะผู้บริหารจะมีบทบาททางด้านวิชาการสูงโรงเรียนใดที่งานวิชาการก้าวหน้า โรงเรียนนั้นมักจะมีชื่อเสียง เป็นที่นิยม เป็นที่ยอมรับกัน ส่วนโรงเรียนใดงานวิชาการล่าช้า ล้าหลัง อ่อนด้อยโรงเรียนนั้นมักจะไม่เป็นที่นิยมจะไม่เป็นที่ยอมรับ

¹²อนุศักดิ์ สมิตสันต์, การบริหารวิชาการ, อ่างแล้ว, หน้า 5.

¹³จิราภรณ์ จันทรสุพัฒน์, ภารกิจโครงสร้างและอัตรากำลังของสถานศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น การพิมพ์, 2544), หน้า 26.

2.2 การบริหารวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ

ได้มีผู้ที่ได้กล่าวอธิบายการวางแผนงานวิชาการไว้ ดังนี้

2.2.1 การวางแผนงานวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้กล่าวว่า การวางแผนวิชาการเป็นเครื่องชี้แนวทางการปฏิบัติงานและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าการวางแผนล่วงหน้าอย่างมีระบบรอบคอบมีขั้นตอนย่อมทำให้งานนั้นๆ ดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องยึดการวางแผนไว้เป็นหัวใจของการปฏิบัติงาน เมื่อได้เตรียมการไว้เรียบร้อยแล้ว ผู้บริหารต้องจัดให้มีการวางแผนงานโดยปฏิบัติดังนี้

1. จัดทำแผนงานและโครงการวิชาการประจำปีเพื่อให้การวางแผนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องขอความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายและขอให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและรับผิดชอบการปฏิบัติงานตั้งแต่ต้น เพื่อทุกคนจะได้มีความสำเร็จในความเป็นเจ้าของหน่วยงาน ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้ร่วมคิดร่วมทำและจะได้ให้ความร่วมมือด้วยเป็นอย่างดีเมื่อกำหนดแผนงานเสร็จแล้วก็จัดทำโครงการสนับสนุนแผนงานวิชาการ โดยให้ครอบคลุมงานต่อไปนี้

- 1.1 กำหนดนโยบายเป้าหมายมาตรการและทิศทางของการบริหารงานวิชาการ
- 1.2 การจัดหาและส่งเสริมการใช้สื่อการเรียน
- 1.3 การวางแผนการสอน
- 1.4 การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน
- 1.5 การนิเทศการสอน
- 1.6 ห้องสมุด
- 1.7 การวัดและประเมินผล
- 1.8 การพัฒนาการสอนในกลุ่มประสบการณ์หรือแผนการเรียนต่างๆ
- 1.9 การซ่อมเสริม
- 1.10 การใช้ทรัพยากรในชุมชนเพื่อการเรียนการสอน
- 1.11 การรายงานผลการเรียน เป็นต้น

สถานศึกษาหรือโรงเรียนใดจะมีโครงการต่างๆ ในแผนงานวิชาการมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับขนาดของโรงเรียน บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ ตลอดจนนโยบายวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโรงเรียนนั้นๆ เป็นประการสำคัญ สำหรับการเขียนโครงการนั้นจะต้องประกอบไปด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อโครงการ
2. หลักการและเหตุผล
3. วัตถุประสงค์
4. เป้าหมาย
5. ผู้รับผิดชอบโครงการ
6. ระยะเวลาดำเนินการ
7. สถานที่ดำเนินการ
8. วิธีดำเนินงานและขั้นตอนการปฏิบัติการ
9. งบประมาณที่ต้องการ
10. การติดตามและประเมินผลโครงการ
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ เมื่อสิ้นสุดโครงการ

2. การจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานในรอบปีการศึกษาหนึ่งๆ จะมีกิจกรรมหลายอย่างที่โรงเรียนจะต้องปฏิบัติการจัดให้มีปฏิทินปฏิบัติงานเพื่อกำหนดกิจกรรมต่างๆ ให้ชัดเจนว่าจะกระทำวันใดเดือนใด และขณะเดียวกันก็จะเป็นเครื่องเตือนความจำของผู้ที่รับผิดชอบให้สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามกำหนดเวลา นอกจากนี้ปฏิทินปฏิบัติงานยังช่วยกระจายกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนให้สัมพันธ์และเหมาะสมในแต่ละภาคเรียน โดยป้องกันมิให้กระจุกอยู่ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง รวมทั้งยังเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการบริหารทรัพยากรด้านต่างๆ ของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าอีกด้วย

3. การจัดทำแผนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาควรควบคุมติดตามการปฏิบัติการสอนของครูให้เป็นไปตามเนื้อหาและกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือและแผนการสอน

4. การจัดทำตารางสอนผู้บริหารสถานศึกษาควรมอบให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและคณะทำงานเป็นผู้จัดทำตารางสอนโดยผู้บริหารคอยควบคุมดูแลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การจัดตารางสอน

5. การจัดครูเข้าสอน ผู้บริหารสถานศึกษาควรเลือกจัดครูผู้สอนให้เหมาะสมกับแต่ละวิชาแต่ละระดับชั้น และความสามารถของผู้เรียน นอกจากผู้สอนจะมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนแล้วเทคนิควิธีการสอนก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดตลอดจนความสามารถในการปกครองดูแลเด็กนักเรียนให้อยู่ในกรอบ หรือแนวทางที่ต้องการ

6. การจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนการจัดชั้นเรียนมีความสำคัญไม่น้อยต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในการบริหารโรงเรียนผู้บริหารจำเป็นที่จะต้องทราบถึงจำนวนชั้นที่จะทำการสอนนั้น แบ่งอย่างไรเป็นที่ชั้นแต่ละชั้นจะยึดถือวิธีการคัดเลือกอย่างไรทั้งนี้จะต้องเป็นการประสานอย่างใกล้ชิดระหว่างฝ่ายอาคารสถานที่และฝ่ายวิชาการในการจัดชั้นเรียนมักจะขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและปรัชญา

ของโรงเรียนแต่หลักการที่สำคัญที่น่าจะคำนึงถึงก็คือการจัดชั้นเรียนที่เอื้ออำนวยประโยชน์แก่ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มขีดความสามารถเป็นประการสำคัญในขั้นนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องกำกับและดำเนินงานตามแผนงานวิชาการดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบการเตรียมการสอน โครงการสอนและบันทึกการสอน
2. ให้ครูเข้าปฏิบัติการสอนตรงตามเวลา
3. ควบคุม กำกับ ติดตามและนิเทศให้ครูดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการสอนหรือคู่มือครู

4. จัดครูเข้าสอนแทนในกรณีที่ครูไม่มาปฏิบัติการสอน
5. ควบคุม ดูแล ให้ครูจัดสอนซ่อมเสริมนักเรียน
6. สนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7. ควบคุม ติดตาม ให้ครูที่รับผิดชอบงานและโครงการและโครงการดำเนินกิจกรรมไปตามปฏิทินปฏิบัติงานการประเมินผลทางวิชาการเป็นสิ่งจำเป็นเพราะจะทำให้ทราบว่า การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่เพื่อจะได้หาแนวทางแก้ไขหรือพิจารณาปรับปรุงต่อไปการประเมินผลจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. การประเมินผลการเรียนของนักเรียน มีแนวปฏิบัติ เช่น
 - 1.1 จัดหาเครื่องมือประเมินผลทุกชนิดเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่คณะครูอาจารย์
 - 1.2 จัดส่งเสริมให้มีการประเมินอย่างสม่ำเสมอเพื่อมุ่งปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นประการสำคัญ
 - 1.3 รับฟังปัญหาในการประเมินผลการเรียนเพื่อจะได้แนะนำช่วยเหลือและกรณีพิเศษในลักษณะต่างๆ
 - 1.4 จัดหาวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนเพื่อให้ครูใช้สอนซ่อมเสริมแก่นักเรียน
 - 1.5 ประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนเพื่อรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนและเพื่อหาทางร่วมมือกันในการพัฒนานักเรียน
 - 1.6 ประเมินผลความก้าวหน้าทางวิชาการของโรงเรียน โดยนำผลมาเปรียบเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นก้าวหน้าขึ้นตลอดเวลา

2. การประเมินผลโครงการวิชาการของโรงเรียนมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 2.1 เป็นผู้ริเริ่ม และส่งเสริมการจัดทำโครงการวิชาการของโรงเรียน

- 2.2 พิจารณาและประเมินความสำคัญของโครงการร่วมกับคณะครูอาจารย์
- 2.3 ติดตามและช่วยเหลือการดำเนินงานตามโครงการ
- 2.4 สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานของโครงการ
- 2.5 เป็นผู้ประเมินหรือแต่งตั้งคณะทำงานประเมินผลโครงการ
- 2.6 เป็นผู้ตรวจสอบและตัดสินใจในการปรับปรุงการปฏิบัติงานหรือจัดทำโครงการต่อเนื่อง

2.7 เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผลที่ได้จากโครงการ

3. การประเมินผลการปฏิบัติงานของครูมีแนวปฏิบัติ เช่น

- 3.1 สังเกตพฤติกรรมการสอนของครู
- 3.2 ตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของครู โดยวิธีการต่างๆ เช่น สังเกตความก้าวหน้าของเด็กตรวจสอบจากผลงานของเด็กเป็นต้น
- 3.3 รับฟังข้อมูลจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครู
- 3.4 จัดประชุมประเมินผลงานของครู
- 3.5 สรุปผลจากการประเมินการทำงาน โครงการวิชาการที่ได้รับมอบหมาย
- 3.6 ทำการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนการบริหารงานวิชาการถือเป็นหน้าที่อันสำคัญอย่างหนึ่ง ของการบริหารสถานศึกษาหรือการบริหาร โรงเรียนเพราะวิชาการเป็นเป้าหมายอันสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียน โดยตรงและครอบคลุมกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา การที่จะทำให้งานวิชาการประสบผลสำเร็จด้วยดีและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารและคณะครูอาจารย์จะต้องทุ่มเทกำลังกาย และกำลังใจอย่างเต็มความสามารถในทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหารวิชาการตามที่ได้กล่าวมาแล้วการบริหารงานวิชาการจึงจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้⁴

กูด (Good) กล่าวว่า หลักสูตร คือโครงการทั่วไปทั้งหมดของเนื้อหา อุปกรณ์การเรียนการสอนที่สถาบันได้จัดไว้ให้นักศึกษาเรียนเพื่อให้มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะจบการศึกษาเพื่อเข้าสู่อาชีพต่อไป

ประเสริฐ เขษรพันธ์ กล่าวถึงการวางแผนการไว้ว่าเป็นการเตรียมการไว้ล่วงหน้า ก่อนลงมือปฏิบัติ หลังจากที่ผู้บริหารได้ตัดสินใจแล้วว่าจะทำอะไรในขั้นตอนไปจะต้องนำสิ่งที่ตัดสินใจไว้ นั้นมากำหนดวิธีการขั้นตอนและรายละเอียดของการดำเนินการ โดยจัดลำดับกิจกรรมที่จะต้อง

⁴ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : สุเนตรฟิล์ม, 2545), หน้า 95.

ปฏิบัติก่อนหลังระยะเวลาดำเนินการ สถานที่ คน เงินและวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้การวางแผนงานวิชาการที่ดีต้องคำนึงถึงสภาพความจริงขณะปฏิบัติให้มากที่สุด¹⁵

วิภาดา คุปตานนท์ กล่าวว่า การวางแผนเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการบริหารงาน การวางแผนนอกจากจะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายแล้วการวางแผนช่วยผู้บริหารในการกำหนดเป้าหมายชี้ให้เห็นถึงอนาคตขององค์การและช่วยกำหนดแนวทางในการดำเนินงานอีกด้วย¹⁶

เดสสเลอร์ (Dessler) ได้ให้คำนิยามการวางแผนว่าเป็นกิจกรรมทางการบริหารที่อาจเกิดได้ทุกวัน ทุกเวลา โดยใช้วิธีการสำคัญที่เรียกว่าแผนเป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา¹⁷

กริฟฟิน (Griffin) ได้ให้ความหมายว่าการวางแผนวิชาการเป็นการกำหนดเป้าหมายในอนาคตสำหรับองค์การแล้วตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และการเลือกใช้ทรัพยากรต้องการในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายนั้น¹⁸

เซอร์มาฮอน (Schermerhorn) ได้นิยามการวางแผนว่าเป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์และพิจารณาถึงวิธีการที่ควรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องตัดสินใจว่ามีวัตถุประสงค์ใดในอนาคตและจะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์¹⁹

ดาฟ (Daft) ได้ให้คำนิยามการวางแผนไว้ว่าเป็นการกำหนดเป้าหมายของอนาคตของผลการปฏิบัติงานทางธุรกิจและครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องของการตัดสินใจและทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้นการวางแผนเป็นการคัดเลือกกิจกรรมจากบรรดาทางเลือกต่างๆ ซึ่งจะช่วยธำรงรักษาความมีประสิทธิภาพทางการบริหารได้²⁰

¹⁵ประเสริฐ เศรษฐพันธ์ การบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการบริหาร การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542), หน้า 70-71.

¹⁶ วิภาดา คุปตานนท์, การจัดการและพฤติกรรมองค์การ, (กรุงเทพมหานคร : เอส อาร์ พรินติ้ง, 2544), หน้า 34.

¹⁷พระมหาอภิสิทธิ์ จักรแก้ว, การศึกษาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 1, ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2553, 120 หน้า.

¹⁸เรื่องเดียวกัน, หน้า 51

¹⁹เรื่องเดียวกัน, หน้า 51

²⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า 51

อ่ำไพ ตีรณชนากุล กล่าวว่า การวางแผนเป็นเครื่องชี้วัดแนวทางการปฏิบัติงานการวางแผน เป็นกระบวนการที่สถานศึกษาได้กำหนดขึ้นเพื่อการปฏิบัติงานในอนาคตตามความจำเป็นที่จะต้อง ปฏิบัติก่อนหลัง การวางแผนวิชาการในสถานศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้ได้บรรลุ จุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้ได้มากที่สุด²¹

สรุป จากความหมายและความสำคัญของงานวิชาการที่นักการศึกษาและนักวิชาการได้ กล่าวมานั้นพอสรุปได้ว่างานวิชาการเป็นงานดำเนินการจัดทำกิจกรรมต่างๆอันประกอบไปด้วย การวางแผนงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การจัดทำแผนและโครงการสอน การนิเทศการ สอนการวัดผลและประเมินผล การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การประเมินผล การจัดงานวิชาการ ตลอดจนการมุ่งเสริมและพัฒนาคนในองค์กรหรือสถานศึกษาให้มีศักยภาพสูงสุดและขั้นตอนที่ จะต้องดำเนินการให้เสร็จก่อนที่จะมีการปฏิบัติโดยจะต้องจัดระบบสายงานวิชาการ งบประมาณ มี การจัดเตรียมอาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และบุคลากรเป็นต้น

2.2.2 การบริหารหลักสูตร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาประกอบด้วย งานหลายอย่างสิ่งที่สำคัญของงานด้านวิชาการคือหลักสูตรเป็นตัวกำกับงานวิชาการแม้ว่าหลักสูตร ปัจจุบันจะใช้หลักสูตรระดับที่เป็นแบบเดียวกันก็ตามแต่ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ใน แต่ละสถานศึกษาจะแตกต่างกันไปการจัดโปรแกรมการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัย หลายอย่างของสถานศึกษานั้นเช่นบุคลากรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ แม้กระทั่งผู้เรียนก็มีส่วนที่จะ ทำให้การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการศึกษาหากจะเปรียบเทียบหลักสูตรรถยนต์นั้นก็คือรถยนต์ที่มียี่ห้อหลายรูปแบบสร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้ใช้ได้เลือกตามความต้องการ ผู้บริหารและ บุคลากรในสถานศึกษาเป็นผู้ใช้หลักสูตรเปรียบเสมือนผู้ขับเคลื่อนรถยนต์จะแล่นได้อย่างมีประสิทธิภาพการบำรุงรักษาตลอดจนการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับงานการจัดเวลาและสภาพการณ์ ต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้รถ ผู้บริหารสถานศึกษาบุคลากรในสถานศึกษาที่ต้อง รู้จักและเข้าใจการบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรความรับผิดชอบของ ผู้บริหารมีตั้งแต่การสนับสนุนส่งเสริมและการกำกับดูแลในด้านหลักสูตร การสนับสนุนในด้าน บุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์ ส่วนในด้านการดูแลก็คือการมุ่งพัฒนาคุณภาพเป็นตัวยุทธ²²

²¹ อ่ำไพ ตีรณชนากุล, **Bangkok Software Technology House**, (กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี, 2543), หน้า 95.

²² เรื่องเดียวกัน, หน้า 42.

ไพศาล หวังพานิช กล่าวว่าหลักสูตรกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติ ย่อมต้องสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาที่ยึดถือเสมอทั้งนี้เพราะทั้งปรัชญาการศึกษาและหลักสูตรล้วนแต่เป็นเป้าหมายของการศึกษาทั้งสิ้นเพียงแต่ว่าปรัชญาทางการศึกษาเป็นเป้าหมายที่เป็นความมุ่งหวังหรือความปรารถนาจะให้เกิดขึ้นส่วนหลักสูตรเป็นเป้าหมายในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงความมุ่งหวังนั้นเมื่อปรัชญาทางการศึกษาเปลี่ยนไปหลักสูตรก็ต้องเปลี่ยนตามเพื่อกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับความคิดใหม่ที่ยึดถืออยู่นั้น²³

อมรา เล็กเริงสินธุ์ กล่าวว่า ความหมายของคำว่าหลักสูตรที่ครอบคลุมวงจรของการพัฒนาหลักสูตรทั้งในด้านการสร้างการนำไปใช้ และการประเมินผลดังนี้ หลักสูตรคือเอกสารที่บรรจุแผนงานหรือโครงการและเนื้อหากิจกรรมต่างๆที่จัดให้ผู้เรียนพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมต่างๆ อันพึงปรารถนาของสังคมนั้น อันจะทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขโดยที่แผนงานหรือโครงการนั้นๆจะต้องมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ คือมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนมีการกำหนดแผนงานและโครงการนั้นไปปฏิบัติในสถาบันการศึกษา จนทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนได้²⁴

ชมพูนุ้ กุญชร ณ อยุธยา กล่าวว่าหลักสูตรที่ดีควรเป็นหลักสูตรที่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมดังนั้นหลักสูตรที่ใช้ในสถาบันอุดมศึกษาเมื่อได้ใช้ครบวงจรของหลักสูตรแล้วควรจะได้มีการประเมินเพื่อสำรวจข้อดีและข้อบกพร่องตลอดจนปัญหาต่างๆในการใช้หลักสูตรนั้นให้เหมาะสมแลสอดคล้องกับความต้องการของสังคม²⁵

กระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับตั้งแต่ระดับชาติระดับท้องถิ่นจนถึงระดับสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนาสนับสนุน ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อกำหนดดำเนินการ

²³ กรุณา รามัญจิต, “ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการในมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม”, **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต** (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2548, หน้า 12.

²⁴ อมรา เล็กเริงสินธุ์, **หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2540), หน้า 7.

²⁵ ชมพูนุ้ กุญชร ณ อยุธยา, **การพัฒนาหลักสูตร**, (กรุงเทพมหานคร : กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ, 2540), หน้า 44.

จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติระดับท้องถิ่นได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษาเป็นตัวกลางที่จะเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมการใช้หลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ โดยมีภารกิจสำคัญคือกำหนดเป้าหมายและจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับท้องถิ่น โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสิ่งที่มีความต้องการในระดับชาติพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับท้องถิ่นรวมทั้งเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนาการพัฒนาบุคลากรสนับสนุน ส่งเสริมติดตามผล ประเมินผลวิเคราะห์ และรายงานผลคุณภาพของผู้เรียนสถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและการดำเนินการใช้หลักสูตรการเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนาการปรับปรุงหลักสูตรจัดทำระเบียบการวัดและประเมินผลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติมรวมทั้งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

วิจัย วงษ์ใหญ่ ได้กล่าวถึงหลักการบริหารหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพได้แก่

1. เอกสารหลักสูตรมีความชัดเจนสมบูรณ์ทันสมัยชี้แนวทางในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ผู้สอนมีคุณภาพ คือมีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรสามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร
3. ผู้เรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ทักษะพื้นฐานพร้อมที่จะเรียนหลักสูตรนี้ได้
4. มีบริการสนับสนุนมีทรัพยากรหลักสูตรที่ดีและเพียงพอที่เอื้ออำนวยต่อการใช้หลักสูตร
5. มีคณะกรรมการบริหารที่ดีและดำเนินการจัดระบบบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ระบบอาจารย์มีประสิทธิภาพพร้อมที่จะให้ข้อมูลและช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนกับผู้เรียน

7. มีบรรยากาศทางวิชาการที่เอื้ออำนวยต่อการแสวงหาความรู้และบรรยากาศทางสังคมเพื่อเสริมสร้างทักษะทางวิชาการและทักษะทางสังคมของผู้เรียน

8. ระบบควบคุมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรการติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ²⁶

สรุป จากความหมายและความสำคัญของการบริหารหลักสูตรหมายถึงการทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่จะทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยการใช้กระบวนการบริหาร ได้แก่การวางแผน การอำนวยการ การประสานงาน การติดต่อ การประเมินผล การปฏิบัติงาน เป็นต้นด้วยเหตุนี้หน้าที่ของผู้บริหารจึงมีการจัดวางนโยบายการวางแผนและการจัดตั้งวัตถุประสงค์การมอบหมายความรับผิดชอบให้กับหน่วยงาน การประสานงานติดต่อ การจัดสรรทรัพยากรทั้งการติดตามประเมินผลการบริหารหลักสูตรจึงมีลักษณะงานคล้ายกับการบริหารงานลักษณะอื่นๆ ในสถานศึกษาแต่อาจแตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์วิธีการและการประเมินผล และการบริหารหลักสูตรจึงหมายถึงกระบวนการบริหารงานการใช้หลักสูตรแบ่ง

2.2.2.1 ความหมายและความสำคัญของการบริหารหลักสูตร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวว่า การบริหารหมายถึง การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่จะทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยการใช้กระบวนการการบริหาร ได้แก่การวางแผน การอำนวยการ การประสานงาน การติดต่อ การประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นต้นด้วยเหตุนี้หน้าที่ของผู้บริหารจึงมีการจัดวางนโยบายการวางแผนและการจัดตั้งวัตถุประสงค์หน้าที่ถัดไป การมอบหมายความรับผิดชอบให้กับหน่วยงานการประสานงานติดต่อการจัดสรรทรัพยากรรวมทั้งการติดตามประเมินผลการบริหารหลักสูตรจึงมีลักษณะงานคล้ายกับการบริหารลักษณะอื่นๆ ในสถานศึกษา แต่อาจแตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์วิธีการและการประเมินผลการบริหารหลักสูตร จึงหมายถึงกระบวนการบริหารงานโดยใช้หลักสูตรแบ่งเป็น 4 ชั้นคือการเตรียมการหลักสูตรการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร²⁷

²⁶ วิชัย วงษ์ใหญ่, วิสัยทัศน์การศึกษา, (นนทบุรี: SR PRINTING LIMTE PARTNERSHIP การพิมพ์, 2543), หน้า 25.

²⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 42.

กิตติมา ปรีดีดิกล ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตรหมายถึงเอกสารที่กำหนดโครงการ การศึกษาของผู้สอน โดยกำหนดความมุ่งหมายการศึกษาเนื้อหาของความรู้และประสบการณ์ที่จะ จัดให้กับผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลและหมายถึงประมวลประสบการณ์ ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ มีทักษะ เกิดความคิดและทัศนคติที่ดีอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิต²⁸

อุทัย บุญประเสริฐ กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีนั้น ต้องเป็นหลักสูตรที่ได้คำนึงถึงความแตกต่าง และความสามารถที่แตกต่างของผู้เรียน คำนึงถึงความสามารถในการเรียนรู้ คำนึงถึงความแตกต่าง ภายในตัวผู้เรียนในความสามารถในการพัฒนาทักษะและการสร้างคุณสมบัติอันพึงประสงค์ หลักสูตรจึงได้กำหนดสิ่งที่ต้องการและกำหนดสิ่งที่จำเป็นในขั้นพื้นฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัว ผู้เรียนไว้ในระดับที่มีทางเป็นไปได้ เป็นสิ่งที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงกับมนุษย์ ปกติในระดับนั้นๆ โดยทั่วไป เป็นส่วนสำคัญยิ่งในแผนพัฒนาความเป็นคนที่สมบูรณ์²⁹

สังัด อุทรานันท์ ได้ให้ความหมายว่า การบริหารหลักสูตรเป็นการบริหารงานด้านวิชาการ โดยนำหลักสูตรมาจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน มีความรู้ ความสามารถ เจตคติ ตลอดจนค่านิยมต่างๆ ให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ³⁰

สรุป การบริหารหลักสูตรได้แก่การวางแผนการใช้หลักสูตรโดยการตรวจสอบหลักสูตร แม่บทก่อนนำไปใช้ การประชาสัมพันธ์หลักสูตรการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เช่น อาคาร สถานที่งบประมาณ การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ จัดอบรมครูกระตุ้นและส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตร อย่างถูกต้องสม่ำเสมอติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้เป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ ครูผู้สอน

²⁸โกศล ศรีทอง, คุณลักษณะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับคุณภาพการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 5, **ปริญญาานิพนธ์การบริหารการศึกษา มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2543, หน้า 19.

²⁹อุทัย บุญประเสริฐ, งานวิจัยเรื่องภารกิจ โครงสร้างและอัตรากำลังของสถานศึกษาตาม ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร : วิ.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น, 2544), หน้า 27.

³⁰เรื่องเดียวกัน , หน้า 27.

2.2.2.2 กระบวนการการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรได้นำกระบวนการการบริหารงานมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ กระบวนการบริหารงานมีประโยชน์ต่อการทำงานดังนี้

1. ช่วยให้การบริหารหลักสูตรสะดวกและรวดเร็วขึ้นเพราะมองเห็นงานปัญหาของความซ้ำซ้อนและสามารถมอบหมายงานได้ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำเทคนิคต่างๆมาใช้ในการปรับปรุงการทำงานให้ทันสมัยกับความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของงาน
3. ช่วยให้สถานศึกษาได้ขยายความเจริญก้าวหน้ามองเห็นปัญหาทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้
4. ช่วยส่งเสริมตัวบุคคลในการทำงานการจัดหน่วยงานการบริหารงานได้งานเหมาะกับบุคคล เพื่อให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ
5. ช่วยให้ผู้บริหารได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์กระตุ้นให้บุคคลในองค์กรทำงานอย่างมีอิสระและความคิดริเริ่มช่วยในการจัดหมวดหมู่ของงานให้เป็นไปตามความเหมาะสมและรวดเร็ว ช่วยให้มีการประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติงาน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้กล่าวว่ากระบวนการการบริหารหลักสูตรสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการเป็นการวางแผนการใช้หลักสูตรโดยต้องเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตรการวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบและนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยเป็นสิ่งที่จำเป็นการเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตรมีดังนี้

1.1 การตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้ก็ได้มีการทดลองนำร่องการใช้หลักสูตรแล้วในการตรวจสอบหลักสูตรแม่บทแต่ละสถานศึกษาสามารถทำได้เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาโดยการตรวจสอบตั้งแต่วัตถุประสงค์ทั่วไปวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมรูปแบบโครงสร้างเนื้อหาวิชาวิธีการจัดการเรียนการสอนสื่อการสอน โดยมีวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบว่าเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของสถานศึกษานั้นๆทั้งนี้เพราะสถานศึกษาแต่ละแห่งมีสภาพท้องถิ่นแตกต่างกันไปจึงจำเป็นต้องปรับปรุงบ้างตามความเหมาะสม

- 1.2 การประชาสัมพันธ์หลักสูตรการประชาสัมพันธ์หลักสูตรก่อนนำไปใช้เป็นสิ่ง

1.3 เป็นทั้งนี้ก็เพราะการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจะมีผลกระทบต่อการบริหารหลัก

1.4 สูตรผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรนับตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ นักเรียนนักศึกษาจะต้องได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงมากบ้างน้อยบ้างในลักษณะที่แตกต่างกันไปทั้งนี้ก็เพราะการจัดหลักสูตรเกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่างไม่เฉพาะการจัดการ

เรียนการสอนเท่านั้น แต่ยังสัมพันธ์กับสื่อการสอนห้องสมุดสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ รวมทั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายต่างๆ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรโดยเฉพาะผู้ที่มีหน้าที่บริหารหลักสูตรได้แก่ฝ่ายวิชาการจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมของสิ่งเหล่านี้และต้องปรับปรุงแก้ไขวิธีการบริหารงานเพื่อให้ได้ใช้หลักสูตรให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้การประชาสัมพันธ์จะเริ่มตั้งแต่การจัดทำหลักสูตรต้นแบบเป็นระยะว่าใช้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง

ก) การออกเอกสาร สิ่งพิมพ์ เช่นการออกแผ่นปลิว บทความในหนังสือพิมพ์วารสารต่างๆ

ข) การใช้สื่อการสอน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้นการประชุมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

1.5 การเตรียมความพร้อมการเตรียมความพร้อมของสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรเป็นสิ่งจำเป็นเหมือนกับการจัดการของต่างๆก่อนออกเดินทางเพื่อไม่ให้เกิดการขัดข้องในระหว่างหลักสูตรกำลังดำเนินการ หรือระหว่างการเรียนการสอนการเตรียมความพร้อมมีหลายอย่างดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้แก่

1.1 เตรียมความพร้อมของครูผู้สอนซึ่งเป็นตัวบุคคลที่มีความสำคัญต่อหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้สอนเพราะเป็นผู้ที่นำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับผู้เรียนสิ่งที่ควรทำในการเตรียมความพร้อมทางด้านครูผู้สอนคือการสำรวจจำนวนครูผู้สอน ความพร้อมในการสอน โดยเฉพาะความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการจัดเตรียมเนื้อหาหลักสูตรรวมทั้งทักษะในการสอนการประเมินผลการเรียนรวมทั้งการให้ความเข้าใจกับผู้สอนให้มีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร

1.2 การเตรียมผู้นิเทศการสอนและนักแนะแนวการศึกษา บุคลากรเหล่านี้มีส่วนส่งเสริมให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยทั่วไปบุคลากรที่เกี่ยวข้องเหล่านี้มีความเข้าใจเรื่องหลักสูตรก็จะช่วยครูในด้านการเรียนการสอนได้ดีในการพัฒนาคุณภาพการสอน

1.3 การเตรียมผู้บริหาร โดยทั่วไปผู้บริหารมีหลายระดับหากเป็นผู้บริหารสถานศึกษาก็มีผู้อำนวยการหัวหน้าคณะวิชาและหัวหน้าแผนกวิชาตลอดจนหัวหน้าแผนกอื่นๆ ผู้บริหารมีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรไม่ยิ่งหย่อนกว่าครูและผู้นิเทศการสอน เพราะเป็นผู้กำกับดูแลหลักสูตรให้ดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องผู้บริหารควรสำรวจสภาพและปัญหาของสถานศึกษาในความดูแลของตนเพื่อจะได้พัฒนาและแก้ไขได้ถูกต้องการประชุมสัมมนาผู้บริหารเรื่องบทบาทและหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นสิ่งจำเป็นรวมทั้งแนวคิดและเทคนิคของการบริหารหลักสูตร

2. การเตรียมความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ วัสดุฝึก สื่อการสอน ห้องสมุด อาคารสถานที่ งบประมาณ สถานที่ฝึกงานรวมทั้งการจัดทำคู่มือครูเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นต้น

2.1 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับวัสดุในการสอนด้านทักษะปฏิบัติโดยเฉพาะด้านวิชาชีพวัสดุฝึกในโรงประลองและห้องปฏิบัติการเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเตรียมจัดซื้อและจัดการไว้ล่วงหน้าก่อนการสอนมิฉะนั้นอาจเกิดการจัดซื้อและขาดแคลนในเวลาสอนจึงควรจะได้วางแผนการไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุ

2.2 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับสื่อการสอนหลักสูตรใหม่ย่อมต้องการสิ่งใหม่ๆ การจัดหาไว้พร้อมเกี่ยวกับสื่อการสอน เช่น แผ่นใสเทปตลอดจนอุปกรณ์ในการใช้สื่อจึงเป็นสิ่งจำเป็นแต่ทั้งนี้ก็ต้องคำนึงถึงสภาพของสถานศึกษาเช่นห้องที่จะใช้สื่อความสามารถของครูผู้สอน เจ้าหน้าที่ช่างเทคนิคที่จะช่วยบริหารใช้สื่อด้วย

2.3 การเตรียมอาคารสถานที่อาคารสถานที่เป็นห้องบรรยายห้องปฏิบัติการ ห้องทดลอง โรงประลองควรจัดหาให้พร้อมถ้าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงอาคารสถานที่เหล่านั้นเช่นห้องปฏิบัติการก็ต้องจัดทำล่วงหน้าก่อนนำหลักสูตรไปใช้

2.4 การเตรียมงบประมาณค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานหลักสูตรเป็นสิ่งจำเป็น งบประมาณจะเป็นตัวบ่งชี้ที่จะทำให้หลักสูตรประสบผลสำเร็จหรือไม่นอกจากจะใช้ในด้านค่าจ้างค่าตอบแทนและยังเป็นค่าใช้จ่ายสอยในการพัฒนาวัสดุหลักสูตรคู่มือสื่อคู่มือนักเรียนเอกสารและอุปกรณ์การสอนสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสนับสนุนต่อการสอน

2.5 การเตรียมห้องสมุด เป็นส่วนที่จะสนับสนุนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ครูและนักเรียนมีแหล่งค้นคว้า สามารถศึกษาเพิ่มเติมจากห้องสมุดจึงจำเป็นต้องจัดหาเอกสารต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอนในห้องสมุดการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร เมื่อได้นำหลักสูตรไปใช้ควรมีการจัดการประเมินเกี่ยวกับหลักสูตรวัตถุประสงค์ของการประเมินผลเพื่อจะพิจารณาว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือเพื่อจะได้ใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตร³¹

สรุป การบริหารหลักสูตรเป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยมีการเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตรได้แก่การวางแผนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรโดยการตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้การประชาสัมพันธ์หลักสูตรการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เช่น บุคลากร อาคารสถานที่งบประมาณการจัดหาวัสดุอุปกรณ์การจัดทำโครงการสอน เป็นต้น

³¹ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, อ้างแล้ว หน้า 43.

2.2.3 การจัดการเรียนรู้

2.2.3.1 ความหมายและความสำคัญการจัดการเรียนรู้

อนุศักดิ์ สมิตสันต์ กล่าวว่า ความก้าวหน้าและการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งในสังคมมนุษย์ปัจจุบัน เป็นผลสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นสำคัญนักจิตวิทยาเชื่อว่า การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนและการจัดบรรยากาศในโรงเรียนที่เหมาะสมสามารถพัฒนาและเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนได้การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับการจัดและพัฒนาสถานศึกษาหรือโรงเรียนให้มีบรรยากาศที่เกื้อกูลต่องานวิชาการ ก็นับว่ามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเชื่อมโยง ตลอดจนมีความสำคัญในลักษณะที่ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน³²

กระทรวงศึกษาธิการ ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน

อาภรณ์ ใจเที่ยง กล่าวว่า การเรียนรู้ไม่จำกัดอยู่เฉพาะในบทเรียนแต่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ในสภาพความเป็นจริงเกิดประโยชน์และมีความหมายต่อตัวเขารู้จักสืบเสาะหาคำตอบข้อสงสัยต่างๆ จากแหล่งวิทยาการรู้จักวิเคราะห์เหตุการณ์หรือสภาพต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล มีความคิดเป็นของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่ตกเป็นเครื่องมือของใครรู้วิธีดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าและสามารถให้ความช่วยเหลือและแนะนำผู้อื่นได้เมื่อเขาเติบโตขึ้นครูจึงต้องเป็นผู้ที่มีความเป็นครูอย่างแท้จริง ทั้งด้านคุณลักษณะนิสัย จิตใจและด้านความรู้ความสามารถที่จะจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา มีความสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา (IQ) ด้านอารมณ์ (EQ) และด้านจิตใจ (MQ) เพื่อการเป็นสมาชิกที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป³³

³²อนุศักดิ์ สมิตสันต์, การบริหารวิชาการ, อ่างแล้ว, หน้า 265.

³³อาภรณ์ ใจเที่ยง, หลักการสอน, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : โอ เอส. พรินต์ติ้ง เฮ้าส์, 2546), หน้า 246.

ลำลี รักสุทธิ กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุดว่าเป็นการให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ คือร่วมคิด ร่วมทำร่วมสร้างสรรค์ กิจกรรมทางการศึกษาการลงมือ ปฏิบัติจริงครูเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะให้ความรู้อย่างเดียวเป็นผู้ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้เป็นกัลยาณมิตรสำหรับนักเรียน³⁴

วิชัย วงษ์ใหญ่ กล่าวว่า กลไกของกระบวนการเรียนรู้แนวใหม่ผู้สอนจะต้องมุ่งเน้นที่ตัว ผู้เรียนเป็นหลักเพื่อเสริมสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยมุ่งหวังให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข โดยคำนึงถึงความต้องการความสนใจและความถนัดเป็นการเคารพสิทธิของผู้เรียน ตาม กฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในมาตรา 43 แต่ข้อที่ต้องใคร่ครวญคงมิได้อยู่ที่ลิขสิทธิ์เสมอกันใน การได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระยะเวลาของการศึกษา 12 ปีเท่านั้นหากแต่ น่าจะอยู่ที่คุณภาพ ของระบบการศึกษาที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเจริญเติบโตอยู่ในการศึกษาโดยที่โลกของการศึกษา ต้องสามารถเข้าไปเกี่ยวพันการดำรงชีวิตพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของผู้เรียนถึงสำคัญของการ จัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีสาระและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการดำรงชีวิต โดย เสริมสร้างวุฒิภาวะของผู้เรียนไปพร้อมๆ กับการทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตประจำวัน และอาชีพประจำของครอบครัวต่อไปการมุ่งหวังเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นคนดีคนเก่งและมีความสุข³⁵

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้พฤติกรรม เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อันเป็นผลจากการฝึกและประสบการณ์ แต่มิใช่ผลจากการตอบสนองตาม ธรรมชาติ เช่น สัญชาตญาณหรือวุฒิภาวะ หรือจากการเปลี่ยนแปลงชั่วคราวของร่างกาย³⁶

อรพินธุ์ ประดิษฐ์รัตน์ ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ของผู้เรียนไปในทิศทางที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงามดังนั้นกระบวนการเรียนรู้จึงเกี่ยวข้องกับการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนปฐมพฤติกรรมของผู้เรียนจะเป็นอย่างไรนั้นเกี่ยวข้องหรือได้รับ อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมการเรียนเป็นส่วนใหญ่ผู้เรียนจะเรียนดี เรียนช้าเรียนเร็วเข้าใจหรือไม่ เข้าใจ มีผลมาจากสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทั้งสิ้น ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึง

³⁴ลำลี รักสุทธิ, เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอนโดยยึดถือผู้เรียน เป็นสำคัญ, (กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษาศึกษาการพิมพ์, 2544), หน้า 2.

³⁵วิชัย วงษ์ใหญ่, วิสัยทัศน์การศึกษา, (นนทบุรี : SR PRINTING LIMITED PARTNERSHIP การพิมพ์, 2543), หน้า 30.

³⁶ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ฟิล์ม 2545), หน้า 24.

ไว้เสมอว่าถ้ามีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีมีความเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียนจะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนให้เกิดความสะดวกสบายทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจมีกำลังใจและมีความพึงพอใจในการเรียน ทำให้เกิดสมาธิและปัญญา และเกิดการเรียนรู้ในที่สุด³⁷

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตนเองจากเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยให้สนองความต้องการ ความสนใจความถนัดของผู้เรียน และมีเป้าหมายสุดท้ายอยู่ที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์รอบด้านคือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา จำเป็นจะต้องมีความหลากหลายรูปแบบและกระบวนการในการดำเนินการทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของสถานศึกษา³⁸

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้หมายถึงการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จริงของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน จึงจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรมและการทำงานอันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนครบทุกด้าน โดยจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายการที่ผู้สอนจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายได้นั้นผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการสอนวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนแบบต่างๆ ก่อนจะออกแบบการเรียนรู้หรือวางแผนจัดการเรียนรู้ที่ดีได้³⁹

สุรศักดิ์ หลาบมาลา กล่าวว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีในตัวผู้เรียนที่มีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจในบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่สงบปราศจากความกังวลใจ แต่มีความอบอุ่นใจ และความเป็นกัลยาณมิตรถ้วนทั่วทุกตัวคนที่เกี่ยวข้อง⁴⁰

ถวิล มาตรการเยี่ยม กล่าวว่าการพัฒนาการเรียนรู้อาจหมายถึงการให้การศึกษาแก่ทุกระดับนั่นเองในการจัดการศึกษาตามธรรมเนียมที่เคยปฏิบัติมักจะถือว่าการศึกษาเป็นเพียงเครื่องมือสำหรับสร้างความสำเร็จในเรื่องเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการปกครองรวมถึงวัฒนธรรมค่านิยมเท่านั้นสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็วเกือบทุกๆส่วนของโลกประชาชนเริ่ม

³⁷ อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์, สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สารานุกรมศึกษาศาสตร์, (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548), หน้า 57.

³⁸ ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, การวิเคราะห์งานวิจัยทางการบริหารการศึกษา, (สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2548), หน้า 122.

³⁹ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด, (กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์, 2545), หน้า 13.

⁴⁰ สุรศักดิ์ หลาบมาลา, การเสริมสร้างบรรยากาศเพื่อการเรียน, (วารสารการศึกษาเอกชน, 2541), หน้า 20.

ยอมรับและมองเห็นความจำเป็นและความสำคัญของการศึกษาว่ามีคุณค่าและเป้าหมาย การศึกษาก็คือตัวแทนของการเรียนรู้และการพัฒนานั่นเอง⁴¹

กระทรวงศึกษาธิการ ได้แบ่งการจัดการเรียนรู้ไว้ 3 ประการดังต่อไปนี้

1. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะอันสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานโดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียนกระบวนการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

2. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่ หลากหลายเป็นเครื่องมือที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน เช่นกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการกระบวนการสร้าง ความรู้กระบวนการคิดกระบวนการทางสังคมกระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการวิจัยกระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเองกระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนาเพราะจะ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้อง ศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการ เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนา เต็มศักยภาพและบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนด

⁴¹ถวิล มาตรฐาน, การปฏิรูปการศึกษาโรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : สมาคมธรรมการพิมพ์, 2544), หน้า 29.

อาร์ง จันทวานิช กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดคือ

1. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายกิจกรรมวิธีการเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้
2. ผู้เรียนคิดเองและปฏิบัติจริง
3. ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
4. ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้⁴²

ดริสโคล (Driscoll) มองการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่า ผู้เรียนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับการเรียนการสอนที่ผู้อื่นออกแบบให้เท่านั้น แต่พวกเขาจะต้องเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้นในการกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนและวิธีการที่จะทำให้ความต้องการเหล่านั้นสัมฤทธิ์ผลด้วย⁴³

อุทัย บุญประเสริฐ กล่าวว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยดำเนินการดังนี้คือ

1. เนื้อหาสาระ/กิจกรรมตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิดการจัดการแก้ปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนจากประสบการณ์จริงให้คิดเป็นทำเป็นรักการอ่าน และใฝ่รู้
4. จัดการเรียนการสอนสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมและปลูกฝังคุณธรรมนิยมนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน
5. สนับสนุนให้ผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม/สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้และรอบรู้และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้
6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นตลอดเวลา/สถานที่และร่วมมือกับทุกฝ่ายมีเกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาผู้เรียน⁴⁴

⁴²อาร์ง จันทวานิช, แนวทางการบริหารและการพัฒนาสถานศึกษาสู่โรงเรียนคุณภาพ, (กรุงเทพมหานคร : พรักหวานกราฟฟิค, 2547), หน้า 18.

⁴³Driscoll, Marcy Psychology of Learning for Instruction, Needham Heights, MA : Alyn & Bacon. (1994), p 78.

⁴⁴อุทัย บุญประเสริฐ, งานวิจัยเรื่องภารกิจโครงสร้างและอัตรากำลังของสถานศึกษาตามตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร : วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น, 2544), หน้า 10.

สรุป การจัดการเรียนรู้หมายถึงกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานอันเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนและเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน

2.2.4 การพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการ

สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาการวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตรการเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนาการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่น ได้จัดทำเพิ่มเติมรวมทั้งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียนโดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

กรมสามัญศึกษา กล่าวว่า การพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการหมายถึงการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนแบบต่างๆ การจัดการซ่อมเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรและการพัฒนาครูทางด้านวิชาการ⁴⁵

นุสรณ์จิต ธรรมศิริ กล่าวว่า การพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใดมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการเนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัด โปรแกรมการศึกษา และจัดการเรียนการสอน เป็นหัวใจของสถานศึกษาเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับ⁴⁶

⁴⁵ กรมสามัญศึกษา, หลักสูตรกรมสามัญศึกษา 2554, (กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา, 2544), หน้า 8.

⁴⁶ นุสรณ์จิต ธรรมศิริ, การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์, (วารสารการศึกษาปฐมวัย, 2547), หน้า 46.

พิมพอร์ สดเอี่ยม กล่าวว่า การส่งเสริมงานวิชาการหมายถึงงานที่เกี่ยวกับการควบคุม กำกับ และส่งเสริมการดำเนินการทางวิชาการ ได้แก่ งานสวัสดิการของบุคลากรงานสารบรรณงานแผนงาน โครงการและงบประมาณ งานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมงานพัสดุ อุปกรณ์ครุภัณฑ์และงานกิจการนักศึกษา⁴⁷

อุทัย บุญประเสริฐ กล่าวว่า การส่งเสริมงานวิชาการของโรงเรียนแท้จริงมีความหมายและขอบเขตมากกว่าตัวหลักสูตรและการเรียนการสอนในชั้นเรียนแต่งานวิชาการของโรงเรียนจะมีหลักสูตรเป็นแกนกลางเสมอในกิจกรรมหลักของโรงเรียนซึ่งเป็นงานการเรียนการสอนหลักสูตรจะเป็นตัวกำกับในเรื่องเนื้อหาความรู้ เรื่องทักษะเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรและยังมีส่วนที่ว่าด้วยภาวะสุขภาพอีกด้วย⁴⁸

สรุป การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการจึงหมายถึงการปฏิบัติงานด้านวิชาการที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะต้องพัฒนาและส่งเสริมทั้งทางด้านการเรียนการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรและการพัฒนาครูทางด้านวิชาการ

2.2.5 การจัดสื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึง ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลายประเภททั้งสื่อธรรมชาติสื่อสิ่งพิมพ์สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่นการเลือกใช้สื่อควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการและลีลาการเรียนรู้อันหลากหลายของผู้เรียนการจัดหาสื่อการเรียนรู้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียงเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงสถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานควรดำเนินการดังนี้

⁴⁷พิมพอร์ สดเอี่ยม, ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการสาขาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันราชภัฏ, **ปริญญาานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิต** (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2547, หน้า 12.

⁴⁸อุทัย บุญประเสริฐ, งานวิจัยเรื่องภารกิจโครงสร้างและอัตรากำลังของสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร : วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น, 2544), หน้า 34.

1. จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ระบบสารสนเทศการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชนเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

2. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนเสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

3. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลายสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

4. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

5. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

6. ให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอในการจัดการเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษาควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหา มีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรมมีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจ

บราวน์ นอร์เบิร์ก และสริกเลย์ ได้กล่าวถึงสื่อการเรียนรู้ว่า หมายถึงจำพวกอุปกรณ์ทั้งหลายที่สามารถเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียนจนเกิดผลการเรียนที่ดี ทั้งนี้รวมถึงกิจกรรมต่างๆที่ไม่เฉพาะที่เป็นวัสดุหรือเครื่องมือเท่านั้น เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสาธิตการทดลอง ตลอดจนถึงการสัมภาษณ์ เป็นต้น⁴⁹

ไอนิช โมเลนดา และรัชเชล ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับสื่อไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึงสื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็น สไลด์ โทรทัศน์ วิทยุ เทปบันทึกเสียง ภาพถ่าย วัสดุฉาย และวัสดุสิ่งตีพิมพ์ ซึ่งเป็นพาหนะในการนำข้อมูลจากแหล่งข้อมูลไปยังผู้รับ เมื่อนำมาใช้กับการเรียนการสอน หรือส่งเนื้อหาความรู้ไปยังผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอน⁵⁰

⁴⁹ พระมหาอภิสิทธิ์ จักรแก้ว, การศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 1, 2553, 120 หน้า.

⁵⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 65.

สรุป สื่อการเรียนรู้จึงหมายถึงการจัดสื่อการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งสื่อธรรมชาติสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่นการเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาการและการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียนและผู้สอนที่ใช้สื่อ

2.2.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้นผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้สะท้อนสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

วิชัย วงษ์ใหญ่ กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้เป็นการประเมินที่เป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับความเป็นจริงเป็นการประเมินที่ทำได้ง่ายถ้าผู้สอนไม่เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ผู้ศึกษาที่ชัดเจนเพราะการเรียนรู้ที่ยังคงต่อเนื่องขณะที่มีการประเมินวิธีการประเมินแบบเดิมโดยการทดสอบการเรียนรู้จะถูกปิดลงในขณะที่มีการประเมินเกิดขึ้นการประเมินสภาพจริงต้องการให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ที่มีอยู่ก่อนกับสถานการณ์ใหม่ผู้สอนสามารถแยกแยะได้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทำได้ อะไรเป็นสิ่งที่ผู้เรียนประยุกต์ขึ้นทำให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่หลากหลายซึ่งนำไปสู่ความยุติธรรมของการประเมินผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่สนใจ และมีความเข้าใจชัดเจน รวมถึงความรับผิดชอบของการที่จะคิดประดิษฐ์คิดค้นหาคำตอบเองสิ่งที่น่าสนใจของการเรียนสำหรับผู้สอนคือผู้เรียนคิดอย่างไร⁵¹

⁵¹วิชัย วงษ์ใหญ่, วิทยาลัยศึกษาศาสตร์, หน้า 60.

ศุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลนั้นควรประเมินดังนี้คือ

1. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนจาก
 - 1.1 การแสดงความคิดเห็น
 - 1.2 ความสนใจเรียน
 - 1.3 ความร่วมมือในกิจกรรม
 - 1.4 การรายงานของกลุ่ม
2. ตรวจสอบความถูกต้องของการสรุปกฎเกณฑ์ลักษณะสำคัญ
3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อสอบและแบบฝึกหัด⁵²

ปัญญา แก้วกียูร และ สุภัทร พันธุ์พัฒนกุล กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลและการเทียบโอนประสบการณ์ การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ครูใช้พัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียน ของผู้เรียน โดยการวัดและประเมินผลตามระดับชั้นเรียนที่มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้ง ด้านความรู้ ทักษะกระบวนการคุณธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์การประเมินคุณภาพระดับ สถานศึกษาเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายปีและช่วงชั้นนำไปปรับปรุงและ พัฒนาให้ได้มาตรฐานการเรียนรู้⁵³

ภัทรา นิคมานนท์ กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของ โรงเรียนและ ผู้สอน โดยตรงครูทุกคนมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับระเบียบการวัดผลประเมินผลของ กระทรวงศึกษาธิการให้เข้าใจอย่างถูกต้องและยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อการเรียน การสอนระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดกระบวนการวัดผลและประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับการ เรียนการสอนการประเมินผลไว้อย่างชัดเจนตลอดจนกำหนดหน้าที่ของ โรงเรียนในการ ประเมินผล⁵⁴

⁵²ศุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ, *การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*, (กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, 2545), หน้า 21.

⁵³ปัญญา แก้วกียูร และ สุภัทรพันธุ์พัฒนกุล, *การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้ โรงเรียนเป็นฐานหรือเขตพื้นที่เป็นฐาน*, (กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, 2545), หน้า 20.

⁵⁴ภัทรา นิคมานนท์, *การประเมินผลการเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : ทิพย์-วิสุทธิการพิมพ์, 2540), หน้า 25.

บุญมี ก่อบุญ กล่าวว่า การวัด และการประเมินผลการเรียนรู้มีอาศัยกรอบการวัดผลตามหลักสูตรแกนกลางแนวดำเนินการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาซึ่งกรอบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 (ปัจจุบันใช้หลักสูตร พ.ศ. 2551) กำหนดให้มีการประเมินผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาผลของการประเมินที่ได้จะเป็นข้อมูลย้อนกลับสะท้อนให้เห็นภาพของการพัฒนาและข้อบกพร่องของผู้เรียนนอกจากนี้ยังนำไปใช้ในการตัดสินใจตัดสินใจผลการเรียนเพื่อประโยชน์ต่างๆ เช่น การเลื่อนช่วงชั้นการจบหลักสูตรการคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นตลอดจนการนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยทางการศึกษาซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงและวางแผนพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน⁵⁵

มาร์กอต (Margot) ได้ศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลผลการศึกษาพบว่ามิตลักษณะที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันส่วนที่คล้ายคลึงกันคือผลผลิตมีความรู้ความสามารถตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรส่วนที่แตกต่างกันได้แก่บริบทปัจจัยเบื้องต้นกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งพบว่ามีทั้งส่วนดีและส่วนบกพร่องที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขลักษณะที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้เป็นปัญหาอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมและข้อจำกัดในการจัดการศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งจำเป็นและต้องการกระทำอย่างมีแบบแผน⁵⁶

สรุป การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้คือเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและหมายถึงการปฏิบัติงานเกี่ยวกับดำเนินการวัดผลประเมินผลผลการสร้างเครื่องมือการวัดผลการเรียนจัดทำเอกสารแบบฟอร์มเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้ถูกต้องและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพสถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

⁵⁵บุญมี ก่อบุญ, ภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนครเขต 3. (วารสารบัณฑิตศึกษา, 2548), หน้า 122.

⁵⁶พระมหาอภิสิทธิ์ จักรแก้ว, การศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 1, อ่างแล้ว, หน้า 67.

2.3 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา

2.3.1 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

2.3.1.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเป็นการศึกษารูปแบบหนึ่งของการศึกษา ของคณะสงฆ์เป็นการศึกษาที่รัฐกำหนดให้มีขึ้นตามความประสงค์ของคณะสงฆ์ซึ่งมีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากการจัดตั้งโรงเรียนบาลีมัธยมศึกษาและบาลีวิสามัญศึกษาสำนักเรียนวัดกล่าวคือภายหลังจากที่การศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้งสองแห่งคือมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งเปิดดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2432 และ พ.ศ. 2489 ตามลำดับได้เจริญก้าวหน้ามากขึ้นทางมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงได้จัดแผนกมัธยมขึ้นมา เรียกว่าโรงเรียนบาลีมัธยมศึกษา กำหนดให้มีการเรียนบาลี นกธรรมและความรู้ชั้นมัธยม โดยรับผู้ที่สำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 ต่อมาเมื่อโรงเรียนบาลีมัศึกษานี้ได้แพร่ขยายออกไปยังต่างจังหวัดหลายแห่ง มีพระภิกษุและสามเณรเรียนกันมากหากทางคณะสงฆ์โดยองค์การศึกษาจึงได้กำหนดให้เรียกโรงเรียนประเภทนี้ใหม่ว่าโรงเรียนบาลีวิสามัญศึกษาสำนักเรียนวัด โดยมีมติคณะสังฆมนตรีและกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ออกระเบียบกระทรวง ให้โรงเรียนบาลีวิสามัญศึกษาสำนักเรียนวัดนี้ เปิดทำการสอบสมทบในชั้นตัวประโยค คือ ชั้นประถมปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมาและเมื่อสอบได้แล้วก็ยังคงจะได้รับประกาศนียบัตรจากกระทรวงศึกษาธิการอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้พระภิกษุและสามเณรนิยมเรียนกันมากโรงเรียนประเภทนี้จึงแพร่หลายออกไปยังจังหวัดต่างๆ อย่างกว้างขวางจนทำให้ทางคณะสงฆ์เกรงว่าการศึกษารวมและบาลีจะเสื่อมลงเพราะพระภิกษุและสามเณรต่างมุ่งศึกษาวิชาทางโลกมากไปเป็นเหตุให้ต้องละทิ้งการศึกษารวมและบาลีเสียแต่ทางคณะสงฆ์ก็ยังพิจารณาเห็นความจำเป็นของการศึกษาวิชาในทางโลกอยู่⁵⁷

ดังนั้นแม่กองบาลีสนามหลวง พระธรรมปัญญาบดี (สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ฟั้น ชุติณฺโรวโร) จึงได้ตั้งคณะกรรมการ ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกบาลีขึ้นใหม่ มีวิชาบาลี วิชาธรรม และวิชาทางโลก เรียกว่าบาลีศึกษาสามัญศึกษาและปริทัศน์ศึกษาและได้ประกาศใช้ 16 เมื่อ พ.ศ. 2507 พร้อมกับได้ยกเลิกระเบียบของคณะสังฆมนตรีว่าด้วยการศึกษาของโรงเรียนบาลีวิสามัญศึกษา สำนักเรียนวัดเสียและกำหนดให้พระภิกษุสามเณรเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลีที่คณะสงฆ์ได้จัดขึ้นใหม่ แต่ปรากฏว่า ต่อมาการตั้งสำนักเรียนตามแบบโรงเรียนพระปริยัติธรรม

⁵⁷สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, (เอกสารสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2549), หน้า 10.

แผนกบาลีใหม่นี้มีน้อย นักเรียนก็นิยมเรียนกันน้อย เพราะพระภิกษุสามเณรส่วนใหญ่ยังพอใจที่จะเรียนโดยได้รับประกาศนียบัตรจากกระทรวงศึกษาธิการอยู่ ดังนั้น นักเรียนในโรงเรียนดังกล่าว จึงได้พากันเข้าชื่อเป็นนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ของวัดซึ่งตั้งขึ้นโดยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการบ้าง สัมผัสสอบเทียบบ้างเข้าเป็นนักเรียนผู้ใหญ่บ้างทำให้การศึกษาของคณะสงฆ์ในช่วงนี้เกิดความสับสนเป็นอันมาก ในขณะที่เดียวกันได้มีผู้แทนราษฎรได้ยื่นเรื่องราวขอให้กระทรวงศึกษาธิการ เปิดการสอบสมทบในชั้นตัวประโยคให้แก่พระภิกษุสามเณร แต่กรมการศาสนาร่วมกับกรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาถึงความเห็นร่วมกันว่าควรจะต้องตั้งโรงเรียนขึ้นประเภทหนึ่งเพื่อสนองความต้องการของพระภิกษุสามเณร โดยให้เรียนทั้งวิชาธรรมและวิชาสามัญศึกษาควบคู่กันไปโดยไม่มี การสอบสมทบแต่ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการสอบเองและโดยพระปรารภของสมเด็จพระ อริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (จวน อุฏฐายีมหาเถระ) การศึกษา ทางโลกเจริญก้าวหน้ามากขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงของโลก การศึกษาพระปริยัติธรรม ก็ จำเป็นต้องอนุวัตไปตามความเปลี่ยนแปลงของโลกบ้าง จึงเห็นสมควรที่จะมีหลักสูตรในการเรียน พระปริยัติธรรมเพิ่มขึ้นอีกแผนกหนึ่ง คือ หลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ ผู้ศึกษาได้มีโอกาสบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ได้ทั้งทางโลกและทางธรรมควบคู่กันไป ในที่สุด กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาขึ้น เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2514 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2546 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้การศึกษาใน โรงเรียนดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายศาสนจักรและฝ่ายบ้านเมืองกล่าวคือฝ่ายศาสนจักรก็จะ ได้ ศาสนทายาทที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมทาพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริงเป็นผู้ประพฤติดี ปฏิบัติชอบ ดำรงอยู่ในสมณธรรมสมควรแก่ภาวะสามารถธำรงและสืบต่อพระพุทธศาสนาให้เจริญ สดภาพต่อไป และถ้าหากพระภิกษุสามเณรเหล่านี้ลาสิกขาบทไปแล้วก็สามารถเข้าศึกษาต่อใน สถานศึกษาของรัฐได้ หรือเข้ารับราชการสร้างประโยชน์ให้ก้าวหน้าแก่ตนเองและบ้านเมืองสืบ ต่อไปด้วยเช่นกัน ในระยะเริ่มแรกมีเจ้าอาวาส 51 แห่งรายงานเสนอจัดตั้งต่อกรมการศาสนา ปัจจุบันการศึกษาประเภทนี้ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นมาโดยลำดับจนมีตรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก สามัญ 403 โรงเรียน มีนักเรียน 54,300 รูป แต่เดิมนั้นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ สังกัด กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการแต่ต่อมา เมื่อมีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พุทธศักราช 2545 และมีกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ โรงเรียน พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจึงอยู่ในภารกิจของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่จะต้อง ส่งเสริมสนับสนุนดูแลจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในปีการศึกษา 2542-2552 เนื่องจากการออกกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ส่งผลให้มีการปฏิรูปการศึกษาและมีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่ การศึกษาสถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและให้สถานศึกษาจัดการศึกษาโดยยึด หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยจัดให้โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ศึกษาเป็นสถานศึกษาที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ⁵⁸

วิชัย ธรรมเจริญ กล่าวว่า การจัดตั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเป็นเรื่อง ของวัด จะจัดตั้งขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการและด้วยความเห็นชอบของ ประธานสภาการศึกษาของคณะสงฆ์เมื่อได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการแล้วกรมการศาสนา เป็นผู้ออกใบอนุญาตการเปิดการสอนระดับการศึกษาเพิ่มขึ้นต้องได้รับอนุญาตจาก กระทรวงศึกษาธิการ⁵⁹

กรมการศาสนา กล่าวว่าในระยะเริ่มแรกมีเจ้าอาวาส จำนวน 51 แห่งรายงานเสนอขอจัดตั้ง โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาต่อกรมการศาสนา และในปี 2525 มีการจัดตั้งโรงเรียน เพิ่มขึ้น 69 แห่งมีทั้งที่เป็นพระภิกษุ สามเณรและฆราวาส จำนวน 2,538 รูป/คน นักเรียน 10,183 รูป พ.ศ. 2542 ปรากฏว่ามีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญกระจายอยู่ทั่วประเทศ จำนวน 382 แห่งมีครู 4,074 รูป/คน นักเรียน 78,555 รูปโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญจัดตั้งขึ้นภายใต้ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาโดยผ่านการพิจารณา ของกระทรวงศึกษาธิการกรมการศาสนาเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก สามัญศึกษา การเรียนการสอนมีลักษณะเหมือนโรงเรียนเอกชนครูและบุคลากรเป็นลูกจ้างโรงเรียน กรมการศาสนาเป็นผู้อุดหนุนงบประมาณค่าใช้จ่ายเป็นรายหัวกรมการศาสนาได้กำหนดนโยบาย ขึ้นเป็นแนวทางปฏิบัติในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ว่าด้วยการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติ ธรรม แผนกสามัญ จำนวน 362 โรงเรียนที่มีคุณภาพการปฏิรูปการศึกษาของ

กระทรวงศึกษาธิการภายในปี 2544 แต่กรมการศาสนาไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยเหตุผล ขาดงบประมาณ ต่อมาเมื่อมีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวงกรมพุทธศักราช 2545 และมี กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ โรงเรียนดังกล่าวได้ขึ้นตรา

⁵⁸โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา 60 ปีโรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : มหา- จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยการพิมพ์, 2552), หน้า 14.

⁵⁹วิชัย ธรรมเจริญ, คู่มือการปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา (กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนาการพิมพ์, 2541), หน้า 27.

สำนักงาน 18 พระพุทธศาสนาแห่งชาติ และดำเนินการภายใต้ระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาพุทธศักราช 2545⁶⁰

สรุปการจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาต้องการให้ผู้เรียนเป็น ศาสนทายาทที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริงเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติชอบทำงานร่วมกับคนอื่นได้และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขโดยโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญจะต้องมีการบริหารและการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีการพัฒนาครูบุคลากรอย่างต่อเนื่องจัดสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดและพัฒนาศึกษาด້วย

2.3.1.2 ความหมายของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ

โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญนั้น เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้พระภิกษุสามเณร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ขาดโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาของรัฐหรือเอกชนได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้มีความรู้ มีทักษะและมีความชำนาญตามศักยภาพของตนซึ่งการจัดการเรียนการสอนนั้นจะเป็นรูปแบบของการศึกษาควบคู่กันไปกับกับวิชาสายสามัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้และการจัดการศึกษาแผนกธรรมและแผนกบาลีควบคู่กันไปโดยการกำกับดูแลของแม่กองธรรมและแม่กองบาลีได้มีนักวิชาการต่างๆ ได้ให้ความหมายและความสำคัญไว้ดังต่อไปนี้

กองพุทธศาสนาศึกษา ได้ให้ความหมายว่า โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ หมายถึงโรงเรียนที่วัดจัดตั้งขึ้นเพื่อให้การศึกษาแก่พระภิกษุสามเณรตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติของกระทรวงศึกษาธิการ⁶¹

⁶⁰กรมการศาสนา, ทะเบียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จำนวนโรงเรียนจำนวนครู จำนวนนักเรียน ประจำปี 2542 ครั้งที่ 1, (กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา, 2542), หน้า 2-4.

⁶¹กองพุทธศาสนา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ประวัติโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา, 2 พฤษภาคม 2554, http://cmi.onab.go.th/panyat_second/09.history-secondary.pdf.

ทศพร น้อมวงศ์ ได้ให้ความหมายว่าโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาหมายถึงโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสนองความต้องการของพระภิกษุสามเณรและหลักสูตรพระปริยัติธรรมเป็นหลักสูตรที่มุ่งหมายการศึกษาในการปลูกฝังให้พระภิกษุสามเณรมีความรู้มีทักษะในวิชาธรรมะและวิชาสามัญ⁶²

สุภาพร มากแจ้งและสมปอง มากแจ้ง ได้ให้ความหมายว่าปัจจุบันคณะกรรมการการศึกษาของสงฆ์และสภามหาวิทยาลัยสงฆ์ได้ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับพระภิกษุสามเณรให้ได้ศึกษาวิชาการทางพระพุทธศาสนาได้แก่การศึกษาพระปริยัติธรรมเป็นหลักโดยป้องกันมิให้มีการเปลี่ยนแปลงพระธรรมวินัยให้ผิดไปจากพระบาลีในพระไตรปิฎกซึ่งมีทั้งสิ้น 4 หลักสูตร คือหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกธรรม หลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกบาลีหลักสูตรพระปริยัติธรรมสายสามัญและหลักสูตรปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้งสองแห่งซึ่งทั้งหลักสูตรนี้จำแนกไว้เป็น 2 หลักสูตร คือกลุ่มหลักสูตรที่ศึกษาเฉพาะวิชาการทางพระพุทธศาสนาได้แก่หลักสูตรปริยัติธรรมแผนกธรรมและหลักสูตรปริยัติธรรมแผนกบาลีซึ่งจัดเป็นการศึกษาพระปริยัติธรรมและกลุ่มที่ศึกษาหลักสูตรการศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาพร้อมกับวิชาการสายสามัญอื่นๆ ได้แก่หลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญและหลักสูตรปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสงฆ์จัดเป็นการศึกษาพระปริยัติธรรมแบบประยุกต์⁶³

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้ให้ความหมายว่าสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษานั้น เป็นการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งของการศึกษาของคณะสงฆ์เป็นการศึกษาที่รัฐกำหนดให้มีขึ้นตามความประสงค์ของคณะสงฆ์นับตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2514 เป็นต้นมา⁶⁴

⁶²ทศพร น้อมวงศ์, การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา, สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2547, หน้า 14.

⁶³สุภาพร มากแจ้งและสมปอง มากแจ้ง รายงานการวิจัยการศึกษาสภาพการจัดการศึกษาของคณะสงฆ์, (กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2542), หน้า 3.

⁶⁴สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ประกาศคณะกรรมการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา, (นครปฐม : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2546), หน้า 1-2.

สรุป การจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในปัจจุบันเป็นการจัดการศึกษาให้กับพระภิกษุสามเณรที่ต้องการความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรมควบคู่กันไปโดยวัดเป็นเจ้าของการเสนอจัดตั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรมดังกล่าวต้องผ่านความเห็นชอบจากเจ้าคณะตำบล อำเภอ จังหวัด ภาค กรมการศาสนาและสำนักพระพุทธรศาสนาแห่งชาติตามลำดับวัดและโรงเรียน ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับระเบียบของสำนักพระพุทธรศาสนาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดตั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา พ.ศ.2544 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข)

2.3.1.3 การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ

การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญนั้น เป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารจัดการงาน 4 ด้าน ได้แก่ (1) งานวิชาการ (2) งานธุรการ (3) งานบริหารทั่วไป และ (4) งานอื่นๆ โดยเฉพาะการบริหารนั้นผู้บริหารจำเป็นต้องกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในองค์กร การควบคุมดูแลและการติดตามประเมินผลโดยอาศัยทรัพยากร ได้แก่ คน งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และสื่อเทคโนโลยี เป็นต้นเพื่อให้งานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้

โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาบริหารภายใต้ระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พุทธศักราช 2546 โดยมีเจ้าอาวาสหรือพระภิกษุที่เจ้าอาวาสมอบหมายให้เป็นผู้จัดการและมีพระภิกษุที่มีพรรษา 5 พรรษาขึ้นไป มีวุฒิเปรียญธรรมไม่น้อยกว่า 3 ประโยค หรือเปรียญพุทธศาสตรบัณฑิตหรือเปรียญพุทธศาสตรบัณฑิตหรือเปรียญตรีทางการศึกษาหรือสาขาอื่นแต่ต้องมีวิชาชีพครูเป็นครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการสภากาการศึกษาของคณะสงฆ์ทำหน้าที่ควบคุมและส่งเสริมการศึกษามีอำนาจพิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบาย แผนงาน โครงการต่างๆพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรและแบบเรียนปัญหาเกี่ยวกับการศึกษา และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาตามหน้าที่มหาเถรสมาคมมอบหมายรวมทั้งแต่งตั้งกรรมการเกี่ยวกับการศึกษากกรมการศาสนาเป็นที่ตั้งสำนักงานสภากาศึกษามีอธิบดีกรมการศาสนาเป็นเลขาธิการสภากาการศึกษาของสงฆ์โดยมีกองศาสนศึกษารับผิดชอบดูแลโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการให้การอุดหนุนเพื่อเสนอสภากาการศึกษาของคณะสงฆ์พิจารณาอนุมัติและพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อการจัดการศึกษา

เสน่ห์ เจริญศักดิ์ ศูนย์ครูพระปริยัตินิตเทศน์ประจำจังหวัดทำหน้าที่ในการบริหารการศึกษา การนิตเทศการศึกษาการติดตามผลรวบรวมสถิติข้อมูลด้านการศาสนาการจัดทำแผนพัฒนาการศาสนา ศึกษาของจังหวัดรวมทั้งช่วยเหลือเจ้าคณะจังหวัดในการจัดการศาสนาศึกษาของจังหวัด⁶⁵

พระมหาจิตนเรศ ศรีปะโค กล่าวว่า บุคลากรที่เป็นบรรพชิต และบุคลากรที่เป็นคฤหัสถ์มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายของรัฐในการจัดการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในด้านวิชาการ⁶⁶

จุมพล นิมิพานิช กล่าวว่า ตำแหน่งที่บุคคลเป็นเจ้าของในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือหมายถึงการจัดตำแหน่งทางสังคมภายในกลุ่มในกรณีขององค์การบุคคลจะได้รับสถานภาพภายหลังการจัดตำแหน่งในกลุ่มหรือไม่ขึ้นอยู่กับระบบสถานภาพที่มีอยู่ในขณะนั้นว่าได้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลให้ชัดเจน⁶⁷

ศิริ จันบำรุง กล่าวว่าผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่สามารถที่จะปฏิบัติงานที่หลากหลาย ผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารและครูก็ปฏิบัติตามบทบาทของผู้สอนและในขณะเดียวกันก็อาจทำหน้าที่ผู้บริหารด้วยในระดับต้นด้วย เช่นหัวหน้าแผนกหรือผู้ช่วยต่างๆ ในการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์⁶⁸

⁶⁵เสน่ห์ เจริญศักดิ์, “การดำเนินการตามมาตรฐานด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 5”, สารนิพนธ์การบริหารศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2547, หน้า 13.

⁶⁶พระมหาจิตนเรศ ศรีปะโค, “การดำเนินนโยบายของรัฐในการจัดการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2546, หน้า 22.

⁶⁷ประพิณ สละ, “ความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาที่มีต่อสถานภาพและบทบาทของอาชีพครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2541, หน้า 35.

⁶⁸ศิริ จันบำรุง, “การศึกษายบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานความร่วมมือกับสถานประกอบการ (ทวิภาคี) อาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา”, สารนิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2549, หน้า 84.

สรุปตามความเห็นของผู้วิจัยว่านอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนด้านวิชาการแก่โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา คือกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ซึ่งมีคณะกรรมการบริหารกลุ่มโรงเรียนประกอบด้วยผู้แทนโรงเรียนต่างๆ โรงเรียนละ 1 ท่านยกเว้นกลุ่มโรงเรียนที่มีโรงเรียนเกิน 10 โรงเรียนให้มีคณะกรรมการบริหารกลุ่มโรงเรียนประกอบด้วยผู้จัดการโรงเรียน ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ ครูคฤหัสถ์จากโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนละ 1 ท่าน

2.3.1.4 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10

กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ตามระเบียบกรมการศาสนาว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาซึ่งกำหนดให้กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ประกอบด้วย 4 จังหวัดได้แก่ มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และ นครพนม

1. บาลีสาธิต มจร.วัดอภิลิขิตร์ จังหวัดมหาสารคาม
2. พระปริยัติธรรมฯ วัดสุวรรณवास จังหวัดมหาสารคาม
3. วาปีคุณานุสรณ์วิทยา จังหวัดมหาสารคาม
4. ปทุมพิทยากร จังหวัดมหาสารคาม
5. ปัจจิมเชียงยิน จังหวัดมหาสารคาม
6. อุทัยทิศวิทยา จังหวัดมหาสารคาม
7. หัวหนองสังฆประชาสรรค์ จังหวัดมหาสารคาม
8. พระปริยัติธรรมวัดหัวดงนาคาย จังหวัดมหาสารคาม
9. ปริยัติธรรมทัฬฟ้าจิกวิทยา จังหวัดมหาสารคาม
10. พระปริยัติธรรมวัดยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม
11. พระปริยัติธรรมวัดธาตุนม จังหวัดนครพนม
12. วัดเรณูวิทยา จังหวัดนครพนม
13. วัดพระทอง จังหวัดนครพนม
14. พระปริยัติธรรมวัดศรีชมพู จังหวัดนครพนม
15. พระปริยัติธรรมวัดศรีหน้าถวิลวิทยา จังหวัดนครพนม
16. วัดธาตุนประสิทธิ์ จังหวัดนครพนม
17. วัดศรีสงคราม จังหวัดนครพนม
18. วัดมหาธาตุ จังหวัดนครพนม

19. วัดศรีสว่าง จังหวัดนครพนม
20. วัดหนองบัวพัฒนาวิทยา จังหวัดกาฬสินธุ์
21. ไชยवासวิทยาเสริม จังหวัดกาฬสินธุ์
22. บุญชริกาวาส จังหวัดกาฬสินธุ์
23. พระปริยัติธรรมสามัญวัดสิมนาโก จังหวัดกาฬสินธุ์
24. พระปริยัติธรรมวัดปลื้มแพงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์
25. ชัยมงคลวิทยา จังหวัดกาฬสินธุ์
26. พระปริยัติธรรมวัดกลาง จังหวัดกาฬสินธุ์
27. สมเด็จพระปริยัติ จังหวัดกาฬสินธุ์
28. วัดประชานิยม จังหวัดกาฬสินธุ์
29. วัดกลางปัญญาคม จังหวัดร้อยเอ็ด
30. สุพรรณภูมิพิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด
31. ปริยัติธรรมทุ่งศรีเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
32. ปริยัติธรรมสารคุณ จังหวัดร้อยเอ็ด
33. วิโรจน์ผดุงศาสน์ จังหวัดร้อยเอ็ด
34. ศรีทองพนคุณ จังหวัดร้อยเอ็ด
35. สามัคคีปริยัติธรรม จังหวัดร้อยเอ็ด
36. ศรีอริยวงศ์ จังหวัดร้อยเอ็ด
37. สุเทพนครวิษ จังหวัดร้อยเอ็ด
38. พระปริยัติธรรมวัดบูรพาภิราม จังหวัดร้อยเอ็ด
39. สุนทรธรรมปริยัติ จังหวัดร้อยเอ็ด
40. ธีรปริยัติ จังหวัดร้อยเอ็ด
41. เทพบัณฑิตวิทยาลัย จังหวัดร้อยเอ็ด
42. ปริยัติสามัญโพนทองวิทยานุสรณ์ จังหวัดร้อยเอ็ด

ครูและบุคลากร

ครู จะเป็นพระภิกษุหรือคฤหัสถ์ก็ได้ มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี และไม่เกิด 60 ปีครูสอนวิชาภาษาบาลี จะต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือสาขาอื่นแต่ต้องมีวิชาชีพรู และต้องมีวุฒิเปรียญธรรม 3 ประโยคขึ้นไปครูสอนวิชาธรรมวินัยและศาสนปฏิบัติจะต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือสาขาอื่นแต่ต้องมีวิชาชีพรูและมีวุฒินักธรรมชั้นเอกครูสอนวิชาสามัญ ต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือสาขาอื่น แต่ต้องมีวิชาชีพรูหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพรูด้วยบุคลากรทางการศึกษาจะต้องมีความรู้การศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญาทางการศึกษา

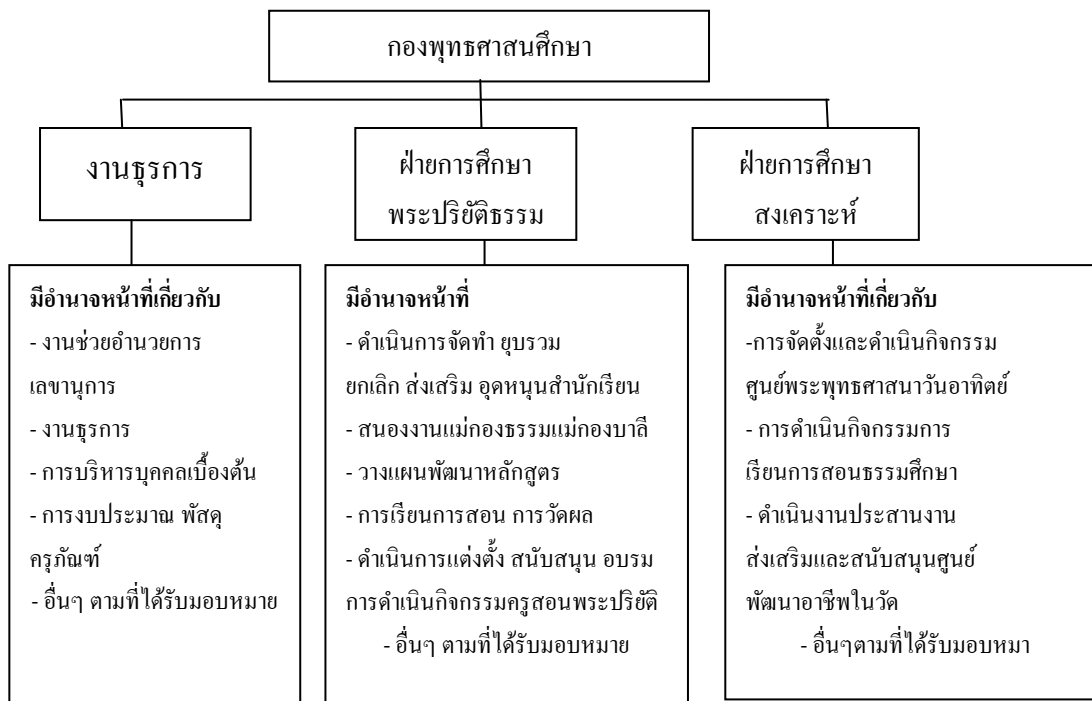
โครงสร้างการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ

หน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ก่อนปี 2535 มี 4 หน่วยงาน คือสภากาการศึกษาของคณะสงฆ์กรมการศาสนาสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและศูนย์ครูพระปริยัติธรรมนิเทศประจำจังหวัดสำหรับหน่วยงานที่ให้ความสนับสนุนด้านวิชาการได้แก่กลุ่มโรงเรียน นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในลักษณะให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมเท่านั้น

ปัจจุบันการดำเนินงานของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาได้แก่มหาเถรสมาคมสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ คณะกรรมการการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ สำนักงานพระพุทธศาสนาประจำจังหวัดกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ดังโครงสร้างนี้

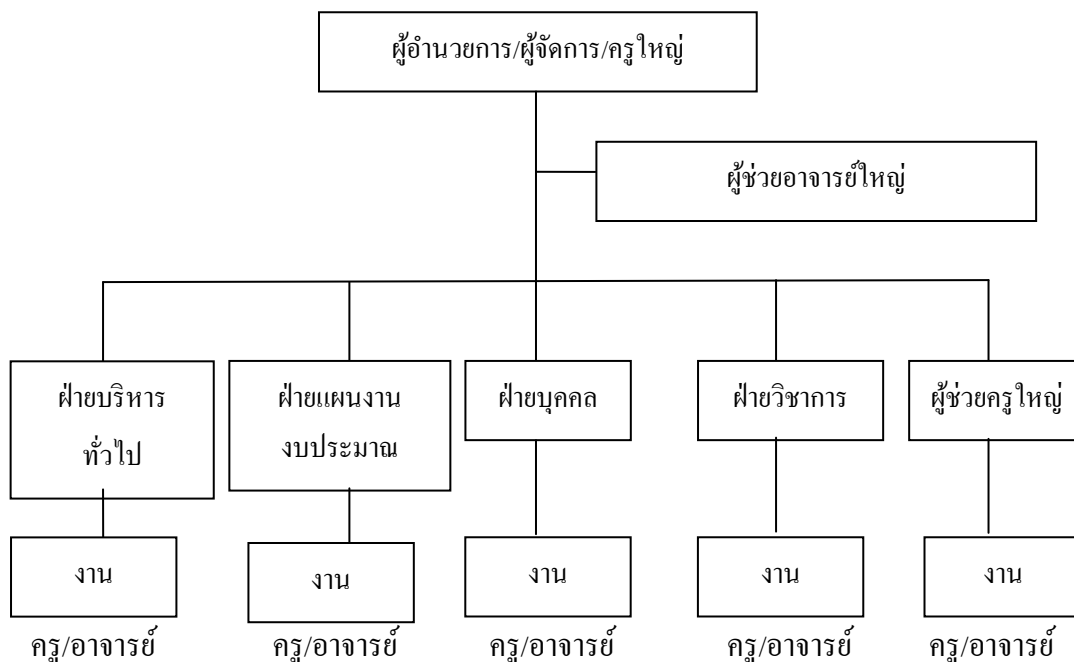
กองพุทธศาสนศึกษา

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษานั้น เป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของกองพุทธศาสนศึกษาในการกำกับดูแล ให้การช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนเช่น ดำเนินการจัดตั้ง ยุบรวม ยกเลิก ส่งเสริมอุดหนุนงบประมาณวางแผนพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ตรวจสอบ และควบคุม คุณเลมาตรฐานการดำเนินการของ โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาการประสานงานการดำเนินงานกับกลุ่มโรงเรียน

แผนภาพที่ 2.1 แผนภาพกองพุทธศาสนศึกษา

การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมในปัจจุบันนี้มีโครงสร้างการบริหารคล้ายกันกับโรงเรียนสามัญทั่วไปต่างเพียงรูปแบบเพราะแต่ละโรงเรียนมีรูปแบบการทำงานที่แตกต่างกันออกไป อาจเป็นเพราะว่าข้อจำกัดด้านขนาดหรือด้านบุคลากรขององค์กรที่ปฏิบัติหน้าที่โครงสร้างการบริหารจึงมีความสำคัญในการดำเนินงานจัดการศึกษาโรงเรียนนั้นๆซึ่งหากโรงเรียนใดมีโครงสร้างที่ชัดเจนสามารถช่วยลดปัญหาอุปสรรคในการทำงานลงไปได้ เนื่องจากการทำงานต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพื่อแต่งตั้งมอบหมายที่สอดคล้องกับความถนัดของบุคคล การมีสายงานของการทำงานตั้งแต่ผู้บังคับบัญชาลงไปถึงผู้ปฏิบัติงานที่ชัดเจนย่อมส่งผลให้การบริหารงานโรงเรียนพระปริยัติธรรมประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้โครงสร้างกายบังคับบัญชาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในปัจจุบันจึงมีลักษณะดังนี้

แผนภาพที่ 2.2 แผนภาพโครงสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

หลักสูตร

ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมี 8 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศและมีวิชาพระปริยัติธรรม ประกอบด้วยวิชาภาษาบาลี และวิชาธรรมวินัย เป็นวิชาเฉพาะในส่วนของวิชาสามัญใดที่ขัดแย้งต่อพระธรรมวินัยหรือไม่เหมาะสมต่อสมณะได้มีการปรับปรุงแก้ไขและทำความเข้าใจกับกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนในเครือข่าย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 และใช้ในโรงเรียนทั่วไปตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันหน่วยงานต่างที่รับผิดชอบโดยตรงและมีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตรฉบับดังกล่าวนี้ ได้ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง พบว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดดีหลายประการ เช่นหลักสูตรช่วยส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษาทำให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตนเองมีแนวคิดและหลักการในการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมอย่างชัดเจนอย่างไรก็ตามผลการศึกษาดังกล่าวยังได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งใน

ส่วนของเอกสารหลักสูตรกระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติและผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตรสถานศึกษาได้แก่ปัญหาความสับสนของผู้ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาสถานส่วนใหญ่กำหนดสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มากกว่าวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐานส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ทักษะความสามารถคุณลักษณะอันพึงประสงค์ยังไม่น่าพอใจ

กิตติ ธีรसानนท์ ได้กล่าวว่า หลักสูตรของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญปีพุทธศักราช 2544 มี 2 ระดับ คือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เวลาเรียน 3 ปีหรือ 6 ภาคเรียนผู้เรียนจะต้องเรียนรวมวิชาทั้งสิ้นให้ครบ 96 หน่วยการเรียนรู้โดยแยกเป็นวิชาบังคับ จำนวน 78 หน่วยการเรียนรู้และวิชาเลือกเสรี จำนวน 18 หน่วยการเรียนรู้ที่เรียนจำแนกเป็นวิชาสามัญ 6 หมวด ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา และวิชาปริยัติ 4 หมวด ได้แก่ ภาษาบาลี ธรรมวินัย ศาสนปฏิบัติและศาสนศิลป์

2. หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้เวลาเรียน 3 ปี หรือ 6 ภาคเรียน ผู้เรียนจะต้องเรียนรวมวิชาทั้งสิ้นให้ครบ 81 หน่วยการเรียนรู้โดยแยกเป็นวิชาบังคับจำนวน 42 หน่วยการเรียนรู้และวิชาเสรี จำนวน 39 หน่วยการเรียนรู้ที่เรียนจำแนกเป็นวิชาสามัญ 6 หมวดได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษาและวิชาปริยัติ 4 หมวด ได้แก่ ภาษาบาลี ธรรมวินัย ศาสนปฏิบัติและศาสนศิลป์หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน มี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2544 ซึ่งทั้ง 2 หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาในการปลูกฝังให้พระภิกษุ สามเณร มีความรู้ทักษะในวิชาพระปริยัติธรรมและวิชาสามัญพระภิกษุสามเณรที่เรียนในแต่หลักสูตรจะต้องลงวิชาเรียนและจำนวนหน่วยการเรียนรู้เพื่อให้จบหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนดไว้โดยมีการประเมินผลการเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและปลายพุทธศักราช 2544⁶⁹

⁶⁹กิตติ ธีรसानนท์, เทคนิคการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ม.ต้น-ม.ปลาย, (กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา, 2539), หน้า 16 – 17.

สรุปได้ว่า การบริหารวิชาการในโรงเรียนไม่แตกต่างกันเท่าไรเพราะแต่ละโรงเรียนก็ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งชาติ (สพฐ.) พ.ศ. 2551 และในปี พ.ศ. 2553 และ 2554 เป็นต้นไปทางกระทรวงได้จัดทำหลักสูตรใหม่ให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรใหม่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2551 เป็นต้นไป ซึ่งจะเริ่มใช้ในโรงเรียนต้นแบบก่อนและทางโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญก็จะใช้หลักสูตรใหม่นี้ด้วย การจัดการเรียนการสอนก็เป็นไปตามหลักสูตรของกระทรวง และการวัดผลประเมินผลก็เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎกระทรวงศึกษาธิการส่วนที่จะแตกต่างกันบ้างก็เป็นบรรยากาศในการเรียนสถานที่ส่วนมากก็จะอยู่ในวัดสิ่งอำนวยความสะดวกก็อาจจะแตกต่างบ้างแล้วแต่ว่าโรงเรียนได้ก่อตั้งมานานแค่ไหนและพัฒนาการไปถึงไหนอาจจะมีบ้างในการขาดแคลนเรื่องสื่อการเรียนการสอนที่เป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาเช่นคอมพิวเตอร์เป็นต้นและกฎระเบียบของโรงเรียนก็อาจจะแตกต่างกันบ้าง

นโยบายหลัก

1. จัดการศึกษาเพื่อสร้างศาสนทายาทในการสืบทอดพระพุทธศาสนา
2. จัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนพระภิกษุสามเณรให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานและดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
3. จัดการศึกษาเพื่อช่วยเหลือสังคมโดยเปิดโอกาสให้เด็กยากจนและและเด็กด้อยโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. ไม่เก็บค่าใช้จ่าย หรือเก็บค่าใช้จ่ายน้อย

พระวิเชียรธรรมคุณาธาร กล่าวว่าโรงเรียนพระปริยัติธรรมนั้นควรเพิ่มนโยบายดังนี้

1. ส่งเสริมการศึกษาความรู้ขั้นพื้นฐานให้พระภิกษุสามเณรที่บวชเรียนในพระพุทธศาสนาได้มีโอกาสเท่าเทียมกับนักเรียนทั่วไป
2. ส่งเสริมปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรมและด้านวิชาการให้แก่พระภิกษุสามเณรที่ต้องการบวชเรียนในพระพุทธศาสนา
3. ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างวัดโรงเรียนชุมชนเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา
4. เสริมสร้างพัฒนาบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนให้สะอาดร่มรื่นและสวยงาม⁷⁰

⁷⁰พระวิเชียรธรรมคุณาธาร, 60 ปี โรงเรียนบาลีสาธิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2552), หน้า 52.

วิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นศาสนทายาทที่ดีเป็นผู้นำด้านศาสนธรรมและศาสนพิธีสืบสานวัฒนธรรมประเพณีสามารถประยุกต์หลักธรรมและองค์ความรู้มาใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขและสร้างศาสนทายาทให้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรมให้แก่คณะสงฆ์และสังคม

พระมหาโกวิทย์ สิริวณฺโณ กล่าวว่า วิสัยทัศน์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งทางด้านพระปริยัติธรรมควบคู่กับวิชาสามัญสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคมโลกแล้วนำมาพัฒนาตนเองมีความประพฤติดี เป็นตัวอย่างที่ดีของสังคมมีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมและให้มีจิตสำนึกที่จะรักษาพระพุทธศาสนาให้มั่นคงเจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป⁷¹

พระอุตรคณารักษ์ ได้อธิบายไว้ว่า วิสัยทัศน์นั้นมุ่งให้การศึกษาด้านพระปริยัติธรรมเกี่ยวกับพระธรรมวินัยประวัติพระพุทธศาสนาศาสนพิธีและภาษาบาลีอีกทั้งวิชาสามัญทั่วไปเกี่ยวกับ 8 กลุ่มสาระ และเทคโนโลยีมีการพัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้จัดหลักสูตรให้สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของนักเรียนฝึกอบรมปฏิบัติพระกัมมัฏฐานเจริญสมาธิภาวนา ทำวัตรสวดมนต์ พร้อมทั้งกิจของสงฆ์ก่อให้เกิดคุณธรรมศักยภาพ สมรรถภาพ และ สุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงมีความศรัทธาเลื่อมใสต่อพระรัตนตรัยเป็นพระธรรมทูตพุทธศาสนทายาททำหน้าที่เผยแผ่หลักพระธรรมวินัยแก่พุทธศาสนิกชนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในต่างแดน⁷²

ภารกิจ

1. พัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการและจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่สอดคล้องกับสภาพบริบทท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงเต็มตามศักยภาพ
3. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการ

⁷¹พระมหาโกวิทย์ สิริวณฺโณ, แผนพัฒนาโรงเรียนโรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2551), หน้า 51.

⁷²พระอุตรคณารักษ์, 60 ปี โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : มาลีการพิมพ์, 2552), หน้า 42.

4. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมและเป็นศาสนทายาทที่ดี

5. ประสานสัมพันธ์กับวัดสถานศึกษาชุมชนในการจัดการศึกษาร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและทรัพยากรธรรมชาติรวมทั้งการรณรงค์

6. พัฒนาและจัดสภาพแวดล้อมให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้รวมทั้งจัดแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมเพียงพอและหลากหลาย

7. ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับผู้เรียน

8. ส่งเสริมสนับสนุนระบบการประกันคุณภาพภายใน

9. ส่งเสริมวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนและเน้นข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

1. ผู้เรียนมีระเบียบวินัยและปฏิบัติตนเหมาะสมกับสมณะสาธูป
 2. ผู้เรียนมีความสำรวมกาย วาจา มีบุคลิกภาพที่ดี
 3. ผู้เรียนเห็นคุณค่าศรัทธาในพระพุทธศาสนาและมีเจตคติที่ดีต่อการเป็นศาสนทายาท

4. ผู้เรียนมีความสามารถเผยแผ่หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา
 5. ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
 6. ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์มีความกตัญญูกตเวที
 7. ผู้เรียนมีความประหยัดรู้จักใช้ทรัพยากรสิ่งของส่วนตนและส่วนรวมอย่างคุ้มค่า
 8. ผู้เรียนมีความอดทนอดกลั้น
 9. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมีสำนึกที่เห็นประโยชน์แก่ส่วนรวมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพัฒนาสิ่งแวดล้อมและภูมิใจในภูมิปัญญาไทย

10. ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ มีวิจารณ์ญานมีความคิดสร้างสรรค์

11. ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานรักการทำงานสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

12. ผู้เรียนมีความสุขนิสัยสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดีและการเคลื่อนไหวการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับสมณะสาธูป

13. ผู้เรียนปลอดจากสิ่งเสพติดให้โทษและสิ่งมอมเมา

14. ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะดนตรีและกีฬาในการวิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างมีอิสระเหมาะสมกับสมณะสาธูป

หลักการ

หลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีหลักการดังนี้

1. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถความถนัดและความสนใจของตนเอง
2. เป็นการศึกษาวิชาพระปริยัติธรรมขั้นพื้นฐานเพื่อประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและศึกษาต่อ

3. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมปัจจุบันได้ตามสมควรแก่สมณะวิสัย
พระอุตรคณารักษ์ กล่าวถึงหลักการดังนี้ว่าหลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีหลักการดังนี้

1. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้แสวงหาความรู้ทางพระพุทธศาสนาให้แตกฉานเพื่อการเผยแผ่
2. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติกิจวัตรของสงฆ์อย่างถูกต้อง
3. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม⁷³

จุดมุ่งหมาย

การศึกษาตามหลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งให้พระภิกษุสามเณรพัฒนาตนประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัยเป็นศาสนทายาทที่ดีและนำความรู้จากการศึกษาไปพัฒนาสังคมตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้จะต้องมุ่งปลูกฝังให้พระภิกษุสามเณรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาพระปริยัติธรรมและวิชาสามัญ
2. มีนิสัยใฝ่หาความรู้มีสมณสัญญา เคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบสงฆ์
3. มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ
4. รู้จักบำรุงรักษาศาสนสมบัติ อนุรักษ์ และเสริมสร้างสภาพแวดล้อม
5. มีความภูมิใจในความเป็นสมณะ จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และเลื่อมใสในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
6. มีความคิดสร้างสรรค์ปรับปรุงแนวทางปฏิบัติให้เกิดความเจริญแก่ชุมชนและสังคม

⁷³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

วิจัย ธรรมเจริญ ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายว่าการศึกษาตามหลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายเป็นการศึกษาที่มุ่งให้พระภิกษุสามเณรปฏิบัติตามพระวินัย สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าวิชาทางพระพุทธศาสนาไปพัฒนาสังคมตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ประมุขตามสมควรแก่สมณะวิสัยในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้จะต้องมุ่งปลูกฝังให้พระภิกษุสามเณรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้ ทักษะในศาสนปฏิบัติและกิจของสงฆ์ตามพระธรรมวินัยและระเบียบสงฆ์
2. มีความรู้ ความเข้าใจและเห็นคุณค่าของพระพุทธศาสนา และวัฒนธรรมของชาวพุทธ
3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สามารถนำแนวทางและวิธีการใหม่ๆ ไปใช้พัฒนาสังคม
4. รู้จักใช้สิทธิเสรีภาพในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์บนรากฐานแห่งพระธรรมวินัย
5. มีความสำนึกในสมณะสัญญาและการเป็นคนไทยร่วมกันมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
6. สามารถปฏิบัติตนเป็นศาสนทายาทที่ดี⁷⁴

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 จากการศึกษาค้นคว้ามีงานวิจัยที่พอเป็นแนวทางและเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวิจัยครั้งนี้

ถาวร ดอนโคตรจันทร์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายได้สรุปว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมากและเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร⁷⁵

ชัยโรจน์ เดชชนะกุล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการกรณีศึกษาการให้บริการห้องสมุดวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย พบว่า ครู อาจารย์มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการ

⁷⁴วิจัย ธรรมเจริญ, คู่มือการปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนาการพิมพ์, 2541), 80 หน้า.

⁷⁵ถาวร ดอนจันทร์โคตร, การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี), 2550, 152 หน้า.

ห้องสมุดวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การให้บริการให้ยืมและคืนอยู่ในระดับดีมาก⁷⁶

วิรุพหัจจิต ไบสี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1-2 ผลการศึกษา พบว่าการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1-2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีการวางแผนเพื่อความก้าวหน้าในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารวิชาการผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1-2 จำแนกตามขนาดโรงเรียนไม่แตกต่าง⁷⁷

พระมหาสมพร สุริโย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 7 ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม กลุ่ม 7 ทั่วไปโดยภาพรวมระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ปัญหาการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญกลุ่ม 7 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน⁷⁸

สมควร วงษ์จักษ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาแบบรวมชั้น สังกัดกรุงเทพมหานครปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) สาขาการบริหารการศึกษาภาควิชาการศึกษาผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนประถมศึกษาแบบรวมชั้น สังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ปฏิบัติงานด้านการบริหารวิชาการครบทั้ง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านการ

⁷⁶ชัยโรจน์ เดชชนะกุล, การบริหารงานวิชาการ : กรณีการศึกษาการให้บริการของห้องสมุดวิทยาเขตเทคนิคเชียงราย, **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย), 2546, 174 หน้า.

⁷⁷วิรุพหัจจิต ไบสี, การบริหารทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1-2, **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย), 2548, 189 หน้า.

⁷⁸พระมหาสมพร สุริโย, การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 7, **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย), 2548, 186 หน้า.

วางแผนงานวิชาการ โดยส่งครูเข้ารับการอบรมเรื่องการรวมชั้นของสำนักงานการศึกษา เพื่อวางแผนงานวิชาการตามนโยบายกรุงเทพมหานคร⁷⁹

ปราโมทย์ บุญมุสิก ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามแนวทางโรงเรียนนิติบุคคล ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานการบริหารงานวิชาการตามแนวทางโรงเรียนนิติบุคคลของผู้บริหารโรงเรียนโดยภาพรวมทั้ง 12 องค์กรประกอบ พบว่าอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายองค์กรประกอบ พบว่าอยู่ในระดับมาก 9 องค์กรประกอบ ตามลำดับดังนี้ คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน และการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง 3 องค์กรประกอบ ตามลำดับ ดังนี้ คือ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา และการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา⁸⁰

นวิรัตน์ ทิพย์ธนสาร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. สภาพปัญหาของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย
3. สภาพการดำเนินงานบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1 ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

⁷⁹สมควร จักขุ, การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาแบบรวมชั้น สังกัด กรุงเทพมหานคร , *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย), 2543, 189 หน้า.

⁸⁰ปราโมทย์ บุญมุสิก, การบริหารงานวิชาการตามแนวทางโรงเรียนนิติบุคคล ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1, *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย), 2543, 179 หน้า.

4. สภาพปัญหาของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน⁸¹

ศันสนีย์ เครือชะเอม อ้างถึง สมิต และคนอื่นๆ ได้ศึกษาค้นคว้าและให้ความสำคัญของงานพบว่าผู้บริหารใช้เวลาในการบริหารงานด้านต่างๆ โดยมีงานบริหารวิชาการมากที่สุดคือ

1. การบริหารวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40
2. การบริหารงานบุคคล คิดเป็นร้อยละ 20
3. การบริหารกิจการนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 20
4. การบริหารการเงิน คิดเป็นร้อยละ 5
5. การบริหารอาคารสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 5
6. การบริหารงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5⁸²

พระสาย แวงคำ ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ กลุ่ม 9 ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากร โดยรวมและจำแนกตามสถานภาพ เห็นว่ามีปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญกลุ่ม 9 โดยภาพรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการเห็นว่ามีปัญหาด้านการประเมินผลการจัดการงานวิชาการในระดับมาก โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ด้านกรประเมินผลการจัดการงานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนและงานทะเบียนนักเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการส่งเสริมทางด้านวิชาการ ด้านการวางแผนงานวิชาการและด้านการจัดการเรียนการสอน
2. บุคลากรมีสถานภาพต่างกัน เห็นว่ามีปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 9 เป็นรายด้าน 3 ด้านไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการเห็นว่ามีปัญหาการบริหารวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาและ

⁸¹ นวรัตน์ ทิพย์ชนสาร, การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม), 2547, 182 หน้า.

⁸² ศันสนีย์ เครือชะเอม, ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารกับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), 2546, 178 หน้า.

ส่งเสริมทางด้านวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนและงานทะเบียนนักเรียน และด้านการประเมินผลการจัดงานวิชาการ มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05⁸³

พระชิน นิงงษา ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูอาจารย์โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่าครูอาจารย์โดยส่วนรวมและจำแนกตามสถานภาพในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม มีการใช้สื่อการเรียน

การสอน โดยรวมและรายชั้น ทั้ง 4 ชั้น อยู่ในระดับมาก ชั้นดำเนินการใช้สื่อการสอนชั้น การเลือกสื่อการสอน ชั้นการวัดและประเมินผลการใช้สื่อการสอน และชั้นการเตรียมสื่อการเรียน⁸⁴

อเนก นิมมานนिरชรร ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครู อาจารย์ภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูงและเมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 6 ด้านพบว่าด้านการประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน การวางแผนงานวิชาการ การบริหารวิชาการ การประเมินผลการจัดงานวิชาการ และการพัฒนาส่งเสริมทางด้านวิชาการอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ส่วนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง⁸⁵

⁸³สาย แวงคำ, ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 9 **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2544, 185 หน้า.

⁸⁴พระชิน นิงงษา, การใช้สื่อการเรียนการสอนของครู-อาจารย์โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดนครพนม , **ปริญญาานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2544, 187 หน้า.

⁸⁵อเนก นิมมานนिरชรร, ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา, **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา), 2544, 179 หน้า .

วินัย พลสิทธิ์ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่า

1. ระดับการเสริมสร้างพลังอำนาจของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบการเสริมสร้างพลังอำนาจของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีการเสริมสร้างพลังอำนาจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของครู พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีการเสริมสร้างพลังอำนาจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4. เปรียบเทียบประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีประสิทธิผลของสถานศึกษาต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของครู พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีประสิทธิผลของสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การส่งเสริมการสร้างพลังอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กุหลาบ บึงไผ่ ศึกษาการเสริมสร้างพลังอำนาจครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองบัวลำภู เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองบัวลำภู เขต 2 จำนวน 300 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูมีระดับการเสริมสร้างพลังอำนาจครู โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รองลงมาคือด้านความก้าวหน้าในวิชาชีพ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านการได้รับอำนาจ

2. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีระดับเสริมสร้างพลังอำนาจครู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการได้รับโอกาสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ขึ้นไปมีระดับการเสริมสร้างพลังอำนาจสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3. ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีระดับการเสริมสร้างพลังอำนาจครู โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูในโรงเรียนขนาดเล็กมีระดับการเสริมสร้างพลังอำนาจครูสูงกว่าครูในโรงเรียนขนาดใหญ่⁸⁶

มงคล กุลเกลี้ยง ได้ศึกษาสภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปีและผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปีกับผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁸⁷

ฉัตร คงแก้วเคลื่อน ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมการประพฤติดิวินัยของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พบว่า

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมการประพฤติดิวินัยของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พบว่าโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเสียสละ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านเคารพสิทธิของผู้อื่น ด้านการแต่งกาย อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการตรงต่อเวลาด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความอดทนและขยันหมั่นเพียรและด้านระเบียบวินัยในการเข้าแถว อยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์ในการสอนและกลุ่มสาระที่สอน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

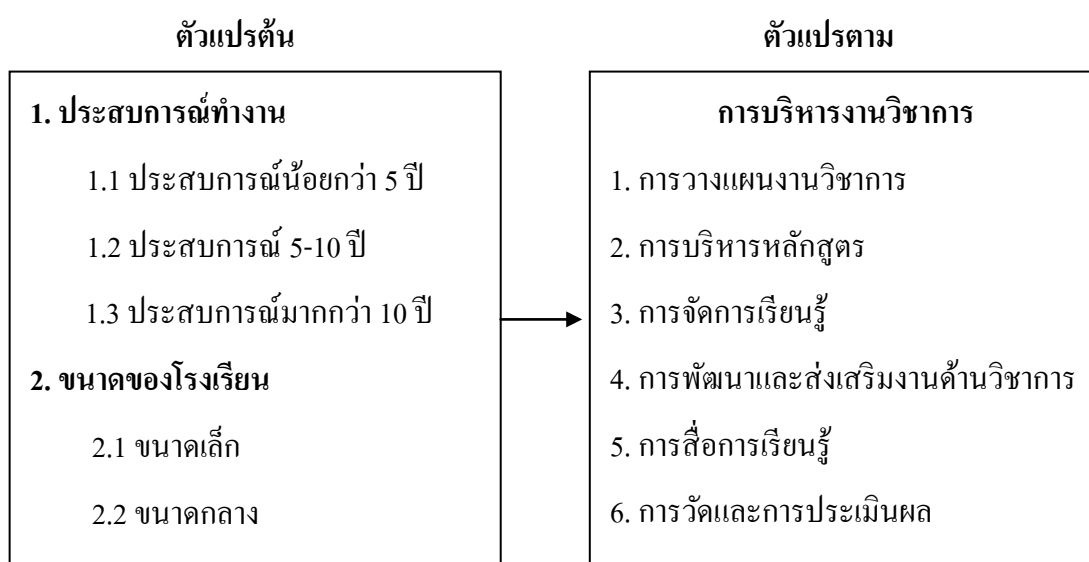
⁸⁶ กุหลาบ บิ่งไสย์, การเสริมสร้างพลังอำนาจครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย), 2551, 187 หน้า.

⁸⁷ มงคล กุลเกลี้ยง, สภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี), 2548, 172 หน้า.

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมการประพฤตินักเรียนของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนที่มีระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์ในการสอนและกลุ่มสาระที่สอนต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05⁸⁸

2.5 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยได้พิจารณาตัวแปรต่างๆ ที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องกับการบริหารทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพประกอบที่ 2.3

แผนภาพที่ 2.3 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

⁸⁸ณภัทร คงแก้วเคลื่อน, ความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมการประพฤตินักเรียนของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2553, 173 หน้า.

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นวิจัยเชิงสำรวจและสำรวจตัวแปรในปรากฏการณ์และการค้นหาความแตกต่างของตัวแปรต่างๆ ด้วยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 ตัวแปรที่ศึกษา
- 3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ครูผู้สอนโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ซึ่งประกอบไปด้วยโรงเรียนตั้งอยู่ในจังหวัด ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มหาสารคาม นครพนม ปีการศึกษา 2554 จำนวน 42 โรงเรียน มีประชากรจำนวน 400 รูป/คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ครูผู้สอนโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งประกอบไปด้วยโรงเรียนตั้งอยู่ในจังหวัด ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มหาสารคาม นครพนม จำนวน 42 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 196 รูป/คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซีและเมอร์แกน (Krejcie and Morgan)¹ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 196 รูป/คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก ดังนี้

3.2.1 จำแนกประชากรแบ่งออกตามขนาดของโรงเรียน

3.2.2 สุ่มตัวอย่าง โดยใช้โรงเรียนเป็นชั้นในการสุ่ม (Strata) และจำแนกตาม ขนาดของโรงเรียน โดยการเทียบสัดส่วนในแต่ละ โรงเรียนใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ครู	ครู
1. โรงเรียนขนาดเล็ก		
1.1 บาลีสาธิต มจร.วัดอภิสิทธิ์	16	8
1.2 พระปริยัติธรรมแผนกสามัญฯวัดสุวรรณาวาส	9	5
1.3 วาปีคณานุสรณ์วิทยา	9	5
1.4 ปัจจิมเขียงยี่น	7	4
1.5 อุทัยทิวศวิทยา	15	8
1.6 พระปริยัติธรรมทัฬฟ้าจิกวิทยา	6	3
1.7 พระปริยัติธรรมวัดยางสีสุราช	5	3
1.8 ชัยมงคลวิทยา	4	2
1.9 พระปริยัติธรรมสามัญวัดกลาง	10	5
1.10 พระปริยัติธรรมวัดปฐมแพ่งศรี	8	4
1.11 พระปริยัติธรรมไชยวารวิทยาเสริม	4	2
1.12 วัดบุญทรีกาวาส	5	3

¹พิสนุ ฟองศรี, วิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร : พรอพเพอร์ตี้พรีน จำกัด, 2550), หน้า 109.

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงเรียน (ต่อ)

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ครู	ครู
1.13 สุพรรณภูมิพิทยา	10	5
1.14 ปริยัติสารคุณ	8	4
1.15 ธีรปริยัติ	9	5
1.16 สุเทพนครวิช	6	3
1.17 ศรีทองนพคุณ	6	3
1.18 สามัคคีปริยัติธรรม (วัดสุทัศน์)	7	4
1.19 พระปริยัติธรรมศรีอริยวงศ์	4	2
1.20 ปริยัติสามัญ โพนทองวิทยานุสรณ์	9	5
1.21 พระปริยัติธรรมวัดศรีชมภู	5	3
1.22 พระปริยัติธรรมวัดศรีหน้าวิทยา	3	2
1.23 พระปริยัติธรรมวัดธาตุเรณูวิทยา	7	4
1.24 วัดศรีสงคราม	5	3
1.25 วัดมหาธาตุ	10	5
1.26 พระปริยัติธรรมแผนกสามัญฯ วัดพระซองวิทยา	5	3
1.27 พระปริยัติธรรมแผนกสามัญฯ วัดศรีสว่าง	6	3
1.28 พระปริยัติธรรมแผนกสามัญฯ วัดธาตุประสิทธิ์	6	3
รวมขนาดเล็ก	204	109
2. โรงเรียนขนาดกลาง		
2.1 ปทุมพิทยากร	12	6
2.2 หัวหนองสังฆประชาสรรค์	12	6
2.3 พระปริยัติธรรมวัดหัวคองนาคาย	10	5
2.4 พระปริยัติธรรมสามัญวัดสิมนาโก	9	5
2.5 โรงเรียนวัดหนองบัวพัฒนาวิทยา	9	5
2.6 สมเด็จพระปริยัติ	25	13
2.7 สุนทรธรรมปริยัติ	12	6
2.8 มงคลญาณปริยัติ	24	12

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงเรียน (ต่อ)

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ครู	ครู
2.9 วิโรจน์ผดุงศาสน์	21	11
2.10 พระปริยัติธรรมแผนกสามัญฯ วัดบูรพาภิราม	12	6
2.11 ปริยัติธรรมทุ่งศรีเมืองวิทยา	13	6
2.12 เทพบัณฑิตวิทยาลัย	12	5
2.13 พระปริยัติธรรมวัดพระธาตุพนมวรมหาวิหาร	13	6
2.14 สระทองปริยัติ	12	5
รวมขนาดกลาง	196	87
รวม		400

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ของครูที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นมาเองและได้จากการศึกษาแนวความคิดทางทฤษฎี เอกสาร ทางวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ มี 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของครู แบบ (Check list) ได้แก่ตำแหน่งประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ 6 ด้าน ลักษณะคำถามมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Rating Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยแสดงถึงระดับการให้คะแนนดังนี้

มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีการปฏิบัติในระดับมาก	ให้	4	คะแนน
มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีการปฏิบัติในระดับน้อย	ให้	2	คะแนน
มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอความคิดได้อย่างอิสระ

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.4.1 ศึกษาวิทยานิพนธ์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการด้านต่างๆ ของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.4.2 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาตามแบบสอบถามวิจัยพระมหากษัตริย์ จักรแก้ว ขึ้นมาเสนอประธานและกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตพิจารณาจากนั้นจึงเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence: IOC)² โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ .67 ขึ้นไปจากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 43 ข้อใช้ได้จำนวน 43 ข้อซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ในช่วง .67-1.00

3.4.3 ปรับปรุงแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง

3.4.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 รูป/คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถาม ไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าคงที่ภายในคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยการใช้สูตร Cronbach ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) เท่ากับ .981 ซึ่งเป็นที่ยอมรับความเที่ยงตรง³

3.4.5 นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายแล้วนำไปจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

²ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ, เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและพัฒนา, (นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549), หน้า 65.

³บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545), หน้า 99.

3.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

1. ประสบการณ์ทำงาน
 - 1.1 ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี
 - 1.2 ประสบการณ์ 5-10 ปี
 - 1.3 ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี
2. ขนาดของโรงเรียน
 - 2.1 ขนาดเล็ก
 - 2.2 ขนาดกลาง

ตัวแปรตาม

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การบริหารหลักสูตร
3. การจัดการเรียนรู้
4. การพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ
5. การสื่อการเรียนรู้
6. การวัดและการประเมินผล

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.6.1 ผู้วิจัยได้ทำการขอหนังสือและนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถึงผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้บริหารผู้ช่วยผู้บริหารและครูผู้สอนในแต่ละแห่งที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

3.6.2 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยผู้วิจัยไปติดต่อกับตนเองที่โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาแต่ละแห่งแล้วนัดหมายวันเก็บรวบรวมข้อมูลกลับคืน

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.7.1 ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการค่าความถี่และ ร้อยละ

3.7.2 ข้อมูลตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนวิเคราะห์โดยการหา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.7.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนจากความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตาม ประสบการณ์ ใช้สถิติเอฟ (F-test)

3.7.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนจากความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตาม ขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติที (t-test)

3.7.5 การแปลผลของข้อมูลใช้เกณฑ์ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Rating Scale) โดย พิจารณาคะแนนเฉลี่ย 5 ระดับดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.8.1.สถิติพื้นฐานได้แก่

1. ค่าความถี่ (Frequency)

2. ค่าร้อยละ (Percentage)

3. ค่าเฉลี่ย (Mean)

4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.8.2. สถิติอ้างอิงประกอบด้วย

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามขนาดโรงเรียนใช้ค่าสถิติที (t-test)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ใช้ค่าสถิติเอฟ (F-test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนใน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน/รูป และใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีจับสลากรายชื่อ จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 196 คน/รูป แล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วน ตามที่ตั้งไว้ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	จำนวนประชากร
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS.	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS.	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์

การวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้ในการทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ (Scheffé)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอเกี่ยวกับการบริการวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 มีดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแยกแต่ละกลุ่มดังนี้
 - 1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครูผู้สอน
 - 1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มประสบการณ์ทำงาน
 - 1.3 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มแบ่งตามขนาดโรงเรียน
2. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ทั้ง 6 ด้าน ดังนี้
 - 2.1 ด้านวางแผนงานวิชาการ
 - 2.2 ด้านการบริหารหลักสูตร
 - 2.3 ด้านการจัดการเรียนรู้
 - 2.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
 - 2.5 ด้านจัดสื่อการเรียนรู้
 - 2.6 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้
3. ข้อมูลเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียนโรงเรียน
4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ทั้ง 6 ด้าน

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลตอบแบบสอบถามเป็นครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 จำนวน 196 รูป/คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของครูผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	n	ร้อยละ
ครู	196	100.00
รวม	196	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า มีประชากรครูจำนวน 196 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ 4.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	n	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	78	39.80
ประสบการณ์ 5 – 10 ปี	68	34.70
ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	50	25.50
รวม	196	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมามีประสบการณ์ทำงาน 5–10 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.70 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.50

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	n	ร้อยละ
ขนาดเล็ก	110	56.10
ขนาดกลาง	86	43.90
ขนาดใหญ่	-	-
รวม	196	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น โรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 56.10 รองลงมาคือโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.90

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา
สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน
พระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยรวมและรายด้าน

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารฯ	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	3.66	0.67	มาก
2. ด้านการบริหารหลักสูตร	3.64	0.71	มาก
3. ด้านการจัดการเรียนรู้	4.32	0.67	มาก
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ	3.78	0.60	มาก
5. ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้	3.62	0.66	มาก
6. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้	4.35	0.67	มาก
รวม	3.89	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก
สามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน
โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและ
การประเมินผลการเรียนรู้และด้านการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริม
ทางด้านวิชาการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติกลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการ เป็นรายชื่อ

ด้านการวางแผนงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการกำหนดนโยบายงานบริหารวิชาการ	3.74	0.78	มาก
2. มีการกำหนดทิศทางการบริหารวิชาการไว้ล่วงหน้า	3.70	0.81	มาก
3. มีการจัดการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำทะเบียน	3.69	0.82	มาก
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารวิชาการ	3.72	0.86	มาก
5. เตรียมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานวิชาการ	3.56	0.86	มาก
6. มีการประชุมเกี่ยวกับการวางแผนสม่ำเสมอ	3.68	0.85	มาก
7. การกำกับติดตามและประเมินผลงานวิชาการ	3.58	0.82	มาก
รวม	3.66	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนด้านการวางแผนงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 1. มีการกำหนดนโยบายงานบริหารวิชาการ รองลงมาคือข้อที่ 4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารวิชาการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 5. เตรียมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานวิชาการ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร เป็นรายชื่อ

ด้านการบริหารหลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ทำการประชุมและวางแผนเกี่ยวกับหลักสูตร	3.70	0.90	มาก
2. ทำการตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำมาใช้	3.57	0.87	มาก
3. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตร	3.54	0.73	มาก
4. จัดเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับหลักสูตร	3.69	0.81	มาก
5. มีการวัดผลและประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร	3.56	0.91	มาก
6. มีการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของหลักสูตร	3.63	0.85	มาก
7. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างชัดเจน	3.71	0.84	มาก
รวม	3.64	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 7. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างชัดเจน รองลงมาคือข้อที่ 1. ทำการประชุมและวางแผนเกี่ยวกับหลักสูตร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 3. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตร

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ เป็นรายชื่อ

ด้านการจัดการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการจัดทำแผนการสอนในโรงเรียน	3.90	0.80	มาก
2. ให้นักเรียนฝึกทักษะการ เขียน อ่าน พูดย	3.80	0.78	มาก
3. ฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	3.81	0.80	มาก
4. จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	3.82	0.77	มาก
5. มีการบันทึกการเรียนรู้ทุกวิชา	3.77	0.75	มาก
6. ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้จากสื่อต่างๆ เช่น สื่อเทคโนโลยี	3.70	0.72	มาก
7. ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง	3.78	0.79	มาก
รวม	4.32	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 1. มีการจัดทำแผนการสอนในโรงเรียน รองลงมาคือข้อที่ 4. จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 6. ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้จากสื่อต่างๆ เช่น สื่อเทคโนโลยี

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ เป็นรายชื่อ

ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. จัดทำตารางการเรียนการสอนทุกภาคเรียน	4.23	0.80	มาก
2. ครูจัดทำตารางซ่อมเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้เพิ่มเติม	3.78	0.82	มาก
3. ทำการส่งเสริมด้านการจัดการเรียนการสอน	3.81	0.76	มาก
4. จัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนของครูและนักเรียน	3.75	0.75	มาก
5. มีการวางแผนส่งเสริมและพัฒนาวางแผนการเรียน	3.67	0.80	มาก
6. จัดหาแหล่งเรียนรู้ทางวิชาการเช่นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์	3.60	0.75	มาก
7. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิชาการของโรงเรียน	3.66	0.84	มาก
รวม	3.78	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 1. จัดทำตารางการเรียนการสอนทุกภาคเรียน รองลงมาคือ ข้อที่ 3. ทำการส่งเสริมด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 6. จัดหาแหล่งเรียนรู้ทางวิชาการเช่นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ เป็นรายชื่อ

ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ในโรงเรียนทำเป็นสื่อ	3.57	0.82	มาก
2. กระทำการจัดบอร์ด กระดานคำ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ	3.74	0.83	มาก
3. ส่งเสริมและพัฒนาการทำสื่อการเรียนการสอน	3.70	0.83	มาก
4. มีการจัดทำสื่อและทดสอบการใช้สื่อ	3.55	0.82	มาก
5. จัดการอบรมการจัดทำสื่อให้ครูและนักเรียน	3.58	0.87	มาก
6. ฝึกให้นักเรียนหาวัสดุเหลือใช้มาจัดทำเป็นสื่อ	3.56	0.82	มาก
7. ให้นักเรียนรู้จักคุณค่าและประโยชน์ในการใช้สื่อ	3.70	0.83	มาก
รวม	3.62	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 2. กระทำการจัดบอร์ดกระดานคำสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ รองลงมาคือ ข้อที่ 3. ส่งเสริมและพัฒนาการทำสื่อการเรียนการสอน และข้อที่ 7. ให้นักเรียนรู้จักคุณค่าและประโยชน์ในการใช้สื่อ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 4. มีการจัดทำสื่อและทดสอบการใช้สื่อ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นรายชื่อ

ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ทำการทดสอบผลการเรียนรู้ในห้องเรียน	3.94	0.75	มาก
2. ทำการวัดผลโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	4.11	0.81	มาก
3. มีการจัดทำแผนงานแบบทดสอบการเรียนรู้	3.96	0.76	มาก
4. มีการทดสอบทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนด้านต่างๆ	3.87	0.81	มาก
5. ฝึกทดสอบในการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง	3.78	0.80	มาก
6. ฝึกให้นักเรียนเขียนรายงานการเรียนรู้	3.66	0.79	มาก
7. ฝึกให้นักเรียนอภิปรายหน้าชั้นเรื่องการเรียนรู้	3.61	0.75	มาก
8. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการบันทึกการเรียนลงในสมุดโน้ต	3.57	0.77	มาก
รวม	4.35	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 2. ทำการวัดผลโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค รองลงมาคือข้อที่ 1. ทำการทดสอบผลการเรียนรู้ในห้องเรียน และข้อที่ 3. มีการจัดทำแผนงานแบบทดสอบการเรียนรู้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 8. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการบันทึกการเรียนลงในสมุดโน้ต

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 แตกต่างกันซึ่งผลของการวิเคราะห์และการทดสอบสมมติฐานปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	n	\bar{x}	S.D	แปลผล
น้อยกว่า 5 ปี	78	3.64	0.56	มาก
5 – 10 ปี	68	4.18	0.51	มาก
มากกว่า 10 ปี	50	3.92	0.43	มาก
รวม	196	3.91	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 จำแนกตามประสบการณ์ทำงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยรวม
จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.57	2	5.28	19.79	0.00*
ภายในกลุ่ม	51.53	194	0.26		
รวม	62.10	196	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความแตกต่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 เป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

ประสบการณ์ทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.64$)	5 – 10 ปี ($\bar{X}=4.18$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=3.92$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.64$)		.54*	.28*
5 – 10 ปี ($\bar{X}=4.18$)			.26*
มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=3.92$)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 โดยรวมแตกต่างกันกับครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันทุกคู่

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยรวม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาด	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ขนาดเล็ก	110	3.80	0.59	มาก
ขนาดกลาง	180	4.02	0.49	มาก
รวม	196	3.91	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ครูที่ปฏิบัติสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 จำแนกตามขนาดโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญ กลุ่ม 10 โดยรวม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ขนาดเล็ก	110	3.80	0.59	2.77	0.00*
ขนาดกลาง	86	4.02	0.49		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 โดยรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านวางแผนงานวิชาการ
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
น้อยกว่า 5 ปี	78	3.41	0.72	มาก
5 – 10 ปี	68	3.94	0.60	มาก
มากกว่า 10 ปี	50	3.70	0.52	มาก
รวม	196	3.66	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านวางแผนงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ใน
การทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.08	2	4.04	10.37	0.00*
ภายในกลุ่ม	75.23	194	0.37		
รวม	83.33	196	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
ศึกษา กลุ่ม 10 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการโดยรวม
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่
ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการเป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

ประสบการณ์ทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.41$)	5 – 10 ปี ($\bar{X} = 3.94$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 3.70$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.41$)		.53*	.29*
5 – 10 ปี ($\bar{X} = 3.94$)			.23
มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 3.70$)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
น้อยกว่า 5 ปี	78	3.28	0.73	มาก
5 – 10 ปี	68	4.00	0.59	มาก
มากกว่า 10 ปี	50	3.72	0.58	มาก
รวม	196	3.64	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.08	2	4.04	10.37	.00*
ภายในกลุ่ม	75.23	194	0.39		
รวม	83.31	196	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตรโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตรเป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

ประสบการณ์ทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.28$)	5 – 10 ปี ($\bar{X}=4.00$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=3.72$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.28$)		.72*	.44*
5 – 10 ปี ($\bar{X}=4.00$)			.28
มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=3.72$)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปีและแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 10 ปีและ 5-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	n	\bar{x}	S.D	แปลผล
น้อยกว่า 5 ปี	78	4.10	0.70	มาก
5 – 10 ปี	68	4.57	0.61	มาก
มากกว่า 10 ปี	50	4.32	0.59	มาก
รวม	196	4.32	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.95	2	3.97	9.46	.00*
ภายในกลุ่ม	81.09	194	0.42		
รวม	89.04	196	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ เป็นรายคู่ โดยรวมที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

ประสบการณ์ทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=4.10$)	5 – 10 ปี ($\bar{X}=4.57$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=4.32$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=4.10$)		0.47*	0.22
5 – 10 ปี ($\bar{X}=4.57$)			0.25
มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=4.32$)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็น ด้านการจัดการเรียนรู้ แตกต่างจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5-10 ปี และแตกต่างจากครูที่ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	n	\bar{x}	S.D.	แปลผล
น้อยกว่า 5 ปี	78	3.56	0.61	มาก
5 – 10 ปี	68	4.08	0.55	มาก
มากกว่า 10 ปี	50	3.72	0.46	มาก
รวม	196	3.78	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.28	2	5.14	16.41	.00*
ภายในกลุ่ม	60.43	194	0.31		
รวม	70.71	196	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ โดยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการเป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ประสบการณ์ทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.56$)	5 – 10 ปี ($\bar{X}=4.08$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=3.72$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.56$)		0.52*	0.16
5 – 10 ปี ($\bar{X}=4.08$)			0.26
มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=3.72$)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ แตกต่างจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	n	\bar{x}	S.D.	แปลผล
น้อยกว่า 5 ปี	78	3.33	0.65	มาก
5 – 10 ปี	68	3.87	0.63	มาก
มากกว่า 10 ปี	50	3.74	0.55	มาก
รวม	196	3.62	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.28	2	5.14	16.41	.00*
ภายในกลุ่ม	60.43	194	0.31		
รวม	70.71	196	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้เป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé)

ประสบการณ์ทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.33$)	5 – 10 ปี ($\bar{X}=3.87$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=3.74$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.33$)		0.54*	0.41*
5 – 10 ปี ($\bar{X}=3.87$)			0.13
มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=3.74$)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ แตกต่างจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5-10 ปีและแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.31 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
น้อยกว่า 5 ปี	78	3.63	0.52	มาก
5 – 10 ปี	68	4.02	0.65	มาก
มากกว่า 10 ปี	50	3.80	0.50	มาก
รวม	196	3.81	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.71	2	2.85	8.82	.000*
ภายในกลุ่ม	62.45	194	0.32		
รวม	68.16	196	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นรายคู่ โดยรวม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ประสบการณ์ทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.63$)	5 – 10 ปี ($\bar{X}=4.02$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=3.80$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.63$)		0.39*	0.17
5 – 10 ปี ($\bar{X}=4.02$)			0.22
มากกว่า 10 ปี ($\bar{X}=3.80$)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ แตกต่างจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ขนาดเล็ก	110	3.53	0.69	มาก
ขนาดกลาง	86	3.84	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ขนาดเล็ก	110	3.53	0.69	3.77	.00*
ขนาดกลาง	86	3.84	0.61		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร
จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ขนาดเล็ก	110	3.55	0.75	มาก
ขนาดกลาง	86	3.77	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.37 แสดงการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตร จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ขนาดเล็ก	110	3.55	0.75	2.16	0.03*
ขนาดกลาง	86	3.77	0.65		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการบริหารหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.38 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ขนาดเล็ก	110	4.29	0.72	มาก
ขนาดกลาง	86	4.36	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ขนาดเล็ก	110	4.29	0.72	0.69	0.48*
ขนาดกลาง	86	4.36	0.61		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านพัฒนาและส่งเสริม
ทางด้านวิชาการ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ขนาดเล็ก	110	3.70	0.63	มาก
ขนาดกลาง	86	3.89	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ขนาดเล็ก	110	3.70	0.63	2.2	0.02*
ขนาดกลาง	86	3.89	0.53		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ขนาดเล็ก	110	3.46	0.72	มาก
ขนาดกลาง	86	3.83	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ขนาดเล็ก	110	3.46	0.72	3.98	.00*
ขนาดกลาง	86	3.83	0.51		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.44 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและ
ประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ขนาดเล็ก	110	3.75	0.65	มาก
ขนาดกลาง	86	3.89	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.45 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ขนาดเล็ก	110	3.75	0.65	1.73	0.08
ขนาดกลาง	86	3.89	0.48		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 10 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10

ข้อเสนอแนะจากคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 สามารถสรุปได้ดังนี้

4.1 ด้านการวางแผนวิชาการ

1. บุคลากรทุกฝ่ายสนับสนุนและให้ความร่วมมือ
2. จัดทำเอกสารคู่มือครูและนักเรียน
3. มีการนำข้อมูลมาพิจารณาเพื่อวางแผนต่อไป

4.2 ด้านการบริหารหลักสูตร

1. สนับสนุนและส่งเสริมงานเกี่ยวกับหลักสูตร
2. มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเช่น วัสดุอุปกรณ์
3. จัดหาวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า

4.3 ด้านการจัดการเรียนรู้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา
2. กระทำการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกวิชา
3. มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และจัดทำสื่อการเรียนรู้

4.4 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

1. มีการสอบถามปัญหาของนักเรียนแต่ละคน
2. มีการเชิญอาจารย์พิเศษมาบรรยายให้นักเรียน
3. ดำเนินการเปิดการสอบซ่อมเสริมในรายวิชา

4.5 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้

1. จัดหาสื่อเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ ซีดี ทวี ดีวีดี เป็นต้น
2. ให้นักเรียนเรียนจากสื่อธรรมชาติเช่นสภาพแวดล้อมมี
3. การสอนการบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอน

4.6 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1. มีการทดสอบทุกรายวิชาเช่นฝึกทำแบบฝึกหัดทดสอบ
2. ด้านเรียนรู้จากสื่อต่างๆ เช่นสื่อเทคโนโลยี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 10 ที่มีต่อการจัดการศึกษาทางวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ซึ่งจะเป็แนวทางวางแผนการจัดการศึกษาของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ต่อไปโดยพิจารณา 6 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารหลักสูตร 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ 5) ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ 6) ด้านการวัดผลและประเมินการเรียนรู้ ตลอดจนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานและขนาดของโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 แตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 จำนวน 400 รูป/คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 196 รูป/คนโดยวิธีเปิดตารางสำเร็จรูปของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) และทำการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากจนครบจำนวน แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ .981 ใช้สถิติบรรยายได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิงได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยตามข้อค้นพบ (fact – findings) ได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูผู้ปฏิบัติการสอนใน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.08 และมีโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 56.10

5.1.2 ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10

จากการศึกษาวิจัยพบว่าการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 โดยรวมทั้ง 6 ด้าน พบว่า มีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 อยู่ในระดับมากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ รายละเอียดผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดคือ มีการกำหนดนโยบายงานบริหารวิชาการและกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารวิชาการ

2. ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างชัดเจนและทำการประชุมและวางแผนเกี่ยวกับหลักสูตร

3. ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดคือ มีการจัดทำแผนการสอนในโรงเรียน และรองลงมาคือ จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุดคือ จัดทำตารางการเรียนการสอนทุกภาคเรียน และรองลงมาคือ ทำการส่งเสริมด้านการจัดการเรียนการสอน

5. ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ กระทำการจัดบอร์ด กระดานคำ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ

6. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ทำการวัดผลโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค และรองลงมาคือ มีการจัดทำแผนงานแบบทดสอบการเรียนรู้

5.1.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาสังกัด สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10

1. เมื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 จำแนกตามประสบการณ์ทำงานของครูในโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน 6 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อย 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เมื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยการจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอยู่ 4 ด้าน คือด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการและด้านจัดสื่อการเรียนรู้และไม่แตกต่างกัน อยู่ 2 ด้าน คือด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

5.1.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 ได้เสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม กลุ่ม 10 ในด้านต่างๆ ไว้ดังนี้ 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ ได้ เสนอแนะด้านสูงสุดคือข้อ 1.1 บุคลากรทุกฝ่ายสนับสนุนและให้ความร่วมมือ 2) ด้านการบริหารหลักสูตรเสนอแนะด้านสูงสุดคือข้อ 2.3 สนับสนุนและส่งเสริมงานเกี่ยวกับหลักสูตร

3) ด้านการจัดการเรียนรู้ ได้ เสนอแนะด้านสูงสุดคือข้อ 3.3 ส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา 4) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการได้ เสนอแนะด้านสูงสุดคือ ข้อ 4.2 มีการสอบถามปัญหาของนักเรียนแต่ละคน 5) ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ได้ เสนอแนะด้านสูงสุดคือ ข้อ 5.1 จัดหาสื่อเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ ซีดี ทวี ดีวีดี เป็นต้น 6) ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ได้ เสนอแนะด้านสูงสุดคือข้อ 6.2 มีการทดสอบทุกรายวิชาเช่นฝึกทำแบบฝึกหัด

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและอภิปรายผลจากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ใน 6 ด้าน พบว่า ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการจัดสื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ที่มีประสิทธิภาพทำงานและขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกันและต้องทำตามนโยบายของกองพุทธศาสนศึกษาเพื่อให้งานด้านต่างๆ ขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาย แวงคำ พบว่าโดยรวมเห็นว่ามีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นที่เห็นว่าด้านการวัดผลและประเมินผลงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการด้านการวางแผนงานวิชาการอยู่ในระดับมากเหมือนกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศันสนีย์ เกรือชะเอม คุณภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมด้านการวางแผนงานวิชาการ การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการการวัดผลและประเมินผลการเรียนมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม

1.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูและบุคลากรได้ร่วมในการพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของการให้การศึกษาที่ถูกต้องและเหมาะสมทั้งนี้เป็นการตอบสนองความต้องการด้านทักษะต่างๆ ความรู้ ความสามารถหรือความพิเศษเฉพาะบุคคลโดยมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับงานวิชาการให้สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโรงเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงก นิมมานนिरขร การบริหารงานวิชาการมีหารวางแผนงานวิชาการตามทัศนะของครูและอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูงและสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกศล ศรีทอง

พบว่า การปฏิบัติงานวิชาการนั้นต้องประกอบหลายประการเพื่อจะทำให้ดำเนินงานเป็นไปด้วยดีอย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากงานวิชาการโดยเฉพาะการวางแผนงานวิชาการเป็นนามธรรมเห็นผลช้ากว่างานด้านอื่นๆอีกทั้งผู้บริหาร โรงเรียนมีภาวะที่ต้องรับผิดชอบงานของโรงเรียนหลายด้านจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญกับงานด้านวิชาการเป็นพิเศษทั้งที่งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของหน่วยงานทางการศึกษา และมีความสำคัญเป็นอันดับแรกที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสมพร สุริโย การวางแผนงานวิชาการโรงเรียนจะต้องวางแผนนโยบายในการปฏิบัติงานวิชาการจัดระบบงานกำหนดวิธีการจัดบุคลากรในการปฏิบัติงานจัดทำโครงการและแผนปฏิบัติงานเพื่อดำเนินไปตามเป้าหมายของแผนงานและโครงการ การวางแผนงานจะต้องระดมกำลังในโรงเรียนเป็นสำคัญ

1.2 ด้านการบริหารหลักสูตร พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับหลักสูตรในองค์กร เนื่องจากบุคลากรคือปัจจัยที่จะขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายได้ อีกทั้งได้ประสานความร่วมมือของบุคคลในองค์กรที่ปฏิบัติร่วมกันในลักษณะกระบวนการบริหารหลักสูตรร่วมกับรับผิดชอบการดำเนินงานขององค์กรให้การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมต่างซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรุณา รามัญจิต ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการบริหารวิชาการ โดยเฉพาะการบริหารหลักสูตรมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกศล ศรีทอง การบริหารหลักสูตรนั้นเป็นการบริหารงานวิชาการโดยการนำหลักสูตรมาจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน มีความรู้ ความสามารถ เจตคติ ตลอดจนค่านิยมต่างๆให้ เป็นไปตามที่สังคมต้องการ

1.3 ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเนื่องจากผู้บริหาร บุคลากรมีสนใจหรือสนับสนุนการเรียนรู้ไม่ว่าจะเรียนรู้ในชั้นเรียนหรือเรียนรู้นอกห้องเรียนและขาดสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ต่างๆ สำหรับนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระชิน นิวงษา ประสบการณ์การเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับผู้เรียนด้วยเหตุผลที่สื่อการเรียนการสอนเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ โคดผ่านทางการรับรู้ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ในสภาพการณ์ใดๆ ก็ตามจากคำกล่าวนี้ทำให้ทราบว่า การรับรู้กับการคิดและการรับรู้กับเจตคติมีความสัมพันธ์กันหรือกล่าวอย่างง่ายๆ ได้ว่าการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อการคิดและเจตคติในการเรียนรู้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย ครุฑอรัญ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาของโรงเรียนแทนผู้บริหารให้วิเคราะห์จุดหมายหลักการหลักสูตรและวิเคราะห์จุดประสงค์ของการเรียนรู้ในหมวดวิชาการที่ตนเองรับผิดชอบให้รับผิดชอบการดำเนินการในการจัดซื้อ จัดจ้าง การสร้าง การซ่อมและการผลิตหรือจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการหาสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ของแต่ละหมวดวิชาการที่จัดการเรียนการสอน

1.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับผู้บริหารได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์โดยให้มีความสอดคล้องกับความต้องการกระตุ้นให้บุคลากรได้พัฒนาและส่งเสริมงานวิชาการด้านต่างๆของโรงเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และนโยบายของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกศล ศรีทอง การพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการเป็นการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนแบบต่างๆ การจัดซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรและการพัฒนาครูทางด้านวิชาการและสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุก นิมมานนिरขร ประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการในด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูงและอีกสิ่งหนึ่งที่จะสนับสนุนส่งเสริมให้งานวิชาการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีต้องมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสาย แวงคำ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการพบว่าอยู่ในระดับมากเพราะเห็นว่าการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

1.5 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ พบว่า โดยรวมแล้วมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจอีกทั้งการให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ให้กับโรงเรียนซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้บริหารต้องมีประสบการณ์ มีการกำหนดแผนงานการดำเนินการการจัดสื่อการเรียนรู้รวมถึงมอบหมายงานให้ผู้มีความรู้ความสามารถดำเนินงานและสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระชิน นิงษา การใช้สื่อการเรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนก็เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดังนั้นการใช้สื่อการเรียนรู้จะได้ผลดีไม่ใช่จะขึ้นอยู่กับทักษะและทักษะของผู้สอนแต่ละคนเท่านั้นการใช้สื่อการเรียนรู้จะได้ผลดีเพียงใดจะขึ้นอยู่กับผู้เรียนด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสน่ห์ เจริญศักดิ์ การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เตรียมไว้เป็นการนำสื่อการเรียนรู้และการสอนออกใช้ตามที่กำหนดในแผนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เห็น ได้ยิน และมีกิจกรรมร่วมด้วยกันอย่างทั่วถึงกันการใช้สื่อการเรียนรู้และการสอนนั้นให้อยู่ภายใต้เวลาที่กำหนดและหมั่นคอยสังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียนว่ามีการตอบสนองต่อสื่ออย่างไร

1.6 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า โดยรวมแล้วมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารได้ส่งเสริมและสนับสนุนดูแลเอาใจใส่ให้ครูและบุคลากรได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการวัดผลการเรียนของนักเรียนให้มีความสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจหรือความถนัดของนักเรียนและเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรได้พัฒนาตนเองและมีเจตคติที่ดีในการจะวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสาย แวงคำ เห็นว่าการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนก

สามัญโดยภาพรวมและรายค้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางยกเว้นผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการเห็นว่าการวัดผลและประเมินผลการเรียนนั้นอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **โกศลศรีทอง** การวัดผลและประเมินผลเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องกับกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ใช้ตรวจสอบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใดและสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เสน่ห์ เจริญศักดิ์** การประเมินผลนั้นอาจใช้การสังเกตโดยการพูดคุย ในระหว่างการเรียนการสอนและตรวจสอบจากการประเมินผลการเรียนการสอนท้ายบทซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **กรุณา รามัญจิต** การวัดผลและประเมินผลนั้นให้วัดให้ตรงกับจุดประสงค์ในการวัดแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้อย่างแท้จริง เช่นถ้าต้องการรู้ว่าผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่การวัดผลที่ดีมิได้มีความหมายแต่เพียงการตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนว่ามีคุณภาพเป็นเช่นไร ควรจะมุ่งหวังที่จะค้นหาความเด่นหรือความด้อยของผู้เรียนเพื่อจะได้พัฒนาหรือปรับปรุงความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนให้ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **มาร์กอด** ได้ศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลพบว่าผลการศึกษามีทั้งลักษณะที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันส่วนที่คล้ายคลึงกันคือผลผลิตมีความรู้ความสามารถตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรส่วนที่แตกต่างกันได้แก่บริบทปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการเรียนการสอนซึ่งพบว่ามีทั้งส่วนดีและส่วนบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขลักษณะที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้เป็นปัญหาอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมและข้อจำกัดในการจัดการศึกษา การประเมินผลจึงเป็นสิ่งจำเป็นและต้องการกระทำอย่างมีแบบแผน

1.7 ด้านประสบการณ์ทำงานครู พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ **วินัย พลสิทธิ์** ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่าพบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีการเสริมสร้างพลังอำนาจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ **มงคล กุลเกลี้ยง** ได้ศึกษาสภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชธานี พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันโดยผู้มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปีและผู้มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับผู้มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่สอดคล้องกับ **กุหลาบ บึงไสย** ได้ศึกษาการเสริมสร้างพลังอำนาจครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองบัวลำภู เขต 2 พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีระดับ

เสริมสร้างพลังอำนาจครู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการได้รับโอกาสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไปมีระดับการเสริมสร้างพลังอำนาจสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

1.8 ด้านขนาดของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาโดยรวมเป็นรายด้านนั้นค้นพบว่าซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อูทัย บุญประเสริฐ ในด้านการสร้างรูปแบบขององค์กรงานวิจัยนี้ได้เสนอรูปแบบการจัดโครงสร้างที่แตกต่างกันหลายรูปแบบ เพื่อให้พิจารณาเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงขนาดของสถานศึกษาสำหรับทั้งระบบบริหารจัดการที่เป็นสถานศึกษาแบบเดี่ยวๆ สมบูรณ์ในตัวเองและสถานศึกษาแบบเครือข่ายโดยสำคัญที่ขนาดของสถานศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ จันทร์สุวัฒน์ ในด้านขนาด (Size) ขององค์กรมีสมมุติฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านขนาดขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อูทัย บุญประเสริฐ สถานศึกษาขนาดใหญ่ที่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนสถานศึกษาขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 1,680-1,860 คน ถึงประมาณ 2,000 คน ซึ่งโรงเรียนขนาดนี้ในอนาคตอาจจะเป็นขนาดมาตรฐานสำหรับการจัดสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดใหญ่ที่สมบูรณ์

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ครู ผู้บริหารควรร่วมกันในการกำหนดนโยบายแผนงาน/โครงการให้มีความชัดเจนและส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนเน้นเรื่องการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากขึ้น โดยจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางควรมีการบันทึกการเรียนทุกวิชากระทำการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยให้นักเรียนได้เรียนรู้เร็วขึ้นและให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริงบ้างและควรปรับปรุงทัศนียภาพของโรงเรียนให้สะอาดจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยฝึกให้นักเรียนเรียนรู้จากสื่อเทคโนโลยีต่างๆ ที่ทันสมัยส่งเสริมการเรียนรู้โดยพานักเรียนไปทัศนศึกษาออกสถานที่บ้างจึงจะทำให้โรงเรียนที่ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกันได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับการศึกษาสมัยใหม่ๆ กับนโยบายของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งชาติ (สพฐ.)

2. ในด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ก็พบว่าอยู่ในระดับมากซึ่งแสดงว่าในโรงเรียนยังมีความพร้อมสมบูรณ์มีสื่อการเรียนการสอนน้อยครูขาดการใช้สื่อในการสอนควรเน้นเรื่องการใช้สื่อให้มากในการจัดการเรียนการสอน โดยจัดหาสื่อที่หาได้จากท้องถิ่นบ้างหรือสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น โปรเจกเตอร์หรือคอมพิวเตอร์เป็นต้นและสอนให้ครูใช้สื่อรู้จักทำสื่อใช้เองและสอนให้นักเรียน

จัดทำสื่อการเรียนการสอนมีการจัดทำสื่อและทดสอบการใช้สื่อจัดการอบรมการจัดทำสื่อให้ครูและนักเรียนให้มีการบำรุงรักษาสื่อเพื่อนักเรียนจะได้เข้าใจในบทเรียนได้มากขึ้นและเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักสื่อรู้จักการทำสื่อจากวัสดุเหลือใช้ในท้องถิ่นให้นักเรียนรู้จักคุณค่าและประโยชน์ในการใช้สื่อและให้นักเรียนรู้เรียนรู้จากสื่อธรรมชาติและสภาพแวดล้อมและรู้จักการนำสื่อไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3. ครูและผู้บริหารควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารวิชาการไว้ทุกครั้งมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิชาการของโรงเรียนให้มากขึ้นมีการประชุมและวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการทุกครั้งและควรจัดทำการวัดผลและประเมินผลงานวิชาการทุกครั้งมีการนำข้อมูลมาพิจารณาเพื่อการวางแผนงานวิชาการในครั้งต่อไปในด้านบริหารหลักสูตรตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำมาใช้ทุกครั้งควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรให้มากขึ้นและควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการควรดำเนินการเปิดการซ่อมเสริมในรายวิชา มีการสอบถามปัญหาของนักเรียนบ้างมีการเชิญอาจารย์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา มาบรรยายให้แก่ นักเรียนและควรวางแผนการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนส่วนด้านกา วัดผลและประเมินผลการเรียนรู้นั้นควรทดสอบการเรียนรู้ของนักเรียนด้านต่างๆ ทดสอบการเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ทดสอบการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงบ้างฝึกให้นักเรียนเขียนรายงานและ อภิปรายหน้าชั้นเรียนและฝึกให้นักเรียนรู้จักการบันทึกบทเรียนลงในสมุดโน้ตบ้าง

5. เมื่อเปรียบประสบการณ์ทำงานของโรงเรียนแล้วพบว่าโรงเรียนขนาดเล็กนั้นขาดการวางแผนงานด้านวิชาการควรเน้นเรื่องการวางแผนงานวิชาการให้มากขึ้นควรกำหนดวัตถุประสงค์ การวางแผนงานวิชาการให้ชัดเจนเน้นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิชาการให้มากมีการประชุม วางแผนงานวิชาการทุกครั้งจัดทำการวัดผลและประเมินผลการวางแผนงานวิชาการทุกครั้งและเพื่อ นำข้อมูลมาพิจารณาในการวางแผนงานวิชาการต่อไปและการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ควร สนับสนุนและส่งเสริมทดสอบด้านการวัดผลและประเมินผลให้มากขึ้นเช่นทดสอบด้านการเรียนรู้ จากสื่อต่างๆ เช่น สื่อเทคโนโลยีและมีการทดสอบรายวิชาในชั้นเรียนเช่นทำแบบฝึกหัดท้ายบทและ สอบกลางภาคและปลายภาคเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาและวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยทราบผลการการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10 และเอาเสนอแนะให้ผู้ที่จะศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 เพราะผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนรู้โดยรวมถือว่ายังไม่ดีพอ

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 ให้เน้นมากกว่านี้ เพราะผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า การจัดการจัดการเรียนรู้นั้นอยู่ในระดับโดยภาพรวมถือว่ายังไม่ดีพอ เพราะเป็นเรื่องสำคัญสำคัญต่อครูผู้สอนและพระภิกษุสามเณรที่ศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องใช้สื่อในการเรียนรู้

3. ควรศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี เพราะจากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปีมีการบริหารงานวิชาการสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี เพราะอะไรถึงเป็นเช่นนั้นเพื่อที่ได้ข้อมูลและนำปัญหาเหล่านั้นไปปรับประยุกต์ใช้ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมต่อไป

4. ควรศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาระดับประเทศ

บรรณานุกรม

1. หนังสือภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

กมล ภูประเสริฐ. การบริหารวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : พลการพิมพ์, 2544.

กรมการศาสนา. ทะเบียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จำนวนโรงเรียน จำนวนครู
จำนวนนักเรียน ประจำปี 2542. ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา, 2542.

กิตติ ชีรสานต์. เทคนิคการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ม.ต้น-ม.ปลาย.
กรุงเทพมหานคร: กรมการศาสนา, 2539.

กรมสามัญศึกษา. หลักสูตรกรมสามัญศึกษา 2454. กรุงเทพมหานคร: กรมสามัญศึกษา, 2544.

กองพุทธศาสนศึกษา. ปฏิทินการศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา, 2547.

จุมพล หนิมพานิช. ผู้นำอำนาจและการเมืองในองค์กร กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2543.

ชาญชัย อาจินสมจาร. เทคนิคการเป็นหัวหน้างาน. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2543.

ชมพันธ์ุ กุญชร ณ อยุธยา. การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ,
2540.

ถวิล มาตรฐาน. การปฏิรูปการศึกษาโรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ. กรุงเทพมหานคร : เสมา
ธรรมการพิมพ์, 2544.

ถาวร โชติชื่น. คู่มือสำหรับนักบริหารและผู้ที่ต้องเป็นนาย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บุ๊คแบงก์,
2543.

ธีระศักดิ์ อุ่่นอารมณ์เลิศ. เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและพัฒนา. นครปฐม :
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

นุสรณ์จิต ธรรมศิริ. การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับ
ปฐมวัย ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสาร
การศึกษาปฐมวัย, 2547.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545.

บุญมี ก่อบุญ. ภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ
บริหารวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนครเขต 3. วารสาร
บัณฑิตศึกษา, 2548.

- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : สุเนตรฟิล์ม, 2545.
- ปัญญา แก้วกัญญา และสุภัทร พันธุ์พัฒนกุล วิจัย ต้นศิริ. โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคตแนวคิดสู่
การปฏิรูปในพระราชบัญญัติการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วิ.ที.ซี.มิวนิคชั่น, 2545.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ กรุงเทพมหานคร : สุเนตรฟิล์ม, 2545.
- ประเสริฐ เชษฐพันธ์. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์ (บางเขน) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- ปัญญา แก้วกัญญาและสุภัทรพันธุ์พัฒนกุล. การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนเป็นฐาน
หรือเขตพื้นที่เป็นฐาน. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, 2545.
- ปรัชญา เวสารัชช. พฤติกรรมองค์การ ผู้นำในองค์การ กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2526.
- พิชญ์ ฟองศรี. วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : พรอพเพอร์ตี้พรีนซ์จำกัด, 2550.
- พระวิเชียรธรรมคุณากร. 60 ปี โรงเรียนบาลีสาธิต มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2552.
- พระมหาโกวิทย์ สิริวณโณ. แผนพัฒนาโรงเรียน (ฉบับร่าง) โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2551.
- พระอัครคณาภิรักษ์. 60 ปี โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ., 2552.
- ภัทรา นิคมานนท์. การประเมินผลการเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์,
2540.
- รุจิร ภู่อาระและจันทรานี สงวนนาม. การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
บุ๊คพอยท์, 2545.
- โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา 60 ปีโรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย,
กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยการพิมพ์, 2552.
- วินัย วีระพัฒนานนท์. ความจำเป็นที่ต้องปรับตัวอุดมการณ์ศึกษาในอุดมศึกษาสัมพันธ์.
กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- วิชัย ธรรมเจริญ. คู่มือการปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
กรมการศาสนาการพิมพ์, 2541.
- วิภาดา คุปตานนท์. การจัดการและพฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร : เอส อาร์ พรีนติ้ง, 2544.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. วิสัยทัศน์การศึกษา. นนทบุรี : SR PRINTING LIMITED PARTNERSHIP
การพิมพ์, 2543.
- วิชัย ธรรมเจริญ. คู่มือการปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
กรมการศาสนาการพิมพ์, 2541.

- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. การวิเคราะห์งานวิจัยทางการบริหารการศึกษา. สกนนคร : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร, 2548.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. เอกสารสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร
: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2549.
- ลำลี รักสุทธิ. เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอนโดยยึดถือผู้เรียนเป็น
สำคัญ. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษาการพิมพ์, 2544.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพมหานคร :
ภาพพิมพ์, 2545.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. การเสริมสร้างบรรยากาศเพื่อการเรียน. วารสารการศึกษาเอกชน, 2541.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพมหานคร :
ภาพพิมพ์, 2545.
- สุภาพร มากแจ้งและสมปอง มากแจ้ง. รายงานการวิจัยการศึกษาสภาพการจัดการศึกษาของ
คณะสงฆ์. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2542.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ประกาศคณะกรรมการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก
สามัญศึกษา. นครปฐม : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2546.
- สมพงษ์ เกษมลิน. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2513.
- อนุศักดิ์ สมิตสันต์. การบริหารวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.
- อุทัย บุญประเสริฐ. การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนเป็นฐานหรือเขตพื้นที่
เป็นฐาน. กรุงเทพมหานคร : วิ.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น, 2554.
- อำไพ ตรีธรรณกุล. Bangkok Software Technology House. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี, 2543.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์สถาบัน
ราชภัฏสวนดุสิต, 2540.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส.พรินต์ติ้ง เฮ้าส์, 2546.
- อุทัย บุญประเสริฐ. งานวิจัยเรื่องภารกิจโครงสร้างและอัตรากำลังของสถานศึกษาตาม
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น, 2544.

2) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

กุหลาบ บิ่งไสย. “การเสริมสร้างพลังอำนาจครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2551.

กรรณารามัญจิต. “ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการในมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.

โกศล ศรีทอง. “คุณลักษณะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.

ชะเวง เกิดเกลี้ยง. “ภาวะผู้นำที่มีต่อประสิทธิผลของหน่วยธุรกิจครัวเรือนการบินของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2552.

ดิน ประชัญพฤทธิ อ่างโน นิกร สุขใจ “แบบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

ทศพร น้อมวงศ์. “การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา”. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.

เนติธร สอนขำ. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องภาวะผู้นำในคัมภีร์จุททกนิกาย”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2552.

นวรรตน์ ทิพย์ธนสาร. “การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2547.

ปราโมทย์ บุญมุสิก. “การบริหารงานวิชาการตามแนวทางโรงเรียนนิติบุคคล ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2543.

ประพิณ สละ. “ความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาที่มีต่อสถานภาพและบทบาทของอาชีพครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.

พิมพ์อร สดเอี่ยม. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการสาขาในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันราชภัฏ”. **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.

พระมหาสมพร สุริโย. “การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 7 ของสถาบันราชภัฏเลย”. **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2547.

พระชิน นิวงษา. “การใช้สื่อการเรียนการสอนของครู-อาจารย์โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม”. **ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.

พระมหาจิตนเรศ ศรีปะโค. “การดำเนินนโยบายของรัฐในการจัดการศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.

มงคล กุลเกลี้ยง. “สภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุบลราชธานี”. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2548.

ลักษณะอนงค์ เพชรสังหาร. “ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1”. **สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.

วรรณวิมล บุญเต็มแล้ว. “การประเมินภาวะผู้นำที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัดมหาชน พื้นที่เขต 4”. **สารนิพนธ์อิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

วินัย พลสิทธิ์. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2”. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2547.

วิทยา เชียงกุล. “ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนปรีณสร้อยแผลส์วิทยาลัย”. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

ศิริ จันบำรุง. “การศึกษบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานความร่วมมือกับสถานประกอบการ (ทวิภาคี) อาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา”. **สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2549.

เสน่ห์ เจริญศักดิ์. “การดำเนินการตามมาตรฐานด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ กลุ่ม 5”. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.

สมควร จักขุ. “การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาแบบรวมชั้น สังกัดกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2543.

สาย แวงคำ. “ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากลุ่ม 9”. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.

เอกชัย กี่สุขพันธ์ วรรณวิมล บุญเต็มแล้ว. “การประเมินภาวะผู้นำที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) พื้นที่เขต 4”. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

3) เว็บไซต์

กองพุทธศาสนา. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ 2554 ประวัติโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา. 20 พฤษภาคม 2554. http://cmi.onab.go.th/panyat_second/09.history-secondary.pdf.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

หมายเลข.....

แบบสอบถาม

เรื่อง

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ

สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ มีความประสงค์เพื่อจะศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ

3. โปรดอ่านข้อความในแต่ละตอน และกาเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และเพื่อประโยชน์ทางการวิจัยเท่านั้นตามค่าคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมายถูก(✓) ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงข้อเดียว

1. ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

() ผู้บริหารสถานศึกษา

() ครูผู้สอน

2. ประสบการณ์ในการทำงาน

() ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี () ประสบการณ์ 5 - 10 ปี

() ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

2. ขนาดของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ

() ขนาดเล็ก () ขนาดกลาง () ขนาดใหญ่

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย (✓) ในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เพียงระดับเดียวในต่อละข้อดังต่อไปนี้

การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.การวางแผนงานวิชาการ					
1. มีการกำหนดนโยบายงานบริหารวิชาการ					
2. มีการกำหนดทิศทางการบริหารวิชาการไว้ล่วงหน้า					
3. มีการจัดการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำทะเบียน					
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารวิชาการ					
5. เตรียมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานวิชาการ					
6. มีการประชุมเกี่ยวกับการวางแผนสม่ำเสมอ					
7. การกำกับติดตามและประเมินผลงานวิชาการ					
2.การบริหารหลักสูตร					
1. ทำการประชุมและวางแผนเกี่ยวกับหลักสูตร					
2. ทำการตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำมาใช้					
3. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตร					
4. จัดเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับหลักสูตร					
5. มีการวัดผลและประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร					
6. มีการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของหลักสูตร					
7. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างชัดเจน					
3.การจัดการเรียนรู้					
1. มีการจัดทำแผนการสอนในโรงเรียน					
2. ให้นักเรียนฝึกทักษะการ เขียน อ่าน พูด					

3. ฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน					
4. จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง					
5. มีการบันทึกการเรียนรู้ทุกวิชา					
6. ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้จากสื่อต่างๆ เช่น สื่อเทคโนโลยี					
7. ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง					
การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4.การพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ					
1. จัดทำตารางการเรียนการสอนทุกภาคเรียน					
2. ครูจัดทำตารางซ่อมเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้เพิ่มเติม					
3. ทำการส่งเสริมด้านการจัดการเรียนการสอน					
4. จัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนของครูและนักเรียน					
5. มีการวางแผนส่งเสริมและพัฒนาวางแผนการเรียน					
6. จัดหาแหล่งเรียนรู้ทางวิชาการเช่น แหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์					
7. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิชาการของโรงเรียน					
5.การจัดสื่อการเรียนรู้					
1. มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆในโรงเรียนทำเป็นสื่อ					
2. กระทำการจัดบอร์ด กระดานดำ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ					
3. ส่งเสริมและพัฒนาการทำสื่อการเรียนการสอน					
4. มีการจัดทำสื่อและทดสอบการใช้สื่อ					
5. จัดการอบรมการจัดทำสื่อให้ครูและนักเรียน					
6. ฝึกให้นักเรียนหาวัสดุเหลือใช้มาจัดทำเป็นสื่อ					
7. ให้นักเรียนรู้จักคุณค่าและประโยชน์ในการใช้สื่อ					
6.การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้					
1. ทำการทดสอบผลการเรียนรู้ในห้องเรียน					
2. ทำการวัดผลโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค					

3. มีการจัดทำแผนงานแบบทดสอบการเรียนรู้					
4. มีการทดสอบทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนด้านต่างๆ					
5. ฝึกทดสอบในการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง					
6. ฝึกให้นักเรียนเขียนรายงานการเรียนรู้					
7. ฝึกให้นักเรียนอภิปรายหน้าชั้นเรื่องการเรียนรู้					
8. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการบันทึกการเรียนลงในสมุดโน้ต					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10 โดยเลือกกา (✓) ลงในช่องที่เห็นว่าเป็นข้อเสนอแนะ

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ

- บุคลากรทุกฝ่ายสนับสนุนและให้ความร่วมมือ
- จัดทำเอกสารคู่มือครูและนักเรียน
- มีการนำข้อมูลมาพิจารณาเพื่อวางแผนต่อไป
- อื่นๆ.....

2. ด้านการบริหารหลักสูตร

- มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเช่นวัสดุอุปกรณ์
- จัดหาวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน วัสดุวงหน้า
- สนับสนุนและส่งเสริมงานเกี่ยวกับหลักสูตร
- อื่นๆ.....

3. ด้านการจัดการเรียนรู้

- กระทำการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกวิชา
- มีการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และจัดทำสื่อการเรียนรู้
- ส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียนเช่นพาไปทัศนศึกษา
- อื่นๆ.....

4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

- ดำเนินการเปิดการสอบซ่อมเสริมในรายวิชา
- มีการสอบถามปัญหาของนักเรียนแต่ละคน
- มีการเชิญอาจารย์พิเศษมาบรรยายให้นักเรียน
- อื่นๆ.....

5. ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้

- จัดหาสื่อเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ ทีวี ดีวีดี เป็นต้น
- มีการสอนการบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอน
- ให้นักเรียนเรียนจากสื่อธรรมชาติเช่นสภาพแวดล้อม
- อื่นๆ.....

6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- ทดสอบด้านการเรียนรู้จากสื่อต่างๆเช่นสื่อเทคโนโลยี
- มีการทดสอบทุกรายวิชาเช่นฝึกทำแบบฝึกหัด
- อื่นๆ.....

ขอเจริญพร/ขอบพระคุณอย่างยิ่ง

พระชนะ ชยธมฺโม

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. พระราชสารมุนี

- กศ. บ. (การบริหารการศึกษา)
- ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา)
- ศศ.ด. (การบริหารการศึกษา)
- ผู้อำนวยการ โรงเรียนพระปริยัติธรรมบาลีสาธิตวัดอภิสัทธี
ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

2. พระครูศรีวิสุทธิวัฒน์

- ค.บ. (การบริหารการศึกษา)
- ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา)
- ผู้อำนวยการ โรงเรียนวิเวกธรรมประสิทธิ์วิทยา อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น

3. ดร.จักรพล แสนเมือง

- ค.บ. (การบริหารการศึกษา)
- ศศ.ด. (การบริหารการศึกษา)
- ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านเชียงยืน อำเภอเชียงยืน
จังหวัดมหาสารคาม

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ 6012/ว 0005

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ถนนราษฎร์คินทร์ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

6 มกราคม 2555

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

กราบเรียน พระราชสารมุนี

ด้วย พระชนะ ชยธมฺโม (ชนะชัย) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศาสนศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การเรียนรู้
วิทยาเขตอีสานรหัสประจำตัวศึกษา 53142405001 กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง “การบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม
10” ในการนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อเป็น
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและเที่ยงตรงที่สุด

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มี
ความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้งท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อ
ตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจัก
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กราบเรียนมาด้วยความเคารพ

(พระครูปลัดธรรมจริยวัฒน์)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.043-214495, 043214488ต่อ103

ที่ ศธ 6012/ว 0005

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ถนนราษฎร์คณิง ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

6 มกราคม 2555

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

เรียน พระครูศรีวิสุทธิวัฒน์

ด้วย พระชนะ ชยธมฺโม (ชนะชัย) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลัทธิศาสนาพุทธศาสนาสาขาศาสนมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การเรียนรู้วิทยาเขตอีสานรหัสประจำตัวศึกษา 53142405001 กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10” ในการนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและเที่ยงตรงที่สุด

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้งท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียนมาด้วยความนับถือยิ่ง

(พระครูปลัดธรรมจริยวัฒน์)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.043-214495, 043214488ต่อ103

ที่ ศธ 6012/ว 0006

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ถนนราษฎร์คินทร์ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

6 มกราคม 2555

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

เจริญพร ดร.จักรพล แสนเมือง

ด้วย พระชนะ ชยธมฺโม (ชนะชัย) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศาสนศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การเรียนรู้
วิทยาเขตอีสานรหัสประจำตัวศึกษา 53142405001 กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง “การบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม
10” ในการนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อเป็น
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและเที่ยงตรงที่สุด

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มี
ความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้งท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อ
ตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจัก
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เจริญพร

(พระครูปลัดธรรมจริยวัฒน์)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.043-214495, 043214488ต่อ103

ภาคผนวก ง
แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

เรื่อง

“การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ
สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10”

คำชี้แจง

แบบวัดการวิจัยตอนที่ 2 ทำขึ้นเพื่อให้ผู้ตอบได้วัดระดับ “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนา กลุ่ม 10” ในแต่ละหัวข้อหากท่านผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าคำถามในข้อใดที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามความคิดเห็นของท่าน โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ”

ให้คะแนน +1 หมายถึง	แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ให้คะแนน 0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ให้คะแนน -1 หมายถึง	แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้ไม่มีความเหมาะสมกับเนื้อหา และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

สรุปคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	ผลคะแนนรวมทั้ง 3 ท่าน			ค่า
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC
1. การวางแผนงานวิชาการ				
1. มีการกำหนดนโยบายงานบริหารวิชาการ	+1	+1	+1	1.00
2. มีการกำหนดทิศทางการบริหารวิชาการไว้ล่วงหน้า	+1	+1	+1	1.00
3. มีการจัดการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำทะเบียน	+1	+1	+1	1.00
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารวิชาการ	+1	+1	+1	1.00
5. เตรียมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานวิชาการ	+1	0	+1	0.67
6. มีการประชุมเกี่ยวกับการวางแผนสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	1.00
7. การกำกับติดตามและประเมินผลงานวิชาการ	+1	+1	0	0.67
2. การบริหารหลักสูตร	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC
1. ทำการประชุมและวางแผนเกี่ยวกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1.00
2. ทำการตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำมาใช้	+1	+1	+1	1.00
3. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1.00
4. จัดเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1.00
5. มีการวัดผลและประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1.00
6. มีการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของหลักสูตร	+1	+1	+1	1.00
7. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
3. การจัดการเรียนรู้	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC
1. มีการจัดทำแผนการสอนในโรงเรียน	+1	+1	+1	1.00
2. ให้นักเรียนฝึกทักษะการ เขียน อ่าน พูด	+1	+1	+1	1.00
3. ฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	+1	+1	+1	1.00
4. จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	1.00
5. มีการบันทึกการเรียนรู้ทุกวิชา	+1	+1	+1	1.00
6. ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้จากสื่อต่างๆ เช่น สื่อเทคโนโลยี	+1	+1	+1	1.00
7. ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง	+1	+1	+1	1.00

การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	ผลคะแนนรวมทั้ง 3 ท่าน			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
4. การพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ				
1. จัดทำตารางการเรียนการสอนทุกภาคเรียน	+1	0	+1	0.67
2. ครูจัดทำตารางซ่อมเสริมให้นักเรียน ได้พัฒนาความรู้เพิ่มเติม	+1	0	+1	0.67
3. ทำการส่งเสริมด้านการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.00
4. จัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนของครูและนักเรียน	0	+1	+1	1.00
5. มีการวางแผนส่งเสริมและพัฒนาวางแผนการเรียน	0	+1	+1	0.67
6. จัดหาแหล่งเรียนรู้ทางวิชาการเช่น แหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์	+1	0	+1	0.67
7. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิชาการของโรงเรียน	+1	+1	+1	1.00
5. การจัดสื่อการเรียนรู้	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC
1. มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ในโรงเรียนทำเป็นสื่อ	+1	+1	+1	1.00
2. กระทำการจัดบอร์ด กระดานดำ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ	+1	+1	+1	1.00
3. ส่งเสริมและพัฒนาการทำสื่อการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.00
4. มีการจัดทำสื่อและทดสอบการใช้สื่อ	+1	+1	+1	1.00
5. จัดการอบรมการจัดทำสื่อให้ครูและนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
6. . ฝึกให้นักเรียนหาวัสดุเหลือใช้มาจัดทำเป็นสื่อ	+1	+1	+1	1.00
7. ให้นักเรียนรู้จักคุณค่าและประโยชน์ในการใช้สื่อ	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC
1. ทำการทดสอบผลการเรียนรู้ในห้องเรียน	+1	+1	+1	1.00
2. ทำการวัดผลโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	+1	+1	+1	1.00
3. มีการจัดทำแผนงานแบบทดสอบการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4. มีการทดสอบทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนด้านต่างๆ	+1	+1	+1	1.00
5. ฝึกทดสอบในการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง	+1	+1	+1	1.00
6. ฝึกให้นักเรียนเขียนรายงานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
7. ฝึกให้นักเรียนอภิปรายหน้าชั้นเรื่องการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
8. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการบันการเรียนลงในสมุดโน้ต	+1	+1	+1	1.00

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 6012/ว 159

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ถนนราษฎร์คณิง ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

27 มกราคม 2555

เรื่อง ขออนุญาตแจกและเก็บแบบสอบถาม เพื่อทดสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบาลีสหรัศวคธกสิการ

ด้วย พระชนม ชยชมโม (ชนะชัย) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การเรียนวิทยาเขตอีสานรหัสประจำตัวศึกษา 53142405001 กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10” โดยมี.ดร.ประยุทธ์ ชูสอน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุญาตให้ นักศึกษาดังกล่าว แจกและเก็บแบบสอบถามจากหน่วยงานของท่าน เพื่อทดสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียนมาด้วยความนับถือ

(พระครูปลัดธรรมจริยวัฒน์)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.043-214495, 043214488ต่อ103

ที่ ศธ 6012/ว 159

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ถนนราษฎร์คณิง ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

27 มกราคม 2555

เรื่อง ขออนุญาตแจกและเก็บแบบสอบถาม เพื่อทดสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญศึกษาวัดสุวรรณาวาส

ด้วย พระชนม ชยชมโม (ชนะชัย) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การเรียนวิทยาเขตอีสานรหัสประจำตัวศึกษา 53142405001 กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10” โดยมี.ดร.ประยุทธ์ ชูสอน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุญาตให้ นักศึกษาดังกล่าว แจกและเก็บแบบสอบถามจากหน่วยงานของท่าน เพื่อทดสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียนมาด้วยความนับถือ

(พระครูปลัดธรรมจริยวัฒน์)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.043-214495, 043214488ต่อ103

ที่ ศธ 6012/ว 169

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ถนนราษฎร์คณิง ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

27 มกราคม 2555

เรื่อง ขออนุญาตแจกและเก็บแบบสอบถาม เพื่อทดสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนอุทัยวิทยาคม

ด้วย พระชนม ชยชมโม (ชนะชัย) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การเรียนรู้วิทยาเขตอีสานรหัสประจำตัวศึกษา 53142405001 กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10” โดยมี.ดร.ประยุทธ์ ชูสอน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุญาตให้ นักศึกษาดังกล่าว แจกและเก็บแบบสอบถามจากหน่วยงานของท่าน เพื่อทดสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียนมาด้วยความนับถือ

(พระครูปลัดธรรมจริยวัฒน์)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.043-214495, 043214488ต่อ103

ที่ ศธ 6012/ว 180

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ถนนราษฎร์คณิง ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

13 กุมภาพันธ์ 2555

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 10

ด้วย พระชนะ ชยชมโม (ชนะชัย) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การเรียนรู้วิทยาเขตอีสานรหัสประจำตัวศึกษา 53142405001 กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 10” โดยมี.ดร.ประยุทธ ชูสอน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออนุญาตให้ นักศึกษาดังกล่าว เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

เรียนมาด้วยความนับถือ

(พระครูปลัดธรรมจริยวัฒน์)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.043-214495, 043214488ต่อ103

ภาคผนวก ฉ
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

RELIABILITY

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item	Scale Variance if Item	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item	Deleted
ข้อที่1	141.1667	846.0057	.8067	.9811	
ข้อที่2	141.3667	851.2747	.8400	.9810	
ข้อที่3	141.2667	849.9264	.8372	.9810	
ข้อที่4	141.0333	845.3437	.8631	.9809	
ข้อที่5	141.5000	842.3276	.8662	.9809	
ข้อที่6	141.3000	854.6310	.8251	.9810	
ข้อที่7	141.1667	864.5575	.7469	.9813	
ข้อที่8	141.0667	839.9954	.8486	.9810	
ข้อที่9	141.3333	854.5057	.8024	.9811	
ข้อที่10	141.4000	854.7310	.7872	.9811	
ข้อที่11	141.2000	849.7517	.7735	.9812	
ข้อที่12	141.4000	847.4207	.7356	.9813	
ข้อที่13	141.1333	839.4299	.8842	.9808	
ข้อที่14	141.1000	850.1621	.7582	.9812	
ข้อที่15	140.8667	850.0506	.8228	.9810	
ข้อที่16	141.0333	859.8264	.7560	.9812	
ข้อที่17	141.0333	869.4816	.5911	.9816	
ข้อที่18	140.9000	863.9552	.6814	.9814	
ข้อที่19	141.2000	870.9931	.5723	.9817	
ข้อที่20	140.9667	864.2402	.7451	.9813	
ข้อที่21	141.1667	866.9023	.7404	.9813	
ข้อที่22	140.5667	866.8747	.6554	.9815	
ข้อที่23	141.2667	859.5816	.6910	.9814	

ข้อที่24	141.2000	851.9586	.7890	.9811
ข้อที่25	141.4333	855.4264	.9084	.9809
ข้อที่26	141.3000	849.0448	.8612	.9809
ข้อที่27	141.3333	866.3678	.5789	.9817
ข้อที่28	141.2000	852.9931	.8707	.9809
ข้อที่29	141.3000	856.8379	.7493	.9812
ข้อที่30	141.0667	860.7540	.7762	.9812
ข้อที่31	141.4000	859.0069	.6799	.9814
ข้อที่32	141.3333	855.1954	.7301	.9813
ข้อที่33	141.4000	852.1793	.7478	.9812
ข้อที่34	141.3000	854.8379	.7868	.9811
ข้อที่35	141.2667	856.2713	.7235	.9813
ข้อที่36	140.9667	875.3437	.5309	.9817
ข้อที่37	140.7667	865.7713	.7108	.9813
ข้อที่38	140.9000	876.3690	.5138	.9818
ข้อที่39	141.1667	872.5575	.5068	.9818
ข้อที่40	141.3000	868.9759	.6039	.9816
ข้อที่41	141.2000	861.2690	.7419	.9813
ข้อที่42	141.0333	867.2747	.6376	.9815
ข้อที่43	141.1000	864.9207	.6553	.9815

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

Scale	Scale	Corrected	
Mean	Variance	Item-	Alpha
if Item	if Item	Total	if Item
Deleted	Deleted	Correlation	Deleted

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 43

Alpha = .9817

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	พระชนะ ชนะชัย
วัน เดือน ปีเกิด	26 ตุลาคม 2525
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	93 หมู่ 4 วัดกลางเชียงใหม่ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดมหาสารคาม
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. 2553
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดป่าจิมเชียงใหม่
ตำแหน่ง	เลขานุการเจ้าคณะอำเภอเชียงใหม่ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดกลางเชียงใหม่